

Kako biti ispunjen Svetim Duhom i biti svestan toga

Gari Viliams

Prvo poglavlje

U ljubavi nema straha

"Celog svog života sam verovao da je opasno moliti se Svetom Duhu." Vernik koji mi je ovo rekao borio se da shvati stvarnost bezgranične Božje ljubavi. Ova ljubav se otkriva u daru Svetog Duha (Rimljanima 5:5). Zašto bi se neko plašio Svetog Duha? To je isto kao i plašiti se ljubavi.

Bojati se svetog Duha znači bojati se prijatelja. Sveti Duh je osoba, a ne neka sila kao gravitacija ili neka energija kao elektricitet. Sveti Duh, kao osoba, predstavlja Isusa u svojoj Njegovoj neprocenjivoj ljubavi (Jovan 16:13.14).

Dok neke crkve naglašavaju preteranu familijarnost sa Svetim Duhom, druge pate od hronične pneumafobije. Oni govore i pevaju o Svetom Duhu i čak se učtivo mole o Njemu, ali pravi Sveti Duh je među njima redak kao čist vazduh u Los Anđelosu.

Neki hrišćani su veoma oprezni prema Svetom Duhu, čak iako se Sveti Duh u Novom Zavetu spominje više puta od subote (više od 250 puta). U prvih 15 godina propovedničke službe svega sam dva do tri puta propovedao o Svetom Duhu, iako sam mnogo puta govorio o neophodnosti pravog bogoslužjenja i o opasnostima koje nose neki oblici takozvanog Duhovnog probuđenja.

Koji su to strahovi koje Sveti Duh izaziva u nama, pa se prema njemu ponašamo kao prema nekom dalekom rođaku koji ima gubu?

Terorisani jezicima

Zloupotreba dara jezika je stalno prisutna opasnost. Pre izvesnog vremena jedan čovek mi je demonstrirao svoju glosolijalističku sposobnost, tako što je ispuštao serije zvukova za koje je tvrdio da je nebeski jezik. Iako sam u proteklih 25 godina mnogo puta čuo ovu vrstu jezika, još uvek me nije moguće ubediti da nebeski jezik tako zvuči.

Insistiranje nekih veroispovesti da su jezici glavni znak krštenja Duhom i da su oni koji ne govore jezicima drugorazredni hrišćani, samo je još više

doprinelo zbrci. Tome se još može dodati i raznolikost iskustva sa jezicima među nekim hrišćanskim i nehrišćanskim grupama u mnogim delovima sveta. Neobični vokalni zvuci su već hiljadama godina povezivani sa visokom intenzivnošću religijskih običaja.

Ipak, pitanje koje ostaje je "Da li krštenje Svetim Duhom treba odbaciti, zanemariti ili odbiti zbog neslaganja i kontradiktornosti u daru jezika?" "Darovi su različni, ali je Duh jedan" (1.Korinćanima 12:4).

Zbunjeni emotivnošću

Neki se plaše emotivnosti. Godinama sam se zadržavao u jednom intelektualnom obliku hrišćanstva koji je stavljao naglasak na diskusiju i na širenje istine koja je zaobilazila srce. Ljudi koji su plakali i uzvikivali fraze su smatrani površnima. Uzbuđenje je uvek bilo pretnja crkvi koja se umotala u mlakost kao što se mumija umotava u zavoje. Moguće je da krštenje Svetim Duhom unese čak i u jedno prefinjeno srce nezadrživi, neodoljivi osećaj radosti, a da se u isto vreme izbegne veštačka emotivnost. Hrišćani koji su ispunjeni Duhom se ne stide osećanja radosti i proslavljanja koja ih preplavljaju. "Jer carstvo Božje nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu svetome" (Rimljanima 14:17).

Izbegavanje istine

Primetio sam da neki od onih koji tvrde da su ispunjeni Duhom imaju najveći otpor prema istini. Kao evanđelista koji propoveda velike doktrine Božje Reči, često sam, u nekim religijskim krugovima zaprepašćeno otkrivao pristrasna osećanja prerusena u duhovnost. Moj široki spektar tekstova za dokazivanje u ovakvim slučajevima nije imao nikakvog uticaja. Čak i kada je "tako kaže Gospod" jasno iznosio biblijski standard za jedan novorođeni hrišćanski život, ljudi koji su tvrdili da su ispunjeni Duhom bi često govorili, "Molićemo se za to. Videćemo kako će nas Gospod voditi svojim Duhom." Zamislite da ste me suočili sa zapovešću koja kaže "Ne čini preljubu", a ja kažem, "Moliću se za to. Tražiću mudrost Duha da vidim da li postoji nešto što Gospod želi da učinim." Sveti Duh nas vodi ka istini i čini da je ona jasna

našim umovima. Svrha Svetog Duha je da nas vodi ka celokupnoj istini i da nam da snagu da budemo poslušni (1 Jovanova 16:13; 1 Petrova 1:22).

Briga oko bogoslužnja

Sve od 1860tih godina, moja veroispovest se trudila da izgleda prefinjeno u svome obliku bogoslužnja. Pomalo neuobičajena poruka je doprinela da nam se čini da je važno da u subotu ujutro bar izgledamo dostojanstveno. To je učinilo da naraste strah da će krštenje Svetim Duhom na neki način zbaciti crkvu u nedostojanstvo i u neotesanost.

Strah od nepredviđenoga na bogoslužnju je doveo do odbacivanja ovog dara koji može doneti komunikaciju radosne saradnje između Boga i Njegovog naroda. Interesantno je što je Pavle, dok je govorio o duhovnim darovima i službama koje će dramatično uticati na hrišćansko bogoslužnje, pokazao koliko su ovi strahovi neosnovani ako Sveti Duh stvarno ima kontrolu. "Jer Bog nije Bog bune, nego mira, kao po svim crkvama svetih" (1 Korinćanima 14:33). "A sve neka biva pošteno i uredno" (stih 40).

Odricanje zbog odbacivanja

Najtužniji razlog za odbacivanje sile Svetog Duha je verovatno taj što je crkva naučila da opstaje bez Njega. Bio sam šokiran kada sam pre nekoliko godina pročitao jednu izjavu o ovome, jer je ona opisivala stanje koje je mnogo godina vladalo u mojoj službi. "Razlog zbog koga se Duh Božji tako malo pokazuje jeste što se propovednici navikavaju da rade bez Njega."¹

U toku sedamdesetih i osamdesetih godina bio sam veoma obuzet službom, ali sam uglavnom radio uz pomoć svoje sopstvene sile. Mnogo sam se molio za druge, ali veoma retko sam hranio svoju sopstvenu dušu. Moje tinejđersko iskustvo u vezi ispunjavanja Duhom je bilo ugušeno pod poplavom teoloških i metodoloških informacija i ekspertiza. Bilo je dosta prividnog uspeha, ali duhovnost srca je bila ograničena.

Zbog jakih doktrinalnih temelja naše veroispovesti, crkve su naučile da funkcionišu bez Svetog Duha, oslanjajući se na učenja, tradiciju, obučavanje i

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 383

poštovanje institucije. Da li je moguće da smo, zbog svoje tradicije, učinili da Božje zapovesti nemaju uticaja (Matej 15:3.6)? Tradicija nije loša u svojoj neophodnosti, ali kada izaziva da se osećamo ugodno dok odbacujemo takvu zapovest kao što je "Ispunite se Svetim Duhom", ona postaje veoma opasna.

Ostavljeni na Ostrvu materijalizma

Stisak materijalizma i greha pokušava da zadrži mnoge vernike crkve na ratnoj razdaljini od života koji je zaista ispunjen Duhom. Potpuno predavanje Svetom Duhu je razarajuće za greh. Duh pokazuje greh u svojoj njegovoj ružnoći i o njemu se više ne može govoriti "ulepšano", kao o jeresi, zabavi ili zadovoljstvu. Suprotno materijalizmu je shvatanje žrtve koju Duh donosi u hrišćanski život. Žrtva je, ustvari, trenutno umiranje materijalizmu sa svim njegovim površnim radostima. Zapazite šta se dogodilo kada se Sveti Duh u sili spustio na ove rane hrišćane: "I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi Duha svetoga, i govorahu reč Božju sa slobodom. A u naroda koji verova beše jedno srce i jedna duša; i ni jedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve beše zajedničko. I apostoli s velikom silom svedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista; i blagodat velika beše na svima njima: jer ni jedan među njima ne beše siromašan, jer koliko ih god bijaše koji imahu njive ili kuće, prodavahu i donošahu novce što uzimahu za to, i metahu pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše" (Dela 4:31-35).

Preuveličavanje sitnica

Ono što je čudno je što me, u mom sopstvenom životu i službi, nisu strahovi sprečavali da se potpuno predam Božjem Duhu, već dominacija nevažnih stvari. Ozbiljno sam shvatio sledeću izjavu: "Svi bi mogli biti ispunjeni Duhom Svetim kad bi to želeli. Gde se god ne oseća potreba za Svetim Duhom, zavladaće duhovna pustoš, tama, opadanje i duhovna smrt. Gde god ljudi posvećuju mnogo pažnje sitnicama, tu nema božanske sile

neophodne za uzrast i napredak Zajednice, sile koja bi sa sobom donela i sve druge blagoslove koji su nam ponuđeni u neograničenom obimu."²

Sitnice su važne, ali kada dominiraju one postaju opasne. Boja nove farbe za crkveni podrum je sitnica naspram večnosti, ali slučajevi slični ovome uzimaju silne sate odborima u crkvama koje su suviše zaposlene da bi se molile. Čak i krupne stvari, kao što je zajedništvo u porodici ili neki veliki evanđeoski projekat, ne smeju zameniti oslanjanje na Svetog Duha, koji će sa sobom doneti sve druge neophodne blagoslove.

Naš najnoviji zet, Glen, se pridružio policiji kada je napustio koleru, a kasnije je upisao pravo i postao državni tužilac. Za vreme prvih novogodišnjih praznika koje smo proveli zajedno privlačio je našu pažnju pričama o strašnim ubistvima koje je istraživao. Dok sam jednog dana šetao usamljenom šumskom stazom u Sidneju, naišao sam na telo koje je iskrivljeno ležalo na stenovitom tlu. Sećajući se priča koje sam nedavno čuo, otrčao sam po pomoć, misleći da sam pronašao ubijenog čoveka. Kada je pomoć stigla, ustanovili smo da je čovek ležao tu cele noći, pod dejstvom alkohola. Kada je čovek došao k sebi, jedan od spasioca mu je, pokazujući na mene, rekao: "Mislio je da si mrtav." "Osećam se mrtav." promrmrljao je on uz čudan smeh. Mnogi ljudi su pogledali u crkvu i pomislili su da je mrtva, a ona je ustvari otrovana svojim uspesima u nevažnim stvarima.

Nakon oktobra 1986 godine, kada sam se zavetovao da ću svaki dan provesti jedan sat u molitvi, primetio sam da su se sitnice povukle iz centra mog života i da je svaka prepreka ka mom svakodnevnom ispunjavanju Duhom isparila kao voda na vrelom šporetu. Sada poznajem mnogo drugih ljudi koji su doživeli ovu radost. Sveti Duh je u naša srca ulio ljubav, a ta ljubav izgoni svaki strah (1 Jovanova 4:18).

Ako je Božja Reč neprestano pred nama da potvrdi svako naše iskustvo i da nas sačuva od naše sopstvene mašte, mi ćemo doživeti neopisivu radost prijateljstva sa Božjim Duhom (Filibljanima 2:1; 2 Korinćanima 13:14). Ova sigurnost danas preplavljuje crkvu kao veliki talas

² White, *The Acts of the Apostles*, p.50

plime - veliki talas koji će dostići svoj vrhunac u izlivanju poznoga dažda Svetog Duha.

Drugo poglavlje

Divna milost je osoba

Gde se nalazi Sveti Duh u odnosu na jedan neobraćeni život? Ako ovo pitanje nije uzrok vaših besanih noći, možda će to isto rečeno na drugi način izazvati vašu pažnju. Na primer, ako vaš bračni drug, ili neki drugi član porodice, nije predao svoj život Isusu i ako luta po opasnom minskom polju greha, možda ćete se pitati: "Šta Bog čini da bi odgovorio na moje molitve za ovu osobu koju toliko mnogo volim?"

Prema Isusovim rečima, postoji velika razlika između toga kada je Sveti Duh **sa** nekom osobom i kada je **u** nekoj osobi (Jovan 14:17). Pavle piše na jedan način koji je jasan i bistar kao planinski potok. "A vi niste u telu nego u Duhu; jer Duh Božij u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov" (Rimljanima 8:9). Očigledno, ili je Sveti Duh prisutan u nečijem životu ili ta osoba nije hrišćanin. Ili, rečeno drugim rečima, sve dok neka osoba ne postane novorođeni hrišćanin, Sveti Duh ne živi u njoj.

Izborni dodatak ili suština?

Kada sam pre nekoliko godina kupovao novi automobil, prodavac je mnogo vremena proveo ubeđujući me da mi je potreban automobil sa klima uređajem i sa automatskim prenosom. To su bili mogući dodaci. Ali prodavac nikada nije postavljao pitanje da li u svom automobilu želim motor. Motor nije mogući dodatak već suštinska potreba. Ako je Sveti Duh mnogo važniji u jednom hrišćanskom životu nego što je motor važan automobilu, kako jedan nevernik dolazi do trenutka kada se Sveti Duh nastanjuje u njegovom životu? Drugo pitanje ima istu važnost kao i prvo: "Kako nevernici bez "motora" ili bez sile dolaze do trenutka kada mogu da prihvate Isusa kao svog Spasitelja?" Ništa ne može više pomoći u odgovaranju na ova pitanja nego razumevanje večnog rada Svetog Duha dok On okružuje svaki neobraćeni život Božjom milošću.

Kao dete nikada nisam išao u Subotnu školu ili u Nedeljnu školu. Ipak, jednom sedmično je postojalo vreme za religijsko obrazovanje u mojoj školi. Iz nekog razloga, obično sam sedeo u pozadini razreda i stalno izazivao

probleme. Bilo kako bilo, ipak sam naučio pesmu "Znam da Isus voli me" na dva jezika. U svojim ranim tinejxerskim godinama sam otvorio svoje srce Isusu i zamolio Ga da uđe u moj život.

Da li je Sveti Duh imao bilo kakvog posla sa mnom pre nego što sam se obratio? Pavle kaže Titu: "Jer se pokaza blagodat Božija koja spasava sve ljude, učeći nas da se odrečemo bezbožnosti i želja ovoga sveta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svetu" (Titu 2:11.12). Čini se da Pavle ovde ističe da Božja milost radi na srcu svake osobe koja je došla na svet, pomažući svima da shvate da postoji jedan bolji način života, da ne postoji samo opraštanje greha već i sila za pobedu. Naravno, Pavle dalje govori da spasenje dolazi kroz Božju dobrotu, ljubav i milost i da su plodovi jednog boljeg života rezultat spasenja i sile Svetoga Duha.

Ovo je verovatno previše za jednu neobraćenu osobu, ali jednostavno rečeno, to je objašnjenje potpunog opraštenja i svakodnevne pobeđe uz pomoć Božje milosti. Sveti Duh radi na životu pre obraćenja - to je milost koja prethodi obraćenju.

Upoznavanje sa milošću

Nedavno sam pronašao jedno novo otkrivenje Božje istine kada sam otkrio da se veoma često u Novom Zavetu milost odnosi na silu Svetog Duha. Biblija kaže da kada je Sveti Duh sišao na učenike, "blagodat velika beše na svima njima" (Dela 4:33). Zbog sile milosti možemo činiti mnoga dobra dela (2 Korinćanima 9:8). Ustvari, Bog je jasno rekao Pavlu: "Dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim" (2 Korinćanima 12:9). Kroz ovu milost Božja sila se spustila na Pavla i on je jasno razumeo i poučavao da je sila Božja ustvari prisutnost i rad Svetog Duha (Efescima 3:16.20). Najmanje dva puta se spominje da je Sveti Duh Duh milosti (Zaharija 12:10; Jevrejima 10:29).

Veoma često se milost definiše kao nezasluženi dar od Boga. To me je zbunjivalo, jer iako sam znao da je sve što mi grešnici primamo od Boga zaista nezasluženo, a osigurano spasenje je potpuno nezasluženo, ipak se jasno govori da je Božja milost bila na Isusu (Luka 2:40), i da mi kao hrišćani treba da rastemo u milosti (2 Petrova 3:18). Povrh svega, otkrio sam da se o

milosti govori više od 700 puta u spisima Jelene Vajt, koja je Duhom nadahnuti pionir naše veroispovesti. U njenim spisima se o milosti ne govori samo kao o jednom blagonaklonom, milostivom Božjem stavu prema čoveku, već direktno kao o sili koja radi u ljudskom životu. "Jedina sila koja može stvoriti ili ovekovečiti mir jeste Hristova milost."³ Xon Vesli je u jednoj svojoj čuvenoj propovedi naglasio svoje snažno ubeđenje da su milost i Sveti Duh sinonimi.

Sada, sa ovakvim razumevanjem milosti u svom umu, mogu da se osvrnem na svoj sopstveni duhovni razvoj, shvatajući da me je sila Duha milosti u mladosti vodila ka Isusu. Postepeno se moja majka obratila i počela je da traži crkvu koja je osnovana na Bibliji. Išao sam sa njom dok je posećivala mnoge veroispovesti, neke su se sakupljale u malim grupama po kućama, a druge u velelepni građevinama raznog porekla. Božja milost koja donosi spasenje se pojavljivala preda mnom čak i kada sam još uvek ostajao neobraćen. Neuspeh braka mojih roditelja u vreme kada je razvod bio redak slomio je moje srce i doneo osećaj krivice, ali je ipak stvorio okolinu u kojoj je Sveti Duh mogao da progovori mom srcu.

U životu jedne neobraćene osobe Sveti Duh stalno radi, stvarajući prilike da poželi jedan bolji život, da iskreno dođe ka pokajanju i da, konačno, pozove Isusa u svoje srce (1 Mojsijeva 6:3; Jovan 16:13.14). Kada se ovaj rad Svetog Duha odvija u saradnji sa udruženim molitvama hrišćana, mogućnosti za pozitivne rezultate se mnogostruko uvećavaju. Ako hrišćani, u pravo vreme i na pravom mestu, ponude literaturu, ili lično svedočanstvo, sila milosti može dopreti do srca koje se još nije predalo i stvoriti čudo novog života u Isusu Hristu.

"Danas ovaj Duh neprekidno nastoji da pažnju ljudi usmeri na veliku žrtvu prinesenu na krstu Golgote, da svetu prikaže ljubav Božju prema ljudima i da duše osvedočene u sopstvenu krivicu uputi na obećanje Svetog Pisma."⁴

Ono što je danas avionska nesreća, u devetnaestom veku je bio brodolom. Pre nego što je nastao vek sigurnog putovanja, ljudi su polazili do

³ White, *The Desire of Ages*, p.305

⁴ White, *Gospel Workers*, p.286

dalekih obala ne znajući da li će stići na svoj cilj. U mnoge himnama iz devetnaestog veka se koristila nautička terminologija kao što je mornar, sidro, oluje, jer je neizvesnost putovanja po morima oslikavala sve opasnosti u životu uopšte.

Jedna heroina iz veka brodoloma je bila Grejs Darling, kćerka čuvara svetionika na Longstonu, na Farnskim ostrvima, na severoistočnoj obali Engleske. Ujutro, 7. septembra 1838 godine, Grejs je gledala kroz teleskop svetionika i ugledala je devetoro preživelih posle jednog strašnog brodoloma kako se drže sa jednu stenu u sred pobesnelog mora. Pošto nije mogla da pronađe meštane dobrovoljce koji bi bili spremni da izađu u čamcu za spasavanje, Grejs je pošla na dva opasna puta, prvo sa svojim ocem, a zatim sa dva čoveka koja je spasila. Oluja je stravično besnela i pretila da razbije čamac na paramparčad, ali Grejs Darling je uspela da dovede svih devetoro preživelih na sigurno tlo.

"Jer se pokazala blagodati Božja koja spasava sve ljude" (Titu 2:11). Sveti Duh stalno korača pored svakog neobraćenog života, nudeći nadu ljubavi, mira i radosti u Isusu.

Ako ste prihvatili Isusa kao svog Spasitelja, odvojite nekoliko minuta da ponovo pogledate korake koji su vas doveli do obraćenja. Moći ćete da nabrojite mnoge dokaze milosti Duha koji vas je doveo do spasenja.

Nedavno sam slušao jednog svog dobrog prijatelja kako govori o čudesnoj Božjoj milosti koja ga je dovela do Isusa. U srednjoj školi bio vođa je studenata, ali je bio poznat zbog svoje zadivljujuće sposobnosti da priča prljave priče i da koristi ružan rečnik. Kada god je to bilo moguće, provodio je što više svog dragocenog vremena gledajući televiziju, i mnogo puta je bio izbačen sa časa. "Svo to vreme," rekao je, "sećao sam se jednog prizora: moje majke kako plače dok čita prekrasnu priču o Isusu iz *Čežnje vekova*". Ta uspomena na majku koja se moli, zajedno sa porukom molitvene sedmice za mlade, je učinila da Leri preda svoj život Isusu.

"Još uvek se sećam kako sam mahao pesnicom na Boga. Poslednje što sam želeo za sebe je da budem propovednik." Ali Duh milosti je omogućio da majčine molitve budu uslišene. "Stavljen sam u razred sa lošim

učenicima," rekao je Leri, sećajući se svog bola što je morao da pohađa dopunsku nastavu. "Rekli su mi da nikada neću završiti školu."

Postepeno, posle svog obraćenja, postao je predsednik đlačkog školskog odbora i danas je Dr. Leri Evans propovednik i poštovani vođa u crkvi. Kao što je bilo sa Saulom, Božji Duh se spustio na ovu mladu osobu i on je postao drugi čovek (1 Samuilova 10:6).

"Izgleda da neki misle da moraju biti stavljeni na probu, da moraju dokazati Gospodu da su se promenili pre nego što mogu tražiti njegov blagoslov. Ali, Božji blagoslov oni mogu tražiti čak i sada. Njima je potrebna njegova milost, Hristov Duh, da im pomogne u njihovim slabostima, ili se neće moći odupreti zlu. Isusu je drago da dođemo k njemu upravo takvi kakvi smo, grešni, bespomoćni, zavisni. Možemo doći sa svim svojim slabostima, svojim ludostima, svojom grešnošću, i pokajnički pasti pred njegove noge! Njemu je na slavu da nas podigne u naručje svoje ljubavi, da zavije naše rane, da nas očisti od svake nečistote."⁵

Traženje života u Duhu

Ako niste svesno primili Isusa u svoj život, možda vas baš sada Duh milosti poziva. Molio sam se sa mnogim ljudima koji su preduzeli ovaj korak, i mogu vam reći da je to najlepše i najvažnije iskustvo u bilo čijem životu. Duh milosti i molitve će vas voditi da prepoznate svoje grehe i ražalostićete se što je Isus morao da pati zbog vas (Zaharija 12:10). Samo recite Isusu da vam je veoma žao zbog toga što se dogodilo i da Ga sada prihvatate u svoj život kao Gospoda i Cara. Slavite Ga zbog toga što vas je spasao i što ste sada, na jedan poseban način, deo Njegove porodice. "Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božij" (Efescima 2:8).

Video sam da mnogi ljudi koji su, po kulturološkoj osnovi, hrišćani, nikada nisu preduzeli taj lični, svesni korak prihvatanja Isusa kao svog Spasitelja. To je kao da pripadate nekom biciklističkom klubu, znate sve o biciklima, ali nikada se niste vozili biciklom kroz predivnu prirodu, sa mirisom prolećnog cveća u vazduhu i vetrom koji nežno prolazi kroz vašu kosu.

Jednoga dana naša najmlađa kćerka Šeron i ja smo se vozili biciklima kroz prekrasno područje u blizini našeg doma u Spokejnu. Uzbrdica je bila prilično strma, ali uskoro smo se našli u prirodi, okružavalo nas je drveće i njive, a u daljini su se videli planinski vrhovi prekriveni snegom. Kada smo se vraćali kući put je uglavnom išao niz brdo i kilometri su brzo prolazili. Osećali smo se odlično! Nikakva teorija na svetu ne bi mogla da objasni kako smo se osećali na tim biciklima, dok smo zadihani razgovarali i smejali se celim putem do kuće.

Slično je i sa razumevanjem teorije hrišćanstva. Čak ni pripadnost crkvi ni za jedan trenutak ne može pokazati šta to stvarno znači doživeti Isusovu ljubav kroz silu Svetog Duha u jednom obraćenom hrišćanskom životu. "A kad se pokaza blagodat i čovekoljublje spasa našega Boga, ne za dela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom preporođenja i obnovljenjem Duha Svetoga, kojega izli na nas obilno kroz Isusa Hrista spasitelja našega, da se opravdamo blagodaću njegovom, i da budemo naslednici života večnoga po nadu" (Titu 3:4-7).

"A učenici punjahu se radosti i Duha svetoga" (Dela 13:52).

Ovo poglavlje smo otpočeli pitanjem "Gde se nalazi Sveti Duh u odnosu na jedan neobraćeni život?" Odgovor je jasan. Divna milost je osoba, ličnost Sveti Duh. On čini sve što je moguće da u ljubavi privuče svaku neobraćenu dušu ka Isusu, nudeći dar pokajanja i spasenja. Možemo mirno spavati noću znajući da, dok se mi odmaramo, Sveti Duh ni jednog trenutka ne prestaje sa svojim neumornim pokušajima da dovede svaku osobu u Božje carstvo.

⁵ White, *Steps to Christ*, p.52

Treće poglavlje

Kada se Sveti Duh useli

Iako su reči kao "novorođenje" i "obraćenje" postale skoro kao fraze u hrišćanskom žargonu, one opisuju jedan stvaran događaj kao što je ljudsko rođenje. Niko ne sumnja u svoje rođenje, iako milioni ne znaju zašto su se rodili. Mnogi žele da se nisu rodili, a neki tinejxeri su toliko ozbiljni u tome da je u poslednjih nekoliko godina više od 500.000 tinejxera u Americi počinilo samoubistvo.

Bilo kako bilo, tokom svoje dvadesetopetogodišnje propovedničke službe ne mogu da se setim da je neko ozbiljno požalio što je predao svoje srce Isusu. Doživljavanje te zaista čudesne transformacije života o kojoj je Isus govorio kao o novorođenju, je nešto na šta pravi hrišćani stalno gledaju sa neizmernim divljenjem.

"Šta se dogodilo kada si se nanovo rodio?" pitao sam jednog mladog čoveka koji je bio uzbuđen zbog svog iskustva obraćenja. Njegov odgovor je bio tipičan odgovor mnogih hrišćana: "Isus je ušao u moj život."

Ograničenje Onoga koji je bezgraničan

To me dovodi do pitanja koje može da bude pomalo uznemiravajuće. Može li Isus, kao osoba, zaista ući u naš život? Razmislite o tome zajedno sa mnom. Kada je Isus došao na zemlju i prihvatio ljudsku prirodu, čini se kao da je On ograničio svoju sveprisutnost. Na zemlji je Isusova sila prevazilazila daljine. Setite se kako je sve znao o Natanailu (Jovan 1:43-50) i kako je mogao da izleči bolesnika, kao što je bio kapetanov sluga, iako nije bio u Njegovoj prisutnosti (Matej 8:5-13). Ipak, kada se Isus nalazio u Kapernaumu nije bio u Jerusalimu. Kada je Lazar umro u Vitaniji, Marija i Marta su tugovale jer je Isus bio na drugom kraju zemlje (Jovan 11). Da li nekada mislite da je Isus na drugom kraju svemira?

Očigledno, kada se Isus uzneo na nebo zadržao je svoj ljudski oblik sa svojom ograničenom sveprisutnošću. Anđeli su rekli učenicima da će se isti

Isus koji se uzneo vratiti prilikom Drugog dolaska (Dela 1:11). On će doći u istom telu koje ga je karakterisalo kao vaskrslog Spasitelja (Luka 24:36-53). Iako Isus sigurno poznaje svako svoje dete, On je dobrovoljno ograničen, govoreći ljudskim rečnikom, na svoju službu u nebeskoj svetinji gde On sada stalno prebiva posredujući za nas (Jevrejima 7:23-25).

Da je Isus u svom ljudskom obliku danas na zemlji, On ne bi mogao u isto vreme da bude i na Stenovitim planinama u Americi i da bude u pratnji planinara na prekrasnim Južnim Alpima na Novom Zelandu. On ne bi mogao u isto vreme da se nalazi u San Francisku i u Honolulu. Iako je ovakva vrsta razmišljanja prilično pojednostavljena, podrazumevanje je šokantno. Jesmo li sami? Da li je Isus pogrešio kada je rekao da će biti sa nama do kraja sveta?

To je verovatno jedan od razloga zašto je Isus rekao: "Bolje je za vas da ja idem" (Jovan 16:7). On je to objasnio govoreći da će u Njegovo ime doći Utešitelj koji će ostati sa Njegovim narodom zauvek (Jovan 14:16.26).

Nedavno sam razgovarao sa čovekom koji mi je sa dubokim uverenjem rekao da je on treće lice Božanstva. Kada sam izrazio svoj skepticizam, on me je podsetio da pokazujem prema njemu isti stav koji je pokazan prema Isusu dok je propovedao u svom gradu Nazaretu. Ali postoje kvalitete koje Sveti Duh ima a koje ovaj čovek nikada ne bi mogao da poseduje. Dok se onaj koji je tvrdio da je Sveti Duh nalazio u Vašingtonu, nije mogao u isto vreme da se nalazi u celoj državi. Dok se vozao metroom, nije mogao u isto vreme da se šeta po parku. S druge strane, David, koji je pisao pod nadahnućem Svetog Duha, u Psalmu 139 kaže: "Kuda bih otišao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao? Da izađem na nebo, ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: i onde će me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja. Da rečem: da ako me mrak sakrije; ali je i noć kao videlo oko mene. Ni mrak neće zamračiti od tebe, i noć je svetla kao dan: mrak je kao videlo" (stihovi 7-12).

Kada se Gost useli

Setite se da je Isus rekao da Sveti Duh "u vama stoji, i u vama će biti" (Jovan 14:17). Pitanje koje me je zbunjivalo pre nekoliko godina bilo je "Kada

se dogodio prelazak?" Kada je Sveti Duh zaista došao u moj život, i kako se to odnosi prema Pavlovim rečima, koje jasno govore da će Isus verom nastaviti u našim srcima (Efescima 3:17)?

Možda niste tehnički toliko analizirali značaj novorođenja ili možda to niste ni želeli, ali dozvolite mi da vam kažem kako mi je to razumevanje pomoglo. Bebe očigledno nemaju nikakvo biološko razumevanje svog dolaska na svet, ali posle nekoliko godina većina ljudi nauči neke osnovne principe rađanja, i veoma smo srećni što neke osobe postaju babice i akušeri. Pomoglo mi je nešto što se može nazvati duhovno akušersko proučavanje odnosa između Svetoga Duha i novorođenja.

Pavle, na jedan veoma jasan način, opisuje trenutak prelaska između situacija kada je Sveti Duh **sa** nekom osobom i kada ulazi **u** tu osobu. Pogledajte Efescima 1:13: "Kroz kojega i vi, čuvši reč istine, jevanđelje spasenja svojega, u kojemu i verovavši zapečatiste se svetim duhom obećanja." Kasnije on kaže, "Ne ožalošćavajte svetoga Duha Božjega kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja" (Efescima 4:30). Pavle veruje da su hrišćani zapečaćeni Duhom, i jasno je objasnio kako se to dešava.

Efescima 1:13 posebno opisuju put spasenja, korak po korak. Prvo, Reč se čuje i poveruje. Drugo, evanđelje spasenja se razume, i treće, pokajani grešnik preduzima korak vere.

U prilično svetovnom gradu Sidneju održao sam jednu seriju evanđeoskih predavanja koja je počela pokazivanjem verodostojnosti Biblije. Jedan mladi nastavnik u srednjoj školi, koji je tvrdio da je ateista, došao je na predavanja da bi pronašao materijal koji bi mogao da koristi da bi napadao hrišćane na svojim časovima nauke. Na svoje zaprepašćenje otkrio je da je Biblija zaista verodostojna i istinita. Istorija, arheologija i proročanstva kombinovani sa radom Svetog Duha na Gordonovom srcu, učinili su da on uskoro bude privučen Rečju. Kada mu je evanđelje postalo jasno, prihvatio je Isusa kao svog Spasitelja i konačno je bio kršten.

Ovo iskustvo korak po korak se ponavljalo mnogo puta. Kada sam na Univerzitetu u Ajdahu započeo seriju predavanja o istorijskoj i arheološkoj tačnosti proročanstava iz Danila 2, više od desetak studenata, od kojih su

neki završavali doktorate, upoznali su Reč i prihvatili evanđelje i temelje vere. Konačno, kršteni su u ime Oca, Sina i Svetog Duha.

Očigledno, u trenutku novorođenja, ili obraćenja, Sveti Duh dolazi da živi u novootvorenom srcu. Pavle kaže da smo, ako verujemo, zapečaćeni Svetim Duhom obećanja. Ovo se zove "zalog", koji je, prema 2 Korinćanima 5.5 dar koji Sveti Duh donosi u život novog vernika.

Pavle ponovo naglašava ovo u 2 Korinćanima 1:21.22, kada kaže: "A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas, koji nas i zapečati, i dade zalog Duha u srca naša." Zapazite ovde reč "zalog". Ista reč se spominje i u 2 Korinćanima 5:5 i u Efescima 1:14. U nekim drugim prevodima Biblije, npr. Čarnić, koristi se reč "kapara", koja je, prema Vujakliji, novac koji se pri sklapanju ugovora ili pogodbe daje unapred kao zaloga da će sve uslove ugovora ili pogodbe obe strane tačno ispuniti. Kada sam kupovao kuću u Oregonu, trgovac nekretninama je tražio \$1.000 kapare, što je zadržao kao garanciju da će ostatak novca biti isplaćen u dogovoreno vreme.

Sveti Duh koji je došao u moj život prilikom obraćenja, nije samo Božji pečat vlasništva na meni da bih mogao s pravom da nosim ime hrišćanin, već Božje obećanje meni da ću primiti sve ono što je Bog pripremio za mene u večnosti. To je garancija.

Nekada sam govorio da su neki ljudi obraćeni hrišćani ali da još nisu primili Svetog Duha u svom životu. Sada primam veliku hrabrost iz saznanja da je svaki novorođeni hrišćanin mesto boravka Svetog Duha. "Ili ne znate da su telesa vaša crkva svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim, i u dušama svojim, što je Božje" (1 Korinćanima 6:19.20). Zato je Pavle mogao da kaže da oni koji nemaju Svetog Duha ne pripadaju Isusu (Rimljanima 8:9).

Nedavno je jedan moj prijatelj podelio sa mnom jednu rečenicu iz Duha Proroštva koja me je još više ohrabrila. "Sveti Duh je dolazio kao savetnik, prosvetitelj, vođa i svedok svima koji su primili Hrista kao ličnog Spasitelja."⁶ To znači da sila koja se nalazi u svakom hrišćaninu ima neverovatne

⁶ White, *The Acts of Apostles*, p.49

mogućnosti. Da upotrebim jednu automobilsku ilustraciju, rekli bismo da unutar sebe imamo jedan motor koji ima neograničenu količinu "konjskih snaga" koje samo čekaju da budu upotrebljene.

Kada je naša kćerka Šeron imala 16 godina, "zaljubila" se u Korvete. Kada god bi ugledala jedan od tih snažnih sportskih automobila, pokazivala bi na njega sa oduševljenjem. Jednog dana kada smo se vozili u obližnji supermarket, ona je iznenada vrisnula. Legao sam na kočnicu misleći da će nastati neka strašna automobilska nesreća. "Pogledaj!" povikala je pokazujući na jednu crvenu Korvetu koju je sporo vozila jedna sedokosa baka. "Kakva šteta! Sva ta sila i snaga, a ta stara žena je tako sporo vozi! Možda je pozajmila automobil od svog unuka?" Zamislite šta bi se dogodilo da starice pritisne pedalu za gas do kraja. Gume bi zaškripale i zadimile se, motor bi zaurlao, i, nadam se da bi se saobraćaj pred njom razdvojio kao Crveno more pred Izrailjcima.

Mogućnost sile koja se nalazi u hrišćanskom životu je ograničena samo stepenom našeg predanja Bogu.

Sa Gostom dolazi i ostalo

Ponekad se ova sila koja dolazi u hrišćanski život prilikom obraćenja naziva Sila Trojstva. Bio sam zaprepašćen kada sam u Jovanu 14:16-23 pronašao da je, nakon što je obećao da će Sveti Duh nastaviti u Njegovim učenicima, Isus rekao da će na taj način i On sam prebivati u njima. Prema tome, sa dolaskom Svetog Duha, hrišćanin ima u sebi i Svetog Duha i Sina. Govoreći o Isusovim učenicima, Holandski reformatorski pastor Endrju Marej kaže: "On je došao sa Svetim Duhom kao unutrašnji Hristos, da u njihovom biću na jedan veoma poseban unutrašnji način postane život njihovog života.

Isusa, koga su poznavali u Njegovoj zemaljskoj službi, sada su primili posredstvom Duha u Njegovoj nebeskoj slavi unutar njih."⁷

Ali to nije sve. Isus, u Jovanu 14 govori o Ocu i koristi množinu. On kaže za hrišćanina, "k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti". Na taj

⁷ Andrew Murray, *The Believer's Full Blessing of Pentecost*, p.22

način novorođeni hrišćanin postaje Božje prebivalište u Duhu, stan Božji (Efescima 2:22). U prisutnosti Svetog Duha se podrazumeva prisustvo Oca i Sina.

Mnogi ljudi, kada postanu novorođeni hrišćani, veoma malo znaju o Svetom Duhu. Ja sam nisam znao skoro ništa. Moje znanje o Svetom Duhu je bilo ograničeno na osnovnu formulu "Otac, Sin i Sveti Duh" koji predstavljaju, tako mi je rečeno, Božanstvo, ili Božju porodicu. Tri bića, jedanka u Božanstvu, se nazivaju Trojstvo, ili Trojedinstvo. Nisam znao ko ili šta je Sveti Duh, ali On je ipak radio da me dovede da prihvatim Isusa kao svog Spasitelja i da pozovem Isusa u svoje srce. To iskustvo obraćenja je učinilo da Sveti Duh uđe u moj život.

Sveti Duh u mom životu prilikom obraćenja me je osposobio da budem siguran da sam primio večni život u trenutku kada sam prihvatio Isusa. "Po tom poznajemo da u njemu stojimo, i on u nama, što nam je dao od Duha svojega" (1 Jovanova 4:13). "I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u sinu je njegovom. Ko ima sina Božjega ima život; ko nema sina Božjega nema života. Ovo pisah vama koji verujete u ime sina Božjega, da znate da imate život večni i da verujete u ime sina Božjega" (1 Jovanova 5:11-13).

Ako ste prihvatili Isusa kao svog Spasitelja, zar nije uzbudljivo saznanje da **sada** imate sigurnost spasenja i večnog života? Sveti Duh proslavlja u vašem srcu i umu prekrasnog Spasitelja čija smrt na krstu je omogućila vaše oproštenje i svakodnevnu pobedu. Slavite Boga za Duha koji se sada nalazi u vašem životu! Nikada niste sami, jer kroz svog Duha, Isus je sa vama do kraj sveta. Razgovarajte sa Njim. Zahvaljujte Mu. Slavite Njegovo ime.

Četvrto poglavlje

Kriza identiteta

Da li ste ikada pokušali da se upoznate sa nekim uticajem ili nekom silom? To je prilično teško, sasvim bezlično. "Dozvolite mi da vas upoznam sa magnetizmom." rekao je moj nastavnik fizike. "Hajde da vidimo kako on deluje i kako ga možemo koristiti." Moja žena, Barbara, već 20 godina sakuplja magente iz frižidera, i njena internacionalna kolekcija sada vredi više od našeg frižidera. Ali magneti za nas nemaju nikakvog ličnog značaja. Upotrebio sam magnet privezan za nit konca da bi upecao jedan mali šraf koji je zapao na nezgodno mesto u motoru mog automobila. Uspelo je i ja sam bio zahvalan.

Mnogi ljudi misle da je Sveti Duh sličan magnetizmu ili elektricitetu. "Kako ga mogu nabaviti? Kako ga mogu koristiti?" Ipak, Biblija je nedvosmisleno jasna da je Sveti Duh osoba, stvaran kao i Otac i Sin. Veliki evanđelist D. L. Mudi je jednom napisao: "Dugo sam bio hrišćanin pre nego što sam shvatio da je Sveti Duh osoba. To je nešto što veliki deo ljudi ne shvata, ali ako samo uzmete Bibliju i vidite šta je Hristos imao da kaže o Svetom Duhu, videćete da je o Njemu uvek govorio kao o osobi. On nikada nije govorio o Njemu kao o nekom uticaju."⁸

Isusove reči o Svetom Duhu kao osobi su veoma značajne. Zapazite ovo u sledećim stihovima: "A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam što će biti unapredak. On će me proslaviti, jer će se od mojega uzeti, i javiće vam" (Jovan 16:13.14).

Mi koristimo Njega ili On koristi nas?

Kada god se na Svetog Duha misli kao na neku silu ili uticaj, ljudi su skloni da manipulišu tom silom prema svojim potrebama. Moram priznati da je

⁸ Dwight L. Moody, *Secret Power*, pp.29.30

bilo trenutaka kada sam se i ja molio za silu da uradim neki svoj važan posao umesto da tražim da postanem svestan prisutnosti Svetog Duha u meni. On ne samo što daje silu, već sa Njim dolazi i sve ostalo što mi je potrebno.

O Svetom Duhu se često razmišlja na jedan bezličan način, baš kao što ljudi nekada raznišljaju o crkvi. Jednom prilikom je jedan čovek nazvao telefonom našu crkvu i tražio pastora. Kada sam se javio, on je počeo da napada crkvu i da govori da mu ona duguje novac. U stvari, želeo je da mu bude vraćena izvesna svota novca koju je pre više godina dao crkvi kao dar. Objasnio sam mu da crkva nije ni građevina ni verovispovest, već da crkvu čine ljudi. "Da li bi želeo da se sretneš sa vernicima i da on njih tražiš novac?" upitao sam. "Ako želiš od crkve da dobiješ novac, to je jedini način da to postigneš."

"Ne," rekao je. "Neću da uzmem novac od vernika. Hoću da mi ga crkva da."

Slično ovom primeru, ljudi veruju da im Bog nešto duguje. Oni ne žele Boga, ali žele Njegovu pomoć, Njegovu silu. Da bismo upoznali crkvu moramo upoznati vernike. Da bismo dobili Božju silu, moramo Ga upoznati kao osobu.

Simon, u drevnoj Samariji, je mislio da se sila Svetog Duha može kupiti novcem (Dela 8:18-22). Danas neki pokušavaju da kupe silu Svetog Duha ambicioznim planovima i programima koji bi trebali da daju slavu Bogu, ali su ustvari otkrivanje ljudske sile i jednog srca koje nije ispravno pred Bogom (stih 21). Pre mnogo godina podvukao sam ove reči u *Čežnji vekova*: "Mi ne možemo da upotrebljavamo Svetog Duha. Duh treba nas da upotrebi."⁹

Dok sam održavao seminare o Svetom Duhu širom sveta, otkrio sam da mnogi ljudi umeju da citiraju ove reči, ali veoma malo shvata njihov značaj. Kada sam ih nedavno ponovo pročitao, njihov kontekst me je zaista izazvao: "Ima mnogo onih koji tvrde i veruju da polažu pravo na Gospodnje obećanje; oni govore o Hristu i o Svetom Duhu, ali od toga nemaju nikakve koristi. Oni ne pokoravaju svoju dušu božanskim silama da je vode i upravljaju njome. Mi

⁹ White, *The Desire of Ages*, p.672

ne možemo da upotrebljavamo Svetog Duha. Duh treba nas da upotrebi. Bog svojim Duhom deluje na svoj narod da hoće i učini "kao što mu je ugodno" (Filipljanima 2:13). Ali mnogi ne žele da se potčine ovome. Oni žele da upravljaju sami sobom. To je razlog što ne primaju ovaj nebeski dar."¹⁰

Ne samo što se u Bibliji govori o Svetom Duhu kao o osobi, već se spominju i neki Njegovi lični kvaliteti koji opisuju aktivnosti koje obično rade ljudi. Duh traži (1 Korinćanima 2:10), poznaje (stih 11), poučava (stih 13), daje darove po svojoj želji (1 Korinćanima 12:7-11), voli (Rimljanima 15:30). On može da govori (Dela 8:29). Njemu se može lagati (Dela 5:3.4). Sveti Duh se može ožalostiti (Efescima 4:30), pa čak i uvrediti (Matej 12:31).

U svom govoru studentima na Adventističkom kolexu u Avondejlu, Jelena Vajt je rekla: "Potrebno je da shvatimo da Sveti Duh, koji je ličnost kao što je Bog ličnost, hoda po ovom tlu."¹¹ U *Čežnji vekova*, koja je završena u vreme kada je prethodna rečenica izrečena, isti pisac kaže: "Sveti Duh je Hristov predstavnik, ali ne u ljudskom obličju pa je od tog obličja nezavisan. Zato što je nosio ljudsku prirodu, Hristos nije mogao biti lično na svakom mestu. Zato je za njih bilo bolje da ode Ocu i pošalje Duha da bude njegov naslednik na zemlji. Tada niko neće imati nikakvu prednost koju mu donosi prebivalište ili lični dodir sa Hristom. Posredstvom Duha svi će moći da pristupe Spasitelju. U ovom smislu On će im biti bliži nego da se nije vazneo na nebo."¹²

Poslednji deo ovog pasusa podržava našu diskusiju o sveprisutnosti iz prethodnog poglavlja, a prvi deo iznosi jednu interesantnu perspektivu o Duhu. Iako je on osoba koja je stvarna kao vi ili kao vaša majka, on ipak nema ljudski oblik. Zbog ovoga nam je teže da zamislimo ili vizuelno predstavimo Svetog Duha nego Oca i Sina, jer smo navikli da u svojoj sopstvenoj mašti stvaramo Božji lik. Ipak, Sveto Pismo je jasno da je Sveti Duh osoba isto koliko i Otac i Sin.

¹⁰ White, *The Desire of Ages*, p.672

¹¹ White, *Evangelism*, p.616

¹² White, *The Desire of Ages*, p.669

On je dobar; ali da li je On Bog?

Kada sam jednom postao svestan činjenice da je Sveti Duh osoba, pitao sam se, Kakva je On osoba? Ko je On? Kada se danas neka osoba kandiduje za predsednika Sjedinjenih Država, čitav njegov život dolazi pod mikroskop. Hoće li položiti sve testove masmedija koji će pretraživati njegovu verodostojnost i moral u svakom području njegovog života? Kada proučavamo Svetog Duha koji "ispituje srce i misli", šta možemo pronaći? Hajde da ispitamo verodostojnost Onoga koji se nastanio u našem životu prilikom našeg obraćenja.

Značajno je zapaziti da Sveti Duh ima jednu pokorniju ulogu u odnosu na ostala dva člana Trojstva. Baš kao što je Isus rekao, On nije došao da ispunjava svoju volju već volju onih koji su Ga poslali (Jovan 6:38). Prema tome, Sveti Duh, koji dolazi da služi u Božjem narodu i kroz njega, je isto tako poslat. "A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on će svedočiti za mene" (Jovan 15:26).

Zanimljivo je da je baš ovaj tekst doveo do konačnog prekida između Istočnih i Zapadnih Ortodoksnih crkava 1054 godina. Originalni kredo ranih hrišćanskih crkava, poznat kao Nikejski kredo (325 posle Hrista), je tvrdio da je Sveti Duh poslat od Oca. Jedna kasnija greška u prepisivanju je ubacila frazu da je Sveti Duh poslat od Oca i od Sina. Istočna Ortodokсна crkva je odbila da prihvati ovu tvrdnju, ali Pismo jasno naglašava da Sveti Duh nije samo Očev Duh, već i Sinovljev Duh (Rimljanima 8:9; Filibljanima 1:19; 1 Petrova 1:11; Jovan 20:22; Dela 2:33).

Biblija jasno uči da je Sveti Duh Bog, ili kako mi kažemo, deo Trojstva. Jednakost Svetog Duha u Trojstvu se vidi u rečenici koja se izgovara prilikom krštenja: "U ime Oca i Sina i Svetoga Duha" (Matej 28:19). Očigledno se ovome može dodati ime Bog, kao porodično ime, pa tako kažemo: "Bog Otac, Bog Sin i Bog Sveti Duh."

U priči o Ananiji i Safiri, Petar naglašava da kada lažemo Svetom Duhu mi ustvari lažemo Bogu (Dela 5:1-4.9). Otac, Sin i Sveti Duh su tako čvrsto ujedinjeni kao jedan Bog da je rečeno "Bog je Duh" (Jovan 4:24) i "Gospod je

Duh" (2 Korinćanima 3:17). Kvaliteti Svetog Duha da bude sveprisutan i svemoguć su ustvari Božje osobine.

Sada kada smo prošli kroz sve ovo, dolazimo do jednog najradosnijeg saznanja. Sveti Duh koji prebiva u nama, novorođenim hrišćanima, je ustvari Bog u nama. Aliluja! Ne samo što imam Božju silu u sebi, već imam Boga u sebi. Kao što jedan moj prijatelj kaže: "Bog je prisutan i On je predsednik", kada se potpuno otvorim Duhu.

Dopada mi se način na koji Samjuel Čadvik opisuje bliskost kada govori o inkarnaciji Duha: "'Ovde će nam pomoći stih iz Sudija 6:34 (prevod *Stvarnost*), posebno ako ga čitamo u svetlosti Novozavetnog iskustva. "A Duh Gospodnji obuze Gedeona". To što je Sveti Duh uzeo na sebe ljudskost je čudo inkarnacije. Duhu je telo neophodno, kao što je bilo neophodno i Sinu. Za Sina je telo bilo pripremljeno posredstvom Duha; za Duha je telo omogućeno preko Sina. Duh je živio u Gedeonu i radio kroz njega. Gedeonov život je postao život Duha. Duh se obukao u čoveka. Duh je mislio kroz Gedeonov mozak, osećao kroz Gedeonovo srce, gledao kroz Gedeonove oči, govorio Gedeonovim glasom, kovao je Gedeonovom rukom, a celo to vreme Gedeon je ipak bio Gedeon, a Duh je još uvek bio Duh."¹³

Sveti Duh ne ulazi u nas prilikom obraćenja koristeći taktiku okupacije, već dolazi u ljubavi, kao prijatelj, ili kao bračni drug na dan srećnog venčanja. Ustvari, "jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom svetim koji je dat nama" (Rimljanima 5:5). Veza koju imamo sa Duhom koji živi u nama može biti mnogo intimnija i mnogo značajnija od bilo koje druge veze koju imamo na zemlji. Pavle o tome govori kao o "zajednici Duha" (Filipljanima 2:1).

Prijateljstvo i druženje

Ako ste prihvatili Isusa kao svog Spasitelja i tako postali mesto prebivanja Svetog Duha, da li zaista provodite vreme u druženju sa Njim? Kroz molitvu i razmišljanje o Božjoj reči mi stvarno imamo jednu prekrasnu vezu sa Svetim Duhom. Nastaje neraskidivo prijateljstvo.

¹³ Samuel Chadwick, *The Way to Pentecost*, pp.47.48

Preko puta moje kancelarije nalazi se centar službe za žene, u kome je Ruti Jakobsen predsednik. Ruti, supruga predsednika oblasti i bivša medicinska sestra, je bila upotrebljena od Boga na mnogo posebnih i zadivljujućih načina. Ona ima tu prednost da sa pastorima i vođama laicima deli Božju silu. Mnogo puta mi je Ruti pričala o zadivljujućim odgovorima na njene molitve vere. Njene molitve su sakupile hiljade dolara za propovedničku službu, i sastanci koje je održala za crkvene vođe i grupe žena su hiljadama bile na blagoslov. Ali ono što me najviše oduševljava kod Ruti je jedno tiha sigurnost koja ukazuje na jednu posebnu vezu sa Svetim Duhom. Slučajno sam otkrio koliko je ta veza važna Ruti kad mi je jednog dana njen suprug, Ron, rekao da se ona moli u 4:30 ujutro. Da li se to dogodilo samo jednom u njenom životu? Ne, to je njena svakodnevna praksa.

Nedavno sam čuo kako Ruti pred jednom grupom pastora i njihovih supruga govori kako je Sveti Duh, tog jutra dok je razgovarala sa njim, podsetio na jedan greh koji je učinila. Bila je iznenađena kada je osetila da je Sveti Duh nagovara da podeli taj greh sa onima koji će biti prisutni na sastanku. Kakva borba! "Ko će uopšte želeti da sluša o tome? Šta će misliti o meni?" Godine provedene u svakodnevnom druženju sa Svetim Duhom su učinile da Ruti dobije poslušno srce. Oči su se punile suzama dok je pričala svoju priču. Po svetovnim standardima, to nije bio neki veliki greh, ali u Božjim očima greh je greh. Njena spremnost da bude poslušna glasu Svetog Duha dovela je mnoge druge, uključujući i mene, do toga da jedni drugima priznamo svoje krivice i da se molimo jedni za druge.

Ako imamo vezu sa Svetim Duhom veoma lako ćemo prepoznati Božji glas. Nedavno, dok sam se vozio automobilom, slušao sam neke kasete snimljene na raznim seminarima. Često su postavljana pitanja i ponekada bih odmah prepoznao neki glas. *Čuj ovo pitanje od Alfonsa MekKartija*, pomislio sam dok je grupa razgovarala sa Donom Jakobsenom o nekim vidovima pripreme za proučavanje Biblije. Poznao sam pastora MekKartija 8 godina. Radili smo zajedno u propovedničkoj službi. Njegov glas mi je bio prepoznatljiv.

Isus je rekao: "Ovce moje slušaju glas moj" (vidi Jovan 10:1-16). Božji glas se čuje kroz posebne pozive Svetog Duha koji ostavlja utisak na našem

srcu. Kako mogu da prepoznam razliku između mog sopstvenog razmišljanja i glasa Svetog Duha? Jedino kroz svakodnevnu zajednicu sa Njim.

Jednom sam počeo da provodim po jedan sat u molitvi svakog dana, stvarno komunicirajući sa Bogom i moleći se u Duhu (Juda 20), dozvoljavajući Duhu da me upućuje na ono za šta treba da se molim (Rimljanima 8:26.27). Sveti Duh je počeo da me vodi kao nikada ranije (stih 14). Iz ovoga su nastali razni seminari za male grupe, *Homes of Hope*, *Njindonj to Revelation*, *Trinity Ponjer Ministry*, *Holy Spirit Felloships*, idr. Ovo je dramatično uticalo na hiljade života, pa i na čitave crkve, ali slava i čast ide Bogu a ne čoveku. Duboko sam ubeđen, da kroz druženje sa Bogom koji živi u nama, možemo biti upotrebljeni kao Njegove sluge na način koji mi sami nikada ne bismo mogli da vidimo bez prisutnosti Njegove ličnosti u našem srcu.

Dok se danas družite sa Svetim Duhom, razgovarajte sa Njim. Možda ste navikli da se družite sa Ocem i sa Sinom (1 Jovanova 1:3). Sada počnite da se družite i sa Svetim Duhom. Recite Mu da Ga volite i da cenite Njegovu službu u vašem životu. Kada Pavle piše o druženju ili o zajednici sa Duhom, on dva puta koristi reč *koinania* (Filipljanima 2:1; 2 Korinćanima 13:13), što znači zajednica ili partnerstvo. Svakodnevna komunikacija sa Svetim Duhom, slušanje Božjeg glasa, će ves dovesti do partnerstva sa Svetim Duhom. Neki pastori su rekli da je Sveti Duh njihov stariji pastor. Takav propovednički tim je silan na slavu Bogu. U partnerstvu sa Svetim Duhom, On će stvoriti mogućnosti za propovedanje o kojima nismo ni sanjali. Ne samo to, već kroz druženje sa Svetim Duhom možemo imati partnerstvo koje će pobediti svaki greh. To je nešto zbog čega se treba radovati!

Peto poglavlje

Svesnost o Njegovom dolasku

Neki hrišćani su orijentisani ka osećanjima, dok drugi ništa ne polažu na osećanja. Nekim hrišćanima osećanja ushićenosti predstavljaju cilj i smisao hrišćanstva dok kod drugih hrišćana radosna osećanja su toliko retka kao veverice u Sahari.

"Ne verujem da hrišćanstvo, pa čak ni ispunjavanje hrišćana Svetim Duhom, treba da se bazira na osećanjima." nedavno mi je rekao jedan čovek sa prilično negativnim tonom glasa. Složio sam se sa njim što se tiče reči "bazirano", razumevajući pre naglašavanje činjenica i vere. Ipak, nema nikakve sumnje da činjenice i vera imaju svoju ulogu u izazivanju pozitivnih osećanja koja nežno ispunjavaju srce i ponekad "eksplodiraju" u životu Duhom ispunjenih hrišćana. "Jer carstvo Božje nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetome" (Rimljanima 14:17).

Kada je hrišćanski život zarobljen strahom, sumnjom, obeshrabrenjem, pa čak i depresijom, važno je da se u molitvi razmotre činjenice i vera. Nema sumnje da je potrebno uraditi to isto i kada je hrišćanski život ispunjen negativizmom, kriticizmom i gnevom.

Osećanja, vera i ispunjavanje

Značajno je zapaziti da postoji jedno veoma određeno uzajamno dejstvo između osećanja i vere u shvatanju krštenja i ispunjavanja Svetim Duhom. Kao što je ljubav mnogo više od jednostavnog poznavanja hormona, tako je ispunjavanje Svetim Duhom mnogo više od razumevanja tekstova. Ali, ipak su "tekstovi" bili ti koji su prvi učinili da postanem svestan mogućnosti dubokog pokretanja Svetim Duhom u mom životu i srcu.

Iako je Pavle potvrdio da su Efežani bili zapečaćeni Duhom (Efescima 1:13; 4:30), nastavio je da ih savetuje da se "ispunjavaju Duhom" (Efescima 5:18). Isus je svojim učenicima dao Svetog Duha (Jovan 20:22), ali kasnije im je rekao da treba da budu kršteni Duhom (Dela 1.5). Ovo krštenje Duhom se

dogodilo 40 dana kasnije kada su bili ispunjeni Svetim Duhom (Dela 2:4). O krštenju, ili ispunjavanju Svetim Duhom, se govori kao i o izlivanju Svetog Duha (stih 33) i o silaženju Svetog Duha (Dela 19:6). Najpoznatiji izraz je, ipak, ispunjavanje Duhom, koji se može naći bezbroj puta u Novom Zavetu.

Potencijal onoga što Bog ima za svoj narod je toliki da to ne možemo zamisliti čak ni prilikom našeg obraćenja. Iskustvo Xona Veslija mi je stvarno pomoglo da shvatim neke stvari koje sam video na svom sopstvenom putu duhovnog rasta. Setićete se da je Xon Vesli bio anglikanski sveštenik i jedan od osnivača Holy Cluba (Holi Klub - Sveti klub) na Oksfordskom Univerzitetu početkom osamnaestog veka. Kao što je rekao svom ocu, jedan od Veslijevih ciljeva je bio da osigura svoju sopstvenu svetost. Zbog metodičkog načina na koji su Xon Vesli i njegova mala grupa sa Oksforda pošli u potragu za svetošću, oni su kasnije postali poznati kao Metodisti. Ova reč se tada izgovarala sa porugom, iako je kasnije postala poštovano ime veroispovesti koju je Vesli osnovao. Kasnije su iz te grupe izrasle druge hrišćanske grupe, kao što je Crkva nazarena,

U vreme kada je osnovan Sveti Klub postojao je jedan problem. Vesli i njegovi prijatelji nisu shvatali obraćenje. Kada se vratio sa kratkog i neuspešnog misionarskog poduhvata među Američkim indijancima, zapisao je u svom dnevniku: "Otišao sam u Ameriku da obratim Indijance, ali ko će obratiti mene?" Kasnije u Engleskoj, u sredu 24 maja 1738 godine, konačno je "slomio barijeru vere". Evo jednog čuvenog odlomka iz Veslijevog dnevnika. "Uveče sam bezvoljno otišao na jedan sastanak u ulici Aldersgejt, gde je neko čitao Luterov uvod u poslanicu Rimljanima. Oko petnaest do devet, dok je opisivao promenu koju Bog čini u srcu kroz Isusovu veru, osećao sam kako se moje srce čudesno zagreva. Osećao sam da verujem u Isusa. Shvatio sam da jedino kroz Hrista dolazi spasenje; dobio sam sigurnost da je On uzeo *moje grehe*, čak i *moje grehe*, i spasao *mene* od zakona smrti i greha."

Pre izvesnog vremena na jednom seminaru u crkvi govorio sam o Xonu Vesliju. Neko vreme smo razgovarali o značaju srca koje se čudesno zagreva. Kada smo se to veče vraćali kući, jedna mala devojčica je pitala svog oca šta to znači imati srce koje se čudesno zagreva. Otac je pokušao da objasni radost i mir koji dolazi u život koji je iskreno i lično prihvatio Isusa i

Njegovo oprostjenje. Oko pola sata kasnije, nakon što smo se vratili kući, devojčica je izašla iz svoje spavaće sobe i sa velikom radošću rekla svom ocu: "Dok sam se večeras molila, tražila sam od Isusa da dođe u moje srce, i tatice, dok sam se molila, moje srce se čudesno zagrejalo."

Srce koje se čudesno zagreva je jedno određeno i prekrasno osećanje. Ipak, dva dana nakon što je Vesli ovo doživeo, zapisao je da mu je još uvek "teško zbog mnogostrukih greha." Veslijeva svesnost o potpunom ispunjavanju Svetim Duhom je postala očigledna sedam meseci kasnije tokom jednog molitvenog sastanka koji je trajao cele noći u kapeli Moravian u Londonu. Biograf Xorxa Vajtfilda opisuje iskustvo koje se desilo 1 januara 1739 godine. "Ova gozba ljubavi je bila memorijalna. Pored 60 vernika bilo je prisutno i sedam metodista sa Oksforda: Xon i Čarls Vesli, Xorx Vajtfild, Vesli Hol, Benjamin Binghol, Čarls Kinšin i Ričard Hopkins - svi su oni bili rukopoloženi sveštenici Engleske Crkve." Vesli piše: "Oko tri sata ujutro, dok smo jednako bili na molitvi, Božja sila se snažno spustila na nas, toliko jako da su neki vikali od neizmerne radosti, a mnogi su pali na zemlju. Čim smo se malo oporavili od čuđenja i zaprepašćenja zbog prisustva Njegovog Veličanstva, jednoglasno smo povikali: "Slavimo Te, o Bože; priznajemo da si Ti Gospod!"

U biblioteci na Endrus Univerzitetu proučio sam više od 350 knjiga koje govore o Svetom Duhu. Autori većine veroispovesti su pisali na ovu temu, iako je Sveti Duh često guran u pozadinu iza teoloških debata i indoktrinacija. Jednu od prvih adventističkih knjiga o Svetom Duhu je napisao X. H. Vagoner. Dopada mi se Vagonerovo rezonovanje dok govori o razlikama između krštenja vodom i krštenja Svetim Duhom. "U svim slučajevima kada se krštenje vodom smatra kao dokaz dara Svetog Duha, grešnik koji se kaje je uljuljan u telesnu sigurnost, verujući da sam čin njegovog krštenja znači da se on dopada Bogu. Krštenje, a ne Sveti Duh u srcu, postaje njegova *kapara* ili *svedok*... Bez obzira da li se prima pre ili posle krštenja vodom, pokazano je da se dar Duha ne podrazumeva vodenim krštenjem, već je on stvar ličnog,

svesnog iskustva."¹⁴ Zapazite da Vagoner veruje da je krštenje Svetim Duhom jedno "lično, svesno iskustvo."

Kada imate neko svesno iskustvo, znate šta se događa. Činjenice i osećanja su međusobno isprepletani. Jedan čovek se onesvestio za vreme svog venčanja. Iako su prijatelji sve to videli, mladoženja nije bio svestan onoga što se dogodilo. Ipak, za postidjenu mladu, koja je pokušala da ga zadrži da ne padne, to je bilo jedno veoma svesno iskustvo.

Koje svesno iskustvo prethodi i prati ispunjavanje Svetim Duhom?

Duboka žeđ

Prvo, čini se da se u srcu stvara jedna duboka žeđ, jedna čežnja. Ova čežnja u sebi sadržava želju za sličnošću sa Isusu, za služenjem Njemu. To je želja za poznavanjem Boga i za potpunim predavanjem Njemu. Zapazite kako je psalmista slikovito to opisao: "Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži tebe, Bože! Žedna je duša moja Boga, Boga živoga, kad ću doći i pokazati se licu Božijemu?" (Psalam 42:1.2) "Bože! Ti si Bog moj, k tebi ranim, žedna je tebe duša moja, za tobom čezne telo moje u zemlji suhoj, žednoj i bezvodnoj. Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu tvoju" (Psalam 63:1.2) "Pružam k tebi ruke svoje; duša je moja kao suha zemlja pred tobom" (Psalam 143:6).

Lako je provesti jedan užurbani trenutak u molitvi i tada se čuditi zašto nedostaje sila u našem hrišćanskom životu. Biblija ukazuje na jednu duboku čežnju za svakodnevnom vezom sa Bogom. Jedna hrišćanka koja je veoma blisko poznavala Boga ovako je pisala: "Videla sam kako se može dobiti ova milost. Idite u svoju klet i tamo se u samoći obratite Bogu: "Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni." Budite usrdni i iskreni. Žarka molitva mnogo pomaže. Borite se u molitvi kao Jakov. Patite. Isusa u vrtu su oblivale krvave kapi znoja. I vi se morate potruditi. Ne napuštajte svoju klet sve dok se ne osetite snažni u Gospodu. Tada bdijte i dokle god budete bdeli i molili se, savlađivaćete loše sklonosti i Božja milost će se pojaviti u vama.

¹⁴ J. H. Waggoner, *The Spirit of God*, pp.35.36

Priđite usrdno i kad budete osetili da ćete propasti bez Božje pomoći, kad budete žudili za Njim kao što jelen žudi za izvorom, tada će vas Gospod brzo osnažiti. Vaš mir će prevazići svako očekivanje. Ako očekujete spas morate se moliti. Ne žurite se. Ne budite površni i nemarni u svojim molitvama. Molite se Bogu da izvrši u vama potpuni preobražaj, kako bi sazreli plodovi Njegovog Duha i svetleli kao svetlost svetlu... Videla sam da svaki hrišćanin može osetiti veliku blagodat Božjega Duha."¹⁵

Zato što su naši umovi zamračeni masom negativnih uticaja koji nas okružuju sa televizije, radija, novina, časopisa i reklama, čini se da je teško da jedan hrišćanin prvi dođe do mesta gde nastaje ova duboka svakodnevna želja za Bogom i Njegovom silom. Ovaj isti hrišćanski pisac piše: "Svi treba da tražimo izlivanje Svetog Duha. Kao i kod učenika posle Hristovog uznesenja, možda će biti potrebno nekoliko dana iskrenog traženja Boga i odbacivanja greha."¹⁶

Kao mlada metodistkinja, petnaestogodišnja Jelena Harmon (koja je kasnije postala Jelena Vajt), u sred svog mladalačkog hrišćanskog iskustva je bila zagušena osećanjima duboke patnje i želela je da potpunije razume Božju ljubav. U svojoj zbunjenosti posetila je Levija Stokmana, tridesetogodišnjeg metodističkog sveštenika koji je bio poznat po svojoj iskrenoj odanosti Hristu. U svojoj knjizi *Crtice iz života* ona piše da je on objasnio da je "agonija koja se dešavala u mom umu pozitivni dokaz da Sveti Duh radi u meni." Kasnije je rekao: "Idi slobodno, Jelena. Vрати se svojoj kući verujući u Isusa, jer On neće sakriti svoju ljubav od onih koji Ga iskreno traže." Te večeri Jelena je doživela sigurnost Svetog Duha koji je ispunjavao njen život. "Dok sam se molila, teret i agonija duše koji su me toliko dugo zaokupljali su me napustili i Gospodnji blagoslov, kao nežna rosa, se spustio na mene. Slavila sam Boga iz dubine svog srca. Ništa drugo nije postojalo za mene osim Isusa i Njegove slave, izgubila sam svest o onome što se

¹⁵ White, *Testimonies*, pp.158.159

¹⁶ White, *My Life Today*, p.58

dešavalo oko mene. Božji Duh se spustio na mene takvom silom tako da to veče nisam mogla da odem kući."¹⁷

Sveti Duh radi na hrišćanskom srcu stvarajući žeđ i čežnju za Bogom i za Njegovom savršenom pravednošću. Ova čežnja se produbljuje i jača, i Duhom ispunjeni hrišćanski život izrasta u jedan bliski svakodnevni odnos sa Bogom. Ne shvatajući ovo, mnogi hrišćani se zadovoljavaju plitkim odnosom sa Bogom - odnosom koji je predvidljiv i rutinski. Čak i mali gutljaj "vode života" Svetog Duha će stvoriti žeđ koja će svakog dana tražiti ispunjavanje tako što će želeti sve više i više.

Pre nekoliko godina, u najnezgodnijem trenutku, dobio sam kamen u bubregu. Reč "kamen" zvuči tako impresivno, ali u stvarnosti on nije bio veći od jednog zrnca peska. Kada je to konačno prošlo, urolog je počeo da traži razlog zbog čega sam bio pogođen ovom bolešću. Činilo se da u mojoj ishrani neće naći odgovor sve dok me nije upitao za moje navike pijenja vode. "Pijem veoma malo vode," objasnio sam, "jer sam veoma retko žedan." Možete pretpostaviti šta se dogodilo. Danima mi se činilo da jednostavno plutam u vodi. Moja porodica me je ohrabivala da pijem i da pijem i da pijem. Posle nekoliko sedmica počele su da se dešavaju čudne stvari. Počeo sam da se osećam žednim. Sada dok redovno pijem mnogo vode, čini mi se da mi nikada nije dosta. Tako je psalmista žedneo za svakodnevnom količinom Žive Vode. Isto tako i Isus. Posle noći provedenih u molitvi, svakog jutra je dolazio ispunjen Svetim Duhom. Petnaest godina sam propovedao a da nisam osećao neku duhovnu žeđ. Ali sada svakog dana dolazim pred Boga žedan i željan da budem ispunjen Svetim Duhom. Ova žeđ za Bogom i za Njegovom pravednošću, iako je osnovana na činjenicama iz Božje Reči, stvarna je kao i žeđ koju sam iskusio kao tinejxer posle nekog vrelog dana provedenog u radu na polju.

Jelena Harmon, mlada metodistička devojka koja je kasnije postala adventistički pionir, pred kraj svog plodnog života je pisala: "Molite se najusrdnije za dar Svetoga Duha! Bog stoji iza svakog obećanja koje je dao. Držeći u ruci Bibliju, recite u svojoj molitvi: Učinio sam kako si rekao, pozivam

¹⁷ White, *Life Sketches*, pp.36-38

se na tvoje obećanje: "Ištite i daće vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvoriće vam se." Svoje molitve moramo upućivati ne samo u Hristvo ime već i pod uticajem Svetog Duha. Na to je apostol mislio kad je u svojoj poslanici naglasio: "Nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim" (Rimljanima 8:26). Na takvu molitvu Bog rado odgovara. Kad molitva upućena u ime Hristovo odiše takvom usrdnošću i upornošću onda upravo ta naša upornost predstavlja zalog Onoga "koji može još obilnije sve učiniti što ištemo" (Efescima 3:20), i On će sigurno uslišiti našu molitvu."¹⁸

Mi se uporno molimo Bogu ne zato što On ne želi da odgovori, već zbog želje za ispunjavanjem Svetim Duhom koja raste u našim srcima. Molim vas, upamtite da je duboka čežnja pokazatelj da Sveti Duh radi na vašem srcu i da će Bog uskoro odgovoriti na vaše molitve.

Pre izlivanja Svetog Duha na dan Pedesetnice u Jerusalimu, Isusovi učenici "jednodušno bijahu jednako na molitvi i u moljenju" (Dela 1:14). Pre nego što su mnogi novi vernici bili ispunjeni Svetim Duhom "ražali im se u srcu" i povikali su "Šta ćemo činiti?" (Dela 2:37) Pre nego što se zatresla kuća u kojoj su se nalazili Petar i Jovan i njihovi prijatelji oni su podigli svoje glasove ka Bogu u iskrenoj molitvi (Dela 4:24-31). U Luci 11, pre nego što je Isus objasnio iskanje, traženje i kucanje za Svetim Duhom, ispričao je priču o čoveku koji je uporno i istrajno tražio hleb u sred noći (stihovi 5-13).

Trenutak promene

Možda se pitate kako nastaje promena između jake čežnje i žeđi i svesnosti o ispunjenosti Svetim Duhom. Jedini odgovor može da bude "verom". Promena ne nastaje tako što neko uzbuđujuće osećanje zgrabi srce ili um, već tako što u sred duboke čežnje Sveti Duh na neki način pokazuje trenutak, i osposobljava hrišćanina da preduzme taj korak vere. Korak vere nastaje kada bez ikakvog prvobitnog dokaza kažem: "Hvala Ti, Gospode, što si me upravo sada ispunio svojim Svetim Duhom." Pronašao sam takva obećanja u Luci 11:13: "Kad dakle vi, zli budući, umete dobre dare davati deci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega?"

¹⁸ White, *Christ's Object Lessons*, pp.147.148

I zato što verujem da je Bog čuo i odgovorio, zahvaljujem Mu verom. Pavle je ovo naglasio kada je rekao: "... da obećanje Duha primimo kroz veru" (Galatima 3:14). U stvari, on je već postavio retoričko pitanje u drugom stihu: "Ili Duha primiste kroz dela zakona ili kroz čuvenje vere?" Isaija je prorokovao: "Dokle se ne izlije na nas duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati za šumu... I mir će biti delo pravde, što će pravda učiniti biće pokoj i bezbrižnost doveka" (Isaija 32:15-17).

Ne samo što je svakodnevna čežnja i žeđ za Svetim Duhom jedno svesno iskustvo, već je to isto tako i rezultat koraka vere. Znanje o ispunjavanju Svetim Duhom je isto tako svesno iskustvo. Ljubav raste (Rimljanima 5:5), proslavljanje zamenjuje duh težine (Isaija 61:3), nada počinje da ispunjava um (Rimljanima 15:13), pesma stvara muziku u srcu (Efescima 15:18.19).

U nekim danima ova osećanja će biti radosna i živa. A u drugim danima, kada imate gripu, kada se izgubi vaš kućni ljubimac, kada vaš automobil ima probušenu gumu, vaša osećanja mogu biti prigušena. Bez obzira na sve to, postojaće čvrsta vera da je Bog ispunio svoje obećanje, da je Njegova Reč istinita i da ste vi dete nebeskog Cara. Kao što ćemo kasnije primetiti, ova sigurnost se može nazvati unutrašnje svedočanstvo Duha.

Poslušajte zajedno sa mnom kako jedan mladi pastor opisuje svoje iskustvo sa Svetim Duhom. Pošto je pohađao jedan seminar za druženje sa Svetim Duhom, Ralf je rekao: "Nikada nisam naučio da se molim, i moje molitve su bile retke kao oaze u pustinji. Dok sam se vozio kući osećao sam se zbunjeno a u isto vreme bio sam ljut zbog svoje zbunjenosti, pa sam zatim osećao krivicu zbog svoje ljutnje. Činilo mi se kao da u meni besni rat. Molio sam se Bogu da ukloni oblak i da da neki smisao mojoj uznemirenosti. Dok sam stigao do svoje kuće neki delovi (kao i mir) su počeli da dolaze na svoje mesto. Te noći sam kleknuo i zajedno sa psalmistom priznao: "Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože" (Psalam 51:17)."

Sada Ralf nastavlja da opisuje šta se dogodilo kada je prestao da govori Bogu "možda" i kada je jednostavno otvorio svoje srce i rekao "da". "Drugi su govorili o miru. I ja sam ga želeo, ali sam uvek mislio da je on

rezervisan za druge koji su rođeni sa više "svetosti" u svom krvotoku. Teško je priznati da naša svetost mora uvek da bude osnovana na Hristovom krvotoku. Lično proučavanje je isto tako bilo jedan iluzoran cilj. Opravdavao sam to pripremom za propovedi, govoreći samom sebi da ću na taj način bolje upoznati Boga. Nisam Ga bolje upoznao i sada sam bio žedan. Setio sam se Isusovih reči: "Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi" (Matej 5:6). Sada sam bio gladan, ali želeo sam da stalno budem gladan i da isto tako stalno budem ispunjen. Molio sam se Bogu da mi da svakodnevnu glad i žeđ, ali poverenje slabi posle mnogih godina jednostavnog planskog čitanja Biblije samo da bi se odustalo negde u 3 ili 4 Mojsijevoj. Divim se što On uslišava molitve, jer sam svakodnevno gladan i žedan i svakodnevno bivam ispunjen. Božja Reč, koja je do sada bila samo korpa iz koje sam izvlačio prikladne propovedi, postala je sada saputnik, mentor, medicinski kovčežić sa lekom za sve ono što me boli."

Sa dubokim osećanjima Ralf priča kako je otkrio svoju dušu svojoj crkvenoj porodici. To je bila najteža propoved koju je ikada propovedao. On ju je nazvao emotivnim Everestom. Ali kada je propoved bila završena, ljudi su ga grlili i delili sa njim svoju duboku svesnost o onome što je Ralf doživeo. "To se dogodilo i meni." "Ispričao si moju priču." "Molim te, moli se za mene.", govorili su mnogi ljudi. Sada Ralf priznaje dok govori o svojoj crkvi: "Video sam čudo Božjeg lančanog uticaja. On upotrebljava krhkost, slomljenost i izlečenje jedne osobe da bi drugima pripremio put. Sveti Duh omekšava kamena srca, izgovori nestaju, i mir koji prevazilazi svaki um pruža dokaz obnovljenja." Sa suzama radosti u svojim očima, on govori: "Slava nek bude Bogu koji nas kroz Isusa Hrista našeg Gospoda oslobađa iz zatvora prazne hrišćanske ljuštore." Ovde se, u prekrasnoj ravnoteži, nalaze činjenice, vera i osećanja.

Šesto poglavlje

"Predanje" je reč pobjede

"Mnogo puta sam se molio za silu Svetog Duha, ali mi se čini da nikada nisam dobio odgovor." "U crkvi sam uvek tražio od Boga da pošalje svog Duha, ali mi se čini da se ništa nije promenilo." "Neki ljudi su jednostavno preplavljeni Duhom, ali mi se čini da je u mom životu sve ravno i nezanimljivo."

Mnogo puta sam čuo ovakve izjave. Možda ste ih i vi čuli, možda ste ih čak i sami izgovorili. Možda ste i sami rekli: "Nema novog duha, samo jedna ista stara rutina."

Svaka od gore navedenih rečenica sadrži dva izraza koji ukazuju na postojanje problema. Jedan je "ali" a drugi "čini mi se". Ovi izrazi govore o individualnim iskustvima u kojima ljudi gledaju na sebe i na druge i ne mogu da usklade ono što vide sa onim kako se osećaju.

Ako je i vaše iskustvo bilo ovakvo, možda ste tražili pogrešne dokaze o Svetom Duhu. Nekoliko poglavlja u ovoj knjizi će vam pomoći da upoznate koji su pravi znaci primanja punine Svetog Duha, ali sada želim da razmotrimo mogućnost postojanja blokade koja sprečava protok Svetog Duha. Ta blokada upravo sada može biti eliminisana silom Svetog Duha, a rezultat će biti zaista zadivljujući.

Zapazite šta je o Isusu rečeno u Jevrejima 1:9: "Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugova tvojih." Vilijem V. Prescott, koji je jednom u isto vreme bio predsednik tri kolexa i koji je bio poznat kao izuzetni Biblijski učitelj, za vreme jedne serije predavanja o Svetom Duhu govorio je o Jevrejima 1:9. On je objasnio da se reč "drugovi" ili "sledbenici" u Luci 5:7 prevodi kao "društvo".¹⁹ Zašto je Isus imao više ulja radosti od svoga društva? To pitanje treba da postavimo dok ispitujemo sami sebe. Zašto nam se čini da drugi imaju mnogo življe hrišćansko iskustvo od nas?

¹⁹ W. W. Prescott, *The Promise of the Holy Spirit*, pp.9f

Novozavetna reč "radost" u Jevrejima 1:9 je interesantna. Ona predstavlja neizmernu radost, ili skakanje od sreće. Čak i pre svog rođenja, Isus je doneo radost drugima na jedan poseban način. Pročitajte ovu priču u Luci 1:34-44. Kada je Marija, Isusova majka, nekoliko meseci bila trudna, putovala je da poseti svoju rođaku Jelisavetu koja je bila trudna sa Jovanom Krstiteljem. Kada je Jelisaveta čula Marijin pozdrav, "zaigra dete u utrobi njezinoj" (stih 41). Isus je, očigledno, imao i prenatalnu misiju radosti.

Ali kada je Isus formalno bio pomazan za svoju javnu službu, ulje radosti se otkrilo kao nikada ranije. "Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bogu Duhom svetim i silom, koji prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog bijaše s njim" (Dela 10:38). Isus je činio dobro i lečio je, a rezultat toga je bila neizmerna radost za mnoge. U sred svih životnih problema i pritisaka Isusova služba je uvek donosila radost.

Na jednom velikom sastanku Generalne Konferencije oduševljeno me je pozdravio jedan mladi propovednik koga dugo nisam video. "Sećaš li me se?" pitao je Tim. "Sećaš li se kako sam patio zbog užasnog bola u leđima? Kada smo se poslednji put sreli skoro celo vreme sam bio u agoniji." Da, sećao sam se Tima. Upoznao sam ga na jednom propovedničkom sastanku. On je podelio neke svoje probleme u propovedničkoj službi i priču o dugotrajnim i bolnim problemima sa leđima. Tim je tražio molitvu i pomazanje i posle toga je rekao da se oseća bolje. Šest meseci kasnije bio je pun radosti i skoro je skakao od sreće. "Rendgenski zraci su potvrdili da su moja leđa čudesno isceljena!"

Neposredno pre nego što sam sreo Tima, Dr. Adrijan Piterson me je upoznao sa jednom starijom gospođom koja je, iako na izgled veoma krhka, zračila srećom. "Ovo je jedna od naših čudesnih žena." objasnio je pastor. Jednog zimskog dana Kornelija Lej je osetila snažan podstrek da pozove Adventističku knjižaru i da naruči jednu knjigu. Nije znala zašto joj je ta knjiga potrebna, ali je verovala da je Gospod nadahnjuje da to učini. Naglasila je da knjigu treba da joj donese poštar jedne posebne službe za raznošenje paketa. Kornelija je živela u jednom malom seoskom domu, a u blizini nije bilo komšija. Nekoliko dana nakon što je naručila knjigu, oko 10:30 izašla je iz svoje kuće, iznenada se okliznula i pala u sneg, udarajući svojim ramenom u

neki tvrdi predmet na zemlji. Celog dana Kornelija je ostala u snegu, jer zbog povrede nije mogla da ustane niti da se nekako dovuče do kuće. Kada je tama počela da se navlači preko zamrznute zemlje kao neki znak sigurne smrti, dogodilo se čudo. Naišao je poštar službe za raznošenje paketa sa Kornelijinom knjigom, i pošto je pronašao ovu staru ženu u snegu, mogao je da spase njen život. Danas dok priča svoju priču, gospođa Lej je ispunjena uljem radosti.

Isus je u svojoj službi fizički i duhovno spasao mnoge živote. Očigledno, On nije imao Duha "na meru" (Jovan 3:34). Ulje radosti ispunjavalo je Njegov život nez obzira na činjenicu da je On bio čovek bola i tuge. Tajna njegove veličine se vidi u Jevrejima 1:9: Njemu je "omiljela pravda, i omrzao je na bezakonje." To možda zvuči jednostavno i lako, ali vi znate, kao što i ja znam, da je jednom neobraćenom srcu ljubav prema pravednosti i mrskost prema grehu prirodna koliko i letenje ovcama. Isus je jedan neverovatan primer onoga što je moguće nekoj osobi ako se potpuno preda Bogu. Njegova služba je počela i završila se na ovaj način. "Jer siđoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju oca koji me posla" (Jovan 6:38). "Oče moj! Ako je moguće da me mimoiđe čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti" (Matej 26:39).

Ne postoji apsolutno nikakva barijera za izlivanje Svetog Duha koja ne može biti probijena potpunim predanjem Bogu. U stvari, ja verujem da je ispunjavanje nečijeg života Svetim Duhom ustvari jedan drugi način za opisivanje potpunog predanja Bogu.

Da li ste zabrinuti što vaš život nema duhovnu silu koju veoma želite? Možda su se na vašem putu predaje isprečile neke barijere kao vojne barikade u modernom Srednjem Istoku. Ja sam nekoliko puta naišao na njih dok sam išao putem od Jerihona prema Amanu. Put je prekriven neprobojnom barikadom. Vojnici sa automatskim puškama stoje na putu. Tenkovi su poređani sa strane puta. Nastavak puta je nemoguć. Jedno poglavlje u *Čežnji Vekova* u jednom svom odlomku oko 30 puta spominje Svetog Duha. "Hristos je svojoj crkvi obećao dar Svetoga Duha i to obećanje pripada i nama koliko i prvim učenicima. Ali kao i svako drugo obećanje i ovo je dato pod izvesnim uslovima. Ima mnogo onih koji veruju i tvrde da polažu

pravo na Gospodnje obećanje; oni govore o Hristu i o Svetom Duhu, ali od toga nemaju nikakve koristi. Oni ne pokoravaju svoju dušu božanskim silama da je vode i da upravljaju njome. Mi ne možemo da upotrebljavamo Svetoga Duha. Duh treba nas da upotrebi. Bog svojim Duhom deluje na svoj narod da hoće i učini "kao što mu je ugodno" (Filipljanima 2:13). Ali mnogi ne žele da se potčine ovome. Oni žele da upravljaju sami sobom. To je razlog što ne primaju ovaj nebeski dar."²⁰

Razmislite zajedno sa mnom o četiri glavne barijere koje sprečavaju potpunu predaju i potpuno ispunjavanje našeg života Svetim Duhom.

Prevareni namernim grehom

Pomisao na namerni greh čini da se mnogi od nas slede. "Ja nikada ne bih namerno pogrešio," kažemo mi. "Slučajno sam se okliznuo, potpuno nesvesno." Hajde da zajedno pogledamo Psalam 66:18: "Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod:" Neki prevodi Biblije govore o voljenom, omiljenom grehu. To znači da ga mi tajno uživamo, tajno doživljavamo, sasvim svesno. Televizija uveliko hrani ovakvu vrstu mentalnog stava, u kome se u grehu uživa. Isus je mrzeo greh. Prema tome, On je bio pomazan uljem radosti više od svojih drugova.

Možda je bolno, ali je neophodno da se redovno preispitujemo. Na primer, uzmite Deset Zapovesti i molite se za svaku od njih, tražeći da li ste na neki način prekršili, obezvređili, ili ignorisali, svesno ili nesvesno, neku od njih. Ovo je pomalo zastrašujuće, ali Sveti Duh će početi da vam ukazuje na vaš greh. On će to činiti nežno i postepeno, ali kada se to dogodi, tražite od Njega silu za potpunu pobedu. Iako će vas i dalje taj greh kušati, vi ćete ga omrznuti i stalno ćete se okretati od njega.

Pročitajte pažljivo celi Novi Zavet. Biće vam potrebno samo oko 12 sati. To možete učiniti tokom 12 dana ili tokom jednog vikenda. Tražite da vam Bog otkrije šta želi da saznate za to vreme. Svaki put kada ovo učinim Bog mi ukazuje na neki novi greh sa kojim treba da se obračunam uz pomoć Njegove sile. Molite se zajedno sa psalmistom: "Okušaj me, Bože, i poznaj

²⁰ White, *The Desire of Ages*, p.672

srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje. I vidi jesam li na zlu putu i vodi me na put večni" (Psalam 139:23.24).

Nekada sam mislio da se Sveti Duh daje samo onima koji su savršeno poslušni. Dela 5:32 kažu: "...Duh sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju." Pastor Kevin Wilfli je rekao nešto što mi je pomoglo da ovo shvatim: "Grčka reč koja se ovde prevodi kao "pokoravanje" je *peitharcho*, koja bukvalno znači biti nateran od strane vladara ili pokoriti se autoritetu. Ona dolazi iz reči *peitho*, koja znači složiti se, verovati, imati poverenja, načiniti prijatelje, i reči *archo*, koja znači vladati, ili vladati nad nekim. Prema tome, Sveti Duh je dat onima koji su se sprijateljili sa Bogom, koji se pokoravaju Njegovom autoritetu koji vlada nad njihovim životima."²¹

Svakog dana primam puninu Svetog Duha ne zato što sam savršeno poslušan, već zato što sam spreman da poslušam. Ako nisam spreman, onda moram da se molim, "O Gospode, pomози mi da budem spreman da ti budem poslušan."

Dok se molimo kroz proučavanje Deset Zapovesti i Novog Zaveta (ili cele Biblije), Sveti Duh će nas dovesti ka istini. Možda će sukobi između dobra i zla u nama biti jaki, ali Bog je svemoćan. On će nam pomoći.

Slušao sam Bena Karsona, čuvenog neurohirurga, kako priča o svojoj borbi sa grehom kada je bio četrnaestogodišnji mladi crnac u Bostonskom predgrađu. U jednom trenutku strašnog besa umalo je nožem udario jednog svog prijatelja. Srećom, oštrica njegovog noža se slomila udarcem o kopču njegovog kaiša. Ben je shvatio da je njegov bes bio nekontrolisan, otrčao je kući, zaključao se kupatilo i nekoliko sati se borio sa svojom naravi i sa Bogom. Ben je rekao: "Ukoliko se ne oslobodim ovakve naravi, neću uspeli u životu. Da Bob nije imao tu veliku kopču, on bi sada bio mrtav a ja bih bio na putu u zatvor ili u popravni dom." Ben priča kako ga je obuzeo jad. Znoj je curio niz njegovo telo. Mrzeo je sebe, ali je osećao da zbog svoje naravi ne može sebi da pomogne. Znao je da je nemoguće da se jedna takva osoba promeni. Dok su suze tekle niz njegovo lice, on se molio: "Gospode, bez

²¹ Kevin Wilfley, *Studies on the Holy Spirit*, p.21

obzira na sve, ja znam da ti možeš da me promeniš." Sati očaja su ga ostavili u mraku, ali u sred svega, počeo je da čita Bibliju. U Pričama je pročitao: "Bolji je spor na gnjev nego junak, i gospodar od svoga srca bolji je nego onaj koji uzme grad" (Priče 16:32). Tada Ben iznosi zadivljujući vrhunac tih sati strašne borbe sa grehom: "Uskoro je mir počeo da ispunjava moj um. Moje ruke su prestale da se tresu. Suze su stale. Tokom tih sati koje sam proveo sam u kupatilu nešto se dogodilo sa mnom. Bog je čuo moje uzvike dubokog očaja. Jedno osećanje svetlosti je prešlo preko mene i znao sam da se dogodila promena srca. Osećao sam se drugačije. Bio sam drugačiji. Konačno sam ustao, stavio Bibliju na ivicu kade i otišao da se umijem. Doterao sam svoju odeću i izašao sam iz kupatila kao promenjeni mladi čovek. "Moja narav me nikada više neće kontrolisati." rekao sam sam sebi. "Nikada više. Sada sam slobodan." I nakon tog dana, nakon tih dugih sati borbe sa samim sobom i traženja pomoći od Boga, nikada više nisam imao problema sa svojom naravi."²²

Uništeni pogrešnim motivima

Motiv je skrivena želja ili razlog koji se krije iza neke određene akcije. Motiv nije uvek jasno na površini. Neka kompanija vam ponudi besplatno putovanje u jedno prekrasno, luksuzno odmaralište. Vi kažete: "Sačekaj malo, kakav je njihov motiv?" Ponudite se da prekopate komšiničinu baštu. Ona kaže: "Zašto to činiš za mene?"

Kada tražim Svetog Duha, kakav je moj motiv? Da li je Bogu stalo do toga? Očigledno. "Ištete, i ne primete, jer zlo ištete, da u slastima svojim trošite" (Jakov 4:3).

U drevnoj Samariji je živeo jedan uticajan čovek, Simon, koji je bio kršten u hrišćanstvo ali je, očigledno, još imao pogrešne motive. Iznenadio je Petra i Jovana tako što im je ponudio novac za silu Svetog Duha. Zapazite kako se Petar snažno obračunao sa situacijom. Petar mu je rekao: "Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božji može dobiti za novce!" Očigledno, dar se ne može kupiti. Evo dokaza jednog

²² Ben Karson, *Gifted Hands*, pp.57-59

neobraćenog srca. "Nema tebi dela ni iseta u ovoj reči; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom:" Sada Petar stavlja svoj prst na srce problema. "Jer te vidim da si u grkoj žuči i u svezi nepravde" (Dela 8:20-23). Koliko često gorčina truje život i nepravda steže um i srce kao gvozdeni lanac. Mnogo puta mi propuštamo puni blagoslov Svetog Duha zato što gorčina i nepravda truju naše motive.

Često položaj, moć, prestiž, popularnost i profit dominiraju našim životima. Isus se okrenuo od svega toga i zato je bio pomazan uljem radosti više od svojih drugova.

Bio sam pastor u jednoj maloj crkvi u Sidneju pre više godina, kada mi je došao jedan čovek i suznih očiju me molio da se molim za njega da on primi Svetog Duha. Nisam siguran kojoj veroispovesti je pripadao, ali kada sam ga pitao zašto tako očajnički želi Svetog Duha, on je pokazao da je njegov motiv pritisak okoline. Njegovi prijatelji su mu rekli: "To je jedini način da budeš dobar kao i mi." Zatražio sam od Bila da preispita svoje motive, i on je to odbio. Jedino što sam mogao da uradim je da se molim da ga Sveti Duh dovede do krsta, gde Isusova ljubav oblikuje motive.

Spoticanje preko samocentričnosti

Sebični ponos je tako nerazuman u poređenju sa nebom. Nedavno su na našem prekrasnom zelenom travnjaku počeli da se pojavljuju krtičnjaci. Krtice su se silno zabavljale pretvarajući naše dvorište u minijaturne Stenovite Planine. Možda je postojala neka ponosna krtica koja je smatrala da je njen krtičnjak viši od svih ostalih. G. B. Tomson, pišući o Svetom Duhu citira velikog škotskog propovednika Aleksandra Meclarena. "Hajde da priznamo da si ti na neki način superiorniji od mene. Pa, šta onda? Jedan krtičnjak je malo viši od drugog, ali su oni na istoj udaljenosti od sunca. Sećam se jednog svog prijatelja kojem je, dok je bio dete, rečeno da je sunce udaljeno oko 95 miliona milja. On je pitao: "Odakle? Od prizemlja ili od prozora na spratu?"²³

²³ In G. B. Thompson, *The Ministry of the Spirit*, p.117

Bogati i siromašni, obrazovani i prosti, lepi i obični, svi se nalaze na istoj udaljenosti od neba ako su bez Isusa Hrista. Ljudska samocentričnost je žalosna i smešna zato što je ona na kraju potpuno uzaludna.

Zapazite kako je Isus zaista bio ponizan. "Jer ovo da se misli u vama što je u Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božjemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom; nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluga, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek. Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove" (Filibljanima 2:5-8).

Prekrasni komentar o Isusovom životu, *Čežnja vekova*, upoređuje samocentričnost sa Isusovim pravim duhom. "Njegovi učenici su toliko bili ispunjeni samoživošću - pravim načelom sotoninog carstva."²⁴ "Mi možemo da primimo nebesku svetlost jedino ako smo voljni da se oslobodimo svoga "ja".²⁵ Kada sam ima 18 godina, na mene je najviše uticala ova rečenica: "Nema granica korisnosti onoga koji, odričući se sebe, omogućava Svetome Duhu da deluje na njegovom srcu i živi životom potpuno posvećenim Bogu."²⁶

Da, "predanje" je reč pobede. Kada otvorim svoj život u potpunom predanju Bogu, bezgranična sila Svetog Duha me osposobljava da stvarno živim za Boga u radosti i u pravom uspehu.

Potkopani neverovanjem

Namerni greh, pogrešni motivi i samocentričnost predstavljaju neprobojnu raznolikost barijera koje stoje između mnogih hrišćana i prave sile Svetog Duha. Ovaj nesveti trio ima svoje korene u jednom osnovnom problemu koji se zove nedostatak potpune vere u Isusa. Ne mislim na intelektualnu veru već na svakodnevno predavanje srca Gospodu Isusu.

Često bi se dugogodišnji vernici crkve uvredili kada bih ja, kao pastor, rekao: "Naučiću vas kako da primite Isusa u svoja srca kao svog ličnog Spasitelja." Ipak, mnogo puta kada sam vodio časove u kojima sam poučavao vernika kako da dovedu druge ka Isusu, ovi stubovi crkve bi objašnjavali: "Ni

²⁴ White, *The Desire of Ages*, p.436

²⁵ White, *The Desire of Ages*, p.181

²⁶ White, *The Desire of Ages*, p.251

sam nisam ovo shvatao. Ono što kažeš mi je tako jednostavno i jasno." "Hajde da sada klekemo i da otvorimo svoja srca Isusu." Rezultati su uvek bili zadivljujući. Kakva je radost kada starešina crkve ustane i sa suzama u očima kaže: "Sada mi je po prvi put jasno šta to znači nanovo se roditi."

Ovde leži koren našeg problema. Mnogi su hrišćani po svojoj kulturi, ali nikada nisu stvarno upoznali Isusa kao Spasitelja, Gospoda, Prijatelja. Pogledajte kako je Isus kombinovao "veru" i "Svetog Duha" kada je govorio u Jerusalimskom hramu. "A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha kojega posle primiše oni koji veruju u ime njegovo; jer Duh sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne beše proslavljen" (Jovan 7:37-39).

Jedan oduševljeni student teologije se pridružio svom profesoru koji je 14 godina održavao biblijska proučavanja u lokalnom zatvoru. Grupa je počela da proučava jednu seriju pod naslovom *Prozor na Jovanovom evanđelju*, i prekrasna kombinacija Isusove službe sa silom Svetog Duha počela je da donosi rezultate u životima zatvorenika. Zatvorski zidovi ne predstavljaju barijeru za Svetog Duha. Isto tako, ne postoji ni jedna barijera u nama koja se ne može pobediti predavanjem Isusovoj ljubavi.

Setite se iz naših ranijih proučavanja da prilikom obraćenja Sveti Duh ulazi u naš život. On ne može ispuniti život koji prethodno nije obnovio. Ako vidite neku prepreku za Svetog Duha, sada potpuno otvorite svoje srce Isusu. Nećete se razočarati. Upamtite, "predanje" je reč pobeđe.

Sedmo poglavlje

Unutrašnji Svedok ili plod mašte?

Posle jednog seminara o Svetom Duhu jedan pastor se vozio kući dok su mu u ušima odzvanjale reči himne seminara. U njegovim mislima stalno su se ponavljale reči, "Ja znam ko sam". Kada Sveti Duh ispuni moje srce i um, kao što pesma kaže, ja ću znati ko sam i zato ću želeći da se bacim pred svog prekrasnog Gospoda uzvikujući, "Ava, Oče!" Ava je bila jedna posebna reč za oca u jevrejskom jeziku koji se koristio u Palestini u Isusovo vreme. Jedino deca koja su pripadala porodici su mogla da koriste ovaj izraz. Jedan sluga nikada nije smeo da upotrebi ovu reč. Posebno su je koristila mala deca kada su se obraćala svojim očevima s ljubavlju i na jedan posebno blizak način. Kada je Isus rekao "Ava, Oče" u Gecimanskom vrtu (Marko 14:36), to je upućivalo na jednu bliskost sa Bogom, a takva bliskost je bila iznad razumevanja rabina.

Duhom ispunjeni hrišćani isto tako doživljavaju tu posebnu bliskost sa svojim nebeskim Ocem. U najvećem poglavlju o Svetom Duhu u Bibliji Pavle kaže da kroz Duha posinačkoga mi vičemo, u ljubavi, ne u strahu, "Ava, Oče" (Rimljanima 8:15). Zapazite kako je ovo povezano sa Svetim Duhom i nebeskom porodicom u Galatima: "I budući da ste sinovi, posla Bog, Duha sina svojega u srca vaša, koji viče: "Ava oče!" (Galatima 4:6). Kada kroz Svetog Duha stvarno shvatite ko ste, svakog dana ćete dolaziti Bogu u molitvi i sa dečjom jednostavnom verom reći ćete, "Ava, Oče."

Ava je slična našoj reči "tatice". Kada su naše kćerke bile male, zvale su me tatice. Postepeno su prestale to da čine, osim u nekim posebnim situacijama. Kada je naša srednja kćerka, Lindel, imala 18 godina, odlučila je da joj je potrebna vozačka dozvola. Moja supruga i ja smo se spremali da za dve nedelje otputujemo na jedan seminar i Lindel je izjavila da želi da dobije svoju dozvolu pre nego što mi otputujemo. Iako sam znao da je Lindel veoma odlučna i veoma nezavisna, galamio sam po kući i s uverenjem izjavljivao da je nemoguće da nauči da vozi i da dobije dozvolu za dve nedelje. Izgleda da

je moje ponašanje samo još više učvrstilo njenu odluku, jer je par dana pred putovanje došla kući i donela taj važni papir koji je nju osposobljavao da porodični automobil izveze na put. Posle toga, Lindel me je povremeno slatko oslovljavala sa tatice, što je za mene bio znak da želi ključeve od auta.

Moguće je raditi na hrišćanstvu bez obraćenja, učeći kako da izvučemo korist iz mnogih prednosti koje imaju vernici crkve. Možemo biti opunomoćeni da održavamo neku crkvenu službu, ali samo ako Sveti Duh otvori naše umove Božjoj ljubavi i samo ako priđemo Bogu bez nekog prikrivenog motiva, jedino tada možemo imati jedan pravi "Ava" odnos sa našim nebeskim Ocem.

Reč od našeg Unutrašnjeg Svedoka

Hajde da zajedno proučimo važnost "unutrašnjeg svedočenja" Duha. Ovo je tajne ogromne sigurnosti koju ima Božji Duhom ispunjeni narod. Posle "Ava" stiha u Rimljanima 8, Pavle kaže: "Ovaj Duh svedoči našem duhu da smo deca Božija" (stih 16). Svedočanstvo Duha omogućava hrišćanima da saznaju ko su.

"Ko si ti? Da li si ti Božje dete?" Neki hrišćani odgovaraju, "Nadam se." "Nisam sasvim siguran." "Verujem da sam Božje dete, ali ne volim da to priznajem u javnosti da ne bi zvučalo egoistički." Slušao sam jedan radio intervju sa sinom bivšeg američkog predsednika Ronalda Regana. Bilo mu je postavljeno pitanje, "Kako izgleda biti sin jednog predsednika?" Zamislite iznenađenje slušalaca kada je sin odgovorio: "Nisam sasvim siguran ko sam ja stvarno. Iako je Ronald Regan moj otac, oklevam to da priznam."

Isus je omogućio onima koji veruju u Njega da budu Božja deca. "A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji veruju u ime njegovo" (Jovan 1:12). Zapazite sigurnost sa kojom Isusovi Novozavetni sledbenici kažu: "Tako već nisi rob nego sin" (Galatima 4:7). "Sad smo deca Božja" (1.Jovanova 3:2). Zbog ove sigurnosti je rečeno: "Kod pravog hrišćanina uvek

ćete naći vedrinu, sveto, zadovoljno poverenje u Boga, pokornost Njegovom providenju koje osvežava dušu."²⁷

Put Hristu, knjiga koja je dovela milione ka sigurnosti vere i prihvatanju Isusa Hrista, sadrži ovaj odlomak: "Ne čekajte da osetite da ste izlečeni, već recite: "Verujem to je tako, ne zato što ja to osećam, već zato što je Bog to obećao!" Isus kaže: "Sve što ištete u svojoj molitvi, verujte da ćete primiti; i biće vam!" (Marko 11:24). Uz ovo obećanje vezan je i uslov - da se molimo u skladu s Božjom voljom. Međutim, upravo je Božja volja da nas očisti od greha, da nas učini svojom decom, i da nas osposobi da živimo svetim životom. Tako se mi možemo moliti za te blagoslove, verovati da ih primamo i zahvaljivati Bogu što smo ih primili... Ovim jednostavnim delom verovanja Bogu, Sveti Duh je začeo novi život u vašem srcu. Vi ste se kao dete rodili u Božjoj porodici, i On vas ljubi kao što ljubi svoga Sina."²⁸

Kada je Xon Vesli plovio za Ameriku, njegov brod je upao u strašnu oluju i izgledalo je da će propasti. Strašna vriska među engleskim putnicima u suprotnosti sa mirom i lepim pesmama koje su pevali nemački Moravijski hrišćani, navelo je Xona Veslija da, kada su stigli u Ameriku, zatraži duhovni savet od Moravijskog biskupa Spangenberg. Evo srža razgovora kojeg je zabeležio sam Vesli 7. februara 1736 godine. Spangenberg je rekao: "Moj brate, moram prvo da ti postavim jedno ili dva pitanja. Imaš li ti svedoka u sebi? Da li Božji Duh svedoči tvom duhu da si ti Božje dete?" Bio sam iznenađen i nisam znao šta da odgovorim. On je to shvatio i upitao je: "Poznaješ li Isusa Hrista?" Razmislio sam i rekao: "Znam da je On Spasitelj sveta." "To je istina," odgovorio je on, "ali da li znaš da je On spasao tebe?" Rekao sam, "Znam", ali se plašim da su to bile samo prazne reči."

Kako biste vi odgovorili da vam neko postavi isto pitanje? Da li Božji Duh svedoči tvom duhu da si Božje dete? Na novogodišnjem molitvenom sastanku svedočanstvo Duha se spustilo na Xona Veslija, kao što smo to opisali u petom poglavlju.

²⁷ White, *Testimonies*, vol. 3, p.377

²⁸ White, *Steps to Christ*, pp.51.52

Xon Vesli i rani metodisti su isto tako govorili o "unutrašnjem svedočanstvu" Duha. Ovo su pronašli proučavanjem Prve Jovanove poslanice. "Ovo je Isus Hristos što dođe vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svedoči, jer je Duh istina" (1.Jovanova 5:6). Gde svedoči Sveti Duh? Zapazite stih 10: "Koji veruje Sina Božjega ima svedočanstvo u sebi." Zato ponovo pitam: "Imate li unutrašnje svedočanstvo Duha? Imate li svedoka u sebi?"

Da li je moguće stvarno upoznati unutrašnje svedočanstvo ili se moramo zadovoljiti nesigurnom verom? U Novom Zavetu se očekivalo da ljudi znaju da li su primili Svetog Duha ili ne. Zapazite šta se dogodilo kada je Pavle došao u Efes. On je pitao učenike: "Jeste li primili Duha svetoga kad ste verovali?" (Dela 19:2). Jedno je sigurno. Pavle je očekivao da ovi ljudi i svi hrišćani znaju da li su primili Svetog Duha ili ne. Kada je trebalo izabrati sedam đakona za crkvu, njihove karakteristike su bile jasne: "Nađite, dakle, braćo, među sobom sedam poštenih ljudi, punih Duha svetoga i premudrosti, koje ćemo postaviti nad ovim poslom" (Dela 6:3).

Vi možete znati danas i svakog dana da li ste ispunjeni Svetim Duhom ili ne. Nema potrebe da budete u bolnoj nesigurnosti. Ne treba da hodate u neizvesnosti. "Jer evanđelje naše ne bi k vama samo u reči nego i u sili i u Duhu svetome, i u velikom priznanju, kao što znate kakovi bismo među vama vas radi" (1 Solunjanima 1:5). "I mir će biti delo pravde, što će pravda učiniti biće pokoj i bezbrižnost doveka" (Isaija 32:17).

Često sam zapazio ovu sigurnost u pisanim delima pionira moje veroispovesti. Xejms Vajt opisuje svoje iskustvo u domu Xona Louboroua u Santa Rozi, Kalifornija. "Jednom, kada smo klečili na molitvi, i gospođa Vajt me je dohvatila za rame i rekla mi da ustanem i da slobodno idem, Sveti Duh je sišao na nas u tolikoj meri da smo oboje pali na pod. Sada sam bio siguran da je Bog oprostio moje grehe, koje sam priznao u duhu pravog pokajanja. Moji gresi me više nisu odvajali od Boga. I kada sam ja učinio jedan odlučan napor da se približim Bogu, On se veoma približio meni. Ta strašna težina obeshrabrenja i tame što me je pritiskala u protekle dve godine me je

napustila i umesto nje u mene su se uselili nada, hrabrost, mir i radost."²⁹ Ovo iskustvo, koje je veoma slično iskustvu Xona Veslija, je donelo sigurnost u oproštenje greha a rezultirajuća osećanja su bila pozitivna i puna radosti. Kasnije je Xejmsova supruga, Jelena, pisala: "Sveti Duh je ličnost, jer On svedoči našem duhu da smo deca Božja. Kad se pokazuje to svedočanstvo, ono sa sobom nosi svoj vlastiti dokaz. U takvim trenucima mi verujemo i sigurni smo da smo deca Božja."³⁰ Svedočanstvo Duha ima svoj "vlastiti dokaz" koji pomaže nekoj osobi da bude "sigurna" da je Božje dete.

Pođite sa mnom na jedno postupno putovanje do sigurnosti. To je poznati put jer, kao i mnogi drugi hrišćani, ja svakog dana idem tim putem.

Blagoslovena sigurnost

Prvo, hajde da pregledamo naše proučavanje iz petog poglavlja. Dok svakog dana dolazimo u Gospodnju prisutnost, otvarajući iskreno svoje srce pred Bogom, Sveti Duh u nama stvara duboku žeđ i duboku želju za pravednošću i Isusovom unutrašnjom snagom (Matej 5:6; Jovan 7:37-39). Ponekad su možda potrebni sati pa i dani molitve i proučavanja Božje Reči pre nego što se ova žeđ i glad ne ostvari. Ako hodamo blizu Boga ova duboka čežnja će skoro spontano nastajati svakog dana a ponekad i više puta u toku jednog dana. U sred ove čežnje nastaje vreme kada je potrebno preduzeti korak vere, verujući da je Bog ispunio svoje obećanje i čuo i odgovorio na molitve.

Svedočanstvo Duha dolazi kao duhovni rod. Ono ne zamenjuje veru kao osnovu spasenja, već donosi jednu novu dimenziju u svakodnevni hrišćanski život. Ovde činjenice i vera daju svoj rod u osećanjima. Pavle je ovo prekrasno opisao u svojoj molitvi za Efežane: "Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima što je širina i dužina i dubina i visina, i poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite

²⁹ Arthur I. White, *Ellen G. White: The Progressive Years*, pp.428.429

³⁰ E. G. White, *Evangelism*, p.616

svakom puninom Božijom" (Efescima 3:16-19). Često tražim od ljudi da obećanje iz Efescima 3:16 izgovaraju u prvom licu: da se ja "utvrdim Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka."

Hajde da sada zajedno pregledamo neke rečenice koje su meni mnogo pomogle. Kada govorimo o usrdnim molitvama, možemo pročitati: "Ne napuštajte svoju klet dok se ne osetite snažni u Gospodu."³¹ Nekoliko stranica napred u istoj knjizi piše: "Ne zapostavljajte tajnu molitvu, jer je ona duša vere. Usrdnom, žarkom molitvom preklinjite za čistotu duše. Molite tako predano kao da se radi o vašem telesnom životu. Ostanite pred Bogom dok se u vama ne probudi neizreciva težnja za spasenjem i vi ne dobijete blagotvorni dokaz da su vam gresi oprosteni."³²

Ovde je ravnoteža između "neizrecive težnje" i "blagotvornog dokaza". Ranije smo primetili da svedočanstvo Duha ima svoj "vlastiti dokaz" koji donosi sigurnost. Sva ova osećanja, koja su rod vere, su blagoslov koji Bog želi da Njegov narod uživa.

Dozvolite mi da ponovo naglasim: vaše spasenje i ispunjavanje Svetim Duhom nije rezultat osećanja, niti ono zavisi od osećanja. Kada verujete u Isusa, primete Ga kao svog Spasitelja, verujete da je On ispunio svoje obećanje da će vam dati Svetoga Duha, tada je to tako, bez obzira na to kako se vi osećate (Efescima 2:8.9; Galatima 3:14). Ali Bog očigledno nije zamislio da hrišćanstvo bude neka stoička religija bez osećanja u koju veruju ljudi koji u srcu i u duhu nisu pokrenuti ničim drugim osim zemaljskim stvarima. "A učenici punjahu se radosti i Duha svetoga" (Dela 13:52). "A Bog nada da ispuni vas svake radosti i mira u veri, da imate izobilje u nadu silom Duha svetoga" (Rimljanima 15:13). "I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši reč u velikoj nevolji s radošću Duha svetoga" (1 Solunjanima 1:6).

Nedavno sam pronašao jednu rečenicu koja mi je pomogla da razumem delikatnu ravnotežu između vere i osećanja blagoslova od Gospoda. "Osećanje nije vera. To su dva posebna pojma. Veru treba da usavršavamo vežbom, dok su radosna osećanja i blagoslovi dar koji primamo

³¹ White, *Testimonies*, vol. 1, p.158

³² White, *Testimonies*, vol. 1, p.163

od Boga... To je prava vera - verovati da ćemo primiti traženi blagoslov, pre no što se on ostvari. Kada se obećani blagoslovi ispune i uživamo u njima, vera to rado prihvata. Međutim, mnogi pretpostavljaju da imaju mnogo vere tek kada prime Svetog Duha u obilnoj meri, i da veru imaju samo ako osećaju silu Duha. Takvi mešaju pojam vere sa pojmom blagoslova koji dolazi kroz veru. Pravi trenutak da verujemo je upravo tada kada osećamo da smo lišeni Duha."³³ Kada obećani blagoslov dođe, nastaje takva radost, takva mirna sigurnost da vera raste. Divan dokaz oproštenja greha i pripadnosti Božjoj porodici je toliko velik da se vera izražava suzama radosti, nade i sile za pobedu.

Xon Vesli je u svom dnevniku opisao sigurnost koju je primila njegova pobožna majka, Suzana. "U ponedeljak, 3. septembra, mnogo sam pričao sa svojom majkom koja mi je rekla da je sve do nedavno jedva čula za tako nešto kao što je oproštenje greha u sadašnjosti, ili da Sveti Duh svedoči našem duhu. Ona nije mislila da je to samo jedna privilegija svih pravih vernika. Rekla je: "Nikada se nisam usudila da to tražim za sebe. Ali pre dve, tri nedelje, dok je moj sin Hal izgovarao one poznate reči "Krv našega Gospoda Isusa Hrista koja je prolivena za tebe", i dodavao mi čašu, reči su probole moje srce i znala sam da je Bog, u Hristovo ime, oprostio mi sve moje grehe." Xonov brat, Čarls, je napisao hiljade himni koje su izražavale ovo isto ubeđenje. Fani Krozbi je pisala: "Divna sigurnost, Isus je moj!" i "Spašena! Kako volim o tome da pevam!... Njegovo dete zauvek ja sam." Heti Buel je pisala: "Ja sam carsko dete, carsko dete! Kada je Isus moj Spasitelj, ja sam carsko dete!"

Često sam čuo dokaze ovog unutrašnjeg ubeđenja dok sam slušao kako Kevin Vilfli priča o svom iskustvu sa Gospodom. "Ne mogu da pokažem na tačno vreme i da kažem kada sam primio krštenje Svetim Duhom, iako se sećam dana i prilike kada sam prvi put shvatio da sam ubeđen u Njegovu prisutnost. Moje srce se nadimalo u slavi i suze su ispunile moje oči kada sam shvatio da sam primio blagoslov koji sam tako uporno tražio. Slično vetru sa kojim je Isus uporedio Svetog Duha, ne mogu da se setim tačno kada je

³³ White, *Early Writings*, p.72

vetar počeo da duva, ali sam siguran da on duva... Kakva promena se dogodila u mom životu! Želim da slavim Gospoda kao nikada ranije. Imam zadovoljstvo u svom srcu. Čini mi se da imam više mira sa svojim vernicima u crkvi, sa svojom suprugom, decom i drugima. Siguran sam u spasenje i u silu za pobedu nad grehom. Moj molitveni život se promenio i moje razumevanje i poštovanje prema Bibliji se povećalo. Moja služba je mnogo uspešnija i mnogo sam zadovoljniji položajem u kome se nalazim. Ukratko, ja sam novo stvorenje u Isusu Hristu."³⁴

Ispitivanje ljudskog uzbuđenja

Uzbuđenje, radost i duhovni blagoslov koji dolazi od unutrašnjeg svedočanstva Duhom čini neophodnim da sada pogledamo na sve to iz jedne druge perspektive. Umesto da shvate emotivno vrednovanje kao rod vere, neki su ga shvatili kao temelj. Kada se ovo dogodi, emotivizam i ljudsko uzbuđenje počinju da dominiraju, i oni se često proizvode veštački. Neke vrste muzike se koriste da bi se emocije pobudile i uzdigle. Na religioznim skupovima ljudi padaju u trans i konačno dospevaju do jedne visoke tačke koja se pokazuje raznim krivljenjem tela i besmislenim zvucima. Oni se smatraju Božjim znacima blagoslova i narod se navodi da veruje da su sada primili Svetog Duha. Želja za pokoravanjem Isusu i spremnost da se Njegova Reč sledi i poštuje sada se stavlja na stranu u korist ljudskog uzbuđenja.

Neki oblici hrišćanstva su upali u ovu zamku. Xorx Kanti, bivši predsednik Pentekostalne crkve Elim, je zapisao jedno proročanstvo koje je prorečeno 1906 godine, na početku Pentekostalnog pokreta. "U poslednjim danima neposredno pred Isusov povratak: 1. u pentekostalnim krugovima će nastati prenaglašavanje sile umesto pravednosti. 2. Naglašavaće se slavljenje Boga, kome se više neće moliti. 3. Naglašavaće se darovi umesto Gospodstvo Isusa Hrista."³⁵

Čak i u mojoj veroispovesti je bilo trenutaka kada je nastajao veštački emotivizam. 1900 godine jedan posmatrač događaja u Indijani je pisao:

³⁴ Wilfley, *Studies on the Holy Spirit*, pp.72.73

³⁵ George Canty, *The Hallmarks od Pentecost*, p.xv

"Način na koji se odvijaju sastanci u Indijani, sa svom tom bukom i zbrkom, ne ubraja ih u promišljene, inteligentne umove. U ovakvim bogoslužjenjima ne postoji ništa što će ubediti svet da mi imamo pravu istinu. Sami glasovi i vikanje nisu dokaz posvećenja niti silaska Svetog Duha... Gospod mi je rekao da će se, upravo ono što ste mi opisali da se dešava u Indijani, dogoditi pred sam završetak probe. Pokazivaće se sve nesvete stvari. Biće galame, sa bubnjevima, muzikom i igranjem. Svest razumnih bića će biti toliko zbunjena da im se neće moći verovati da će doneti prave odluke. I to se naziva delovanjem Svetog Duha... Urnebes zvukova šokira čula i izopačuje ono što bi moglo da bude blagoslov kada bi se sprovodilo na pravi način. Sila sotonskih oruđa pomešana sa bukom i galamom, kao kada je karneval, i to se naziva delovanjem Svetog Duha."³⁶

Ali da li to znači da se pravi rod unutrašnjeg svedočenja Duha mora izbegavati? Ne, ne prema onome šta su zapisali pisci Biblije. Kada su Isusovi učenici počeli "u radosti hvaliti Boga iza glasa," fariseji su tražili od Isusa da prekori svoje učenike. On je odgovorio: "Kažem vam: ako oni učute, kamenje će povikati" (Luka 19:37-40). Kada se Isus vazneo, učenici se "vratili se u Jerusalim s velikom radošću. I bijahu jednako u crkvi hvaleći i blagosiljavajući Boga" (Luka 24:52.53). Pisac Jevrejima poslanice naglašava: "Kroz njega dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime njegovo" (Jevrejima 13:15). Petar je isto tako bio ubeđen u neophodnost otvorenog proslavljanja Boga. "Kojega ne videvši ljubite, i kojega sad ne gledajući no verujući ga radujete se radošću neiskazanom i proslavljenom" (1 Petrova 1:8). "A vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome" (1 Petrova 2:9). Pavle je posebno izražajan: "I ne opijajte se vinom, u kome je bludstvo, nego se još ispunjavajte duhom, govoreći među sobom u Psalmima i pojanju i pesmama duhovnim, pevajući i pripevajući u srcima svojim Gospodu" (Efescima 5:18.19).

Sigurno je da će se sigurnost i slavljenje onih koji su ispunjeni Duhom čuti na mnogo različitih načina. Dok Duh donosi svedočanstvo u svakodnevni

³⁶ Ellen G. White, *Selected Messages*, book 2, pp.35.36

život i dok postoji "ava" odnos sa Bogom, biće nemoguće sakriti ovakva osećanja. Poznajete li nekoga ko ima ovakvo iskustvo? Ako vaše srce nije pokrenuto, nemojte kritikovati i osuđivati. Umesto toga, setite se da "Ava, Oče" stalno privlači svoju decu k sebi. Zapazio sam jednu odličnu ravnotežu u jednom adventističkom pionirskom dokumentu. "Sada, braćo, budite pažljivi i nemojte pokušavati da stvorite ljudsko uzbuđenje. Mi ne treba da budemo među onima koji će gajiti sumnje i postavljati pitanja u odnosu na rad Svetoga Duha; jer će postojati oni koji će postavljati pitanja i kritikovati kada Sveti Duh uđe u ljude i žene, jer njihovo sopstveno srce nije pokrenuto, već je i dalje hladno i bezosećajno."³⁷

Huanita Krečmar je jedna prekrasna hrišćanka koja pomože hiljadama sa praktičnim hrišćanstvom na ulicama velikog grada Njujorka. Nekoliko puta sam čuo kako Huanita priča o svojim prvobitnim borbama sa Bogom i kako je Bog nekoliko puta dovodio do pomisli *Traži Svetog Duha*. Konačno je uzela svoju Bibliju i pozvala se na obećanje koje je dato u Luci 11:13. Ona kaže: "Zastala sam. Ništa se nije dogodilo. Zato sam se molila opet, i opet, sve dok konačno, posle nekih tridesetak minuta, nisam postala svesna prisutnosti Svetog Duha. Očima uma mogla sam da vidim siluete tri krsta na udaljenom brdu. Nisam videla ni jednu osobu, ali bila sam veoma svesna tog središnjeg krsta." Huanita nastavlja da opisuje svoje iskustvo dubokog priznanja i prekrasne sigurnosti u večni život. Što je više doživljavala silu Svetog Duha, sve više je želela da Ga upozna. "Ustala sam sa svojih kolena i došla do prozora svoje spavaće sobe. Pogledala sam u nebo razmišljajući: *Želim da Ga vidim. Kakav je On Bog? On je čekao toliko dugo, toliko ljubazno, sve dok Mu nisam posvetila svoju pažnju, sve dok nisam slušala. Želim da se sretnem sa Njim. Želim da Ga upoznam...* Vratila sam se na svoja kolena da Mu zahvalim i da plačem zbog takve ljubavi. Činilo mi se kao da su moje oči otvorene po prvi put. Osećala sam se slobodnom od sakrivanja iza fasade. Nisam ni znala da sam celog života nosila takav teret. Sada sam znala da sam slobodna. Osećala sam unutrašnji mir." To iskustvo se dogodilo pre više od 20 godina, ali od tog dana Huanita je nastavila da deli radost i mir koji je

³⁷ White, *Selected Messages*, book 2, pp.57

pronašla. Njen prvi jutarnji sastanak je sa Isusom, kada ona od Njega traži da vlada nad njenim životom uz pomoć Svetog Duha. Kao rezultat sigurnosti i radosti koja svaki dan raste u Huanitinom srcu, mnogi su u mogućnosti da upoznaju Isusa kao svog Spasitelja i da Mu daju svoj život. Ovo nije mašta - ovo je svedočanstvo Duha. Ava, Oče.

Osmo poglavlje

Hoće li naše komšije znati?

Dok neki hrišćani otvoreno tvrde da su spašeni i drugi, koji su teološki potkovani, tvrde da su opravdani, šta njihove komšije, porodice, školski drugovi i saradnici na poslu traže da vide u njima? Šta vi tražite u onima koji s ubeđenjem tvrde da su nanovo rođeni? Odgovor je jednostavan. Unosi li hrišćanstvo stvarno neku promenu u živote ljudi? Ako moje komšije čuju kako vičem na svoju ženu, psujem svoju mačku, ili lažem decu koja dolaze da sakupljaju dobrovoljne priloge, oni niće biti posebno oduševljeni kada, preko ograde, počnem da im pričam šta je Isus učinio u mom životu.

Ja sam zainteresovan za oprostjenje. Moje komšije su zainteresovane da u meni vide dokaz pobede. Ja sam zainteresovan za opravdanje. Oni su zainteresovani za moje posvećenje.

Ovo nas dovodi do još jednog pitanja. *Zašto* Bog omogućava hrišćanima da se ispunjavaju Svetim Duhom? Razgovarao sam sa ljudima koji su mislili da je osnovni razlog zbog koga se ljudi pune Svetim Duhom taj da bi imali uzbudljivo bogoslužjenje u crkvi, ili da bi doživeli neke emotivne visine, ili čak da izvedu nekoliko čuda. Ali, to uopšte nisu pravi razlozi.

Zapazite šta je Isus jasno rekao svojim učenicima: "Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svojoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje" (Dela 1:8). Iako postoji više važnih razloga zašto je Sveti Duh dat, svedočenje ili služba je osnovni i najviši razlog za izlivanje Svetog Duha. Svi drugi razlozi pronalaze svoj krajnji cilj u ovome.

Luka je to ovako zapisao u svom evanđelju: "I reče im: tako je pisano, a tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih treći dan; i da se propoveda pokajanje u ime njegovo i oprostjenje greha po svim narodima počevši od Jerusalima. A vi ste svedoci ovome. I gle, ja ću poslati obećanje oca svojega na vas; a vi sedite u gradu Jerusalimu dok se ne obučete u silu s visine" (Luka 24:46-49). Svedočenje bez sile je uzaludno. Duhovna sila bez svedočenja je nemoguća.

Već smo navodili Isusovo obećanje o Svetom Duhu iz Jovana 7. "A u pošlednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode" (st.37.38). U početku mi pijemo živu vodu Svetog Duha. Rezultat toga nije da postanemo ljudski rezervoari (da upotrebim vodoinstalatersku terminologiju), već, ustvari, cevovodi kroz koje će živa voda teći do drugih žednih osoba.

20. juna 1977 godine, Trans-aljaski naftovod je počeo da nosi naftu 789 milja od naftonosnog polja u Prudho Beju do Valdeza. Kada sam nedavno u blizini Ferbenksa posetio taj naftovod, primetio sam kako se čine pažljiva prilagođavanja tako da bi se mogla nadoknaditi šteta zbog topljenja temelja koji su napravljeni od večitog leda. Taj cevovod ne postoji sam zbog sebe. On nije neka skupa turistička atrakcija. Nafta ne prolazi kor cevi samo da bi se dokazalo da se uz pomoć modernog inženjeringa to može postići. Naftovod ima svoj cilj - prenošenje nafte. Nafta ima svoj cilj u promeni miliona života, tako što obezbeđuje energiju za transport, grejanje i industriju.

Cevovod kroz koji teče Sveti Duh je jedan otvoren ljudski život. Cevovod mora da bude čist i funkcionalan. Takav je i rad Svetog Duha. Brajan je bio učenik na jednoj našoj akademiji i njegovi fizički i akademski problemi su ga dovodili u stalne konflikte. Prilikom jedne posebne sedmice proučavanja o Svetom Duhu, Brajan je bio pokrenut Svetim Duhom da preda sebe Isusu. Mnogi studenti, koji do tada nisu mnogo marili za religiju i smatrali su je samo jednim obaveznim predmetom, sada su osetili da ih je Bog pokrenuo. Za vreme jednog letnjeg Biblijskog kampa Brajan je kršten u hladnim vodama jednog prekrasnog planinskog jezera. Vođe kampa su u njemu odmah prepoznale osobine koje nikada ranije nisu izašle na površinu. Ponuđen mu je posao savetnika (učitelja na kampu) i otpočeo je sa radom za svoje vršnjake, što je iznenadilo sve osim Brajanovog Boga.

Prema Novom Zavetu, postoje dva spoljašnja dokaza da Sveti Duh ispunjava ljudski život. Potražimo ih u Delima 4. Petar i Jovan su propovedali u hramu kada su se vlasti uznemirile i oni su bili bačeni u zatvor (stihovi 1-3). Tamo se danas nalaze mnogi hrišćani. Oni su zarobljeni strahom i zabranama i čini se da im je nemoguće da uspešno objavljuju Isusovu ljubav ili da

upoznaju Njegovu pobedonosnu silu. Zapazite da se u ovom poglavlju nalazi i nepogrešivi ključ za begstvo. Petar je bio ispunjen Svetim Duhom (st.8). Sada su, kao i uvek, postala očigledna dva znaka. Prvo, Petar je verbalno i glasno svedočio o Isusu, zaključujući da "nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojim bi se mi mogli spasiti" (stihovi 8-12).

Drugo, Petrovi i Jovanovi neprijatelji, neprijatelji evanđelja, su priznali da su ovi ljudi bili sa Isusom. Neprijatelji su videli odražavanje Isusovog karaktera i bili su zadivljeni. Komentarišući ovo, jedan pisac kaže: "Hristos je ispunjavao svaku njihovu misao. Napredak Njegovog carstva je bio njihov životni cilj. Oni su po duši i karakteru postali slični svom Učitelju i "ljudi znadijahu ih da bijahu sa Isusom" (Dela 4:15)."³⁸

"Biti kao Isus, to je moja pesma"

Možda mislite da je govorenje ljudima o Isusu težak zadatak, i u pravu ste, ljudski govoreći. Odražavati Isusov karakter je više nego teško - čini se nemogućim. Kada sam bio mlad, neko mi je rekao moram savršeno da odražavam Božji karakter ako želim da idem na nebo. Znao sam da nikada to neću uspeti i bio sam u pravu, ljudski govoreći. Kasnije sam, na svoje zaprepašćenje, otkrio da biblijsko naglašavanje poslušnosti, pobede, lepote karaktera i sličnosti Hristu nije naglašavanje pretnje, već obećanja. Bog ne govori: "Bolje bi ti bilo da me slušaš i da postaneš kao Ja, inače nećeš stići na nebo." On kaže: "Uz pomoć mog Svetog Duha ti ćeš imati silu za pobeđu, i nećeš ni shvatiti šta se dogodilo a već ćeš postati kao Isus, ne zato da bi zaradio spasenje već zato što te je Isus već spasao." To je zaista uzbuđujuće! To nije moje delo, već Božje! Ja sarađujem sa Njim i dajem mu potpunu dozvolu da svakog dana radi na mom životu i da me upotrebi na bilo koji način koji On želi.

Pogledajte kako Sveti Duh omogućava vidljive dokaze svog unutrašnjeg prisustva.

Isusov karakter je sabran u Duhovnim rodovima. "A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje"

³⁸ E. G. White, *The Acts of the Apostles*, p.45

(Galatima 5:22.23). Zapazite kako Pavle u ovom poglavlju poredi Duhovne rodove sa nekim veoma različitim delima ljudske prirode. "A poznata su dela telesna, koja su preljubočinstvo, bludstvo, nečistota, besramnost, idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svađe, pakosti, srdnje, prkosi, raspre, sablazni, jeresi, zavisti, ubistva, pijanstva, žderanja i ostala ovakova, za koja vam napred kazujem kao što i kazah napred, da oni koji takova čine neće naslediti carstva Božjega" (Galatima 5:19-21). Jakov govori o Duhovnim darovima kao o plodu pravde (Jakov 3:8), zato što oni rastu iz ispravnih novorođenih hrišćana koji su sa Bogom, kroz prihvatanje Isusa, primili dar spasenja. Zapazite još jednom poređenje života koji je ispunjen Duhom sa sebičnošću grešne, ljudske prirode. "Ako li imate grku zavist i svađu u srcima svojim, ne hvalite se, ni lažite na istinu. Ovo nije ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska, ljudska, đavolska. Jer gde je zavist i svađa onde je nesloga i svaka zla stvar. A koja je premudrost odozgo ona je najpre čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera i nelicemerna. A plod pravde u miru sije se onima koji mir čine" (Jakov 3:14-18).

Jedino čudotvorna Isusova sila kroz Svetog Duha može učiniti Duhovne rodove mogućim. To je očigledno. Jedna mlada majka, koja se kao srednjoškolka borila sa depresijom, došla je skoro do tačke sloma kada je njeno mentalno i fizički hendikepirano dete vrištalo svake noći nekoliko sedmica posle jedne operacije. U sred svega toga, majka je slušala svoju Biblijsku kasetu sa Delima 4 i, čuvši priču o Petru i Jovanu, konačno i potpuno je otvorila svoje srce Isusu. Svakodnevno ispunjavanje Svetim Duhom je donelo pobedu i radost. Nedavno je Rita rekla: "Duh mi je dao ljubav prema Božjoj Reči i želju da bolje upoznam Isusa. Sigurna sam da će Bog nastaviti da pobeđuje greh u mom životu, zato što vidim koliko me je do sada promenio. Čini se ironičnim što se neki ljudi plaše emotivizma kada razgovaramo o Svetom Duhu, jer jedino posle prihvatanja kontrole Svetog Duha mogu stalno da idem sa Bogom, bez obzira na raznolikost mojih emocija."

Istina je da što bliže prilazimo Isusu mi sve više postajemo slični Njemu. Isto tako je istina da će drugi primetiti promenu u nama koja će ih uveriti u Isusovu spasonosnu milost.

Bez sumnje, najveći dar Svetog Duha je nesebična ljubav. Iz ljubavi rastu radost i mir, zajedno sa ostalim divnim odlikama karaktera koje su navedene u Galatima 5. U sred svog proučavanja o radu Svetog Duha, Pavle je pružio Korinćanima, pa i nama, jednu osnovnu diskusiju o veličini ljubavi. Uzmite malo vremena da pročitate 1 Korićanima 13 glavu i zapazite kako ljubav zamenjuje sve darove ili čak i kvalitete karaktera.

Kako se dobija ovaj dar ljubavi? Da li se on proizvodi odlučnim naporima, kao što majka uči svoje dete da uživa u povrću kao što uživa u sladoledu? Ne, ova ljubav postaje deo našeg života zato što, kada otvorimo sebe Svetom Duhu, Božja ljubav se uliva u nas. "Jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom svetim koji je dat nama" (Rimljanima 5:5).

Božja ljubav u nama je ustvari Bog u nama, jer "Bog je ljubav" (1 Jovanova 4:16). Ovaj rod ljubavi nam donosi potpunu stabilnost u Isusu. R. A. . Tori, komentarišući Efescima 3:17, kaže kako smo utemeljeni i ukorenjeni u ljubavi. "Pavle kaže da jačanjem Duha u našem unutrašnjem čoveku mi šaljemo korenje svog života duboko u zemljište ljubavi, kao i da su temelji superstrukture našeg karaktera sagrađeni na steni ljubavi. Ljubav je znak svetosti, ispunjenje zakona (Rimljanima 13:10). Ljubav je ono što nam je najviše potrebno u našim odnosima sa Bogom, sa Isusom Hristom i jedni sa drugima. Delo Svetog Duha je da ukoreni i utemelji naše živote u ljubavi. To je najintimniji odnos između Hristovog bića koje se formira u nama, i našeg bića koje je ukorenjeno i utemeljeno u ljubavi, jer sam Isus Hristos je apsolutno savršeno utelovljenje božanske ljubavi."³⁹ Da li ste se ikada osećali po malo nesigurno u svojim odnosima ljubavi unutar porodice, crkve ili društva? Ljubav je rod Duha i ljubav je najveći stabilizirajući uticaj od svih.

Ja dolazim iz jedne porodice u kojoj se ljubav nije pokazivala na jedan demonstrativan način. Niko nije nikoga grlio i govorio "Volim te." Moja majka

³⁹ R. A. Torrey, *The Person and Work of the Holy Spirit*, p.106

se veoma mnogo brinula za mene i kada je postala hrišćanka njena jaka vera me je upućivala na blisku vezu sa Bogom. Ali tek kada sam doživeo pravu silu Svetog Duha rod izražajne ljubavi je počeo da se otkriva u mom životu. Morao sam da se pomerim sa samocentričnosti deteta jedinca ka ljubavi prema drugima, koju ima jedno Božje dete. Kada se jedan otac napunio Svetog Duha, majka je rekla svojoj deci. "Zar nije divno videti ovakvu promenu u tati?" Deca su se složila: "Da, tata više ne viče na nas kao što je nekada radio." Deca su odrasla sa strahom od mraka zbog jednog zastrašujućeg iskustva koje je pre više godina doživelo najstarije dete. "Molili smo se sa svojom decom da bi ona mogla biti ispunjena Svetim Duhom." nedavno je objašnjavao otac. "Jedan od dokaza delovanja Svetog Duha u njihovim životima je taj što su izgubili svoj strah od mraka." Setite se da Sveti Duh uliva Božju ljubav u naša srca, i da ljubav izgoni napolje svaki strah. Kakav rod, kakva radost!

Iznenadjeni duhovnim darom

Ako je Duhovni dar jedan od dva spoljašnja znaka ispunjavanja Svetim Duhom, koji je drugi? Učenici posle Pedesetnice nisu samo otkrivali Isusov karakter, već su govorili i radili za Njega na mnogo praktičnih načina. Kada se ljudi ispune Duhom, oni neće samo jako želeti da odražavaju Isusov karakter, već će goreti željom za uvećavanje Njegovog carstva. Oni će želeti da rade za Isusa tako da se Njegova ljubav i istina može širiti što je više moguće.

Stiv je bio jedan mladi hrišćanin koji je voleo Gospoda ali osećao je prazninu u svom iskustvu. Kada je počeo da čita jednu staru knjigu o Svetom Duhu, shvatio je da je Sveti Duh odgovor koji popunjava tu prazninu na načine koje nikada nije očekivao. Prilikom jednog sastanka pod šatorom Stiv je pohađao predavanja o Svetom Duhu koja je vodio Duhom ispunjeni pastor Kevin Vilfli. Tu je Stiv zapazio kako ljudi na kraju svakog predavanja počinju da slave Boga dok pričaju o promenama u svojim životima. Molili su se u malim grupama. Problemi su se rešavali, a ljubav, radost i mir postali su stvarni u ljudskim životima. Stiv objašnjava: "Počeli smo da živimo pod silom Božjeg Duha koji je stanovao u nama." Ne samo što je Stiv video promene u svom životu, kao što je, na primer, neosvetoljubivost prema onima koji bi ga

povredili, već je otkrio da mu je želja da govori drugima o svojoj veri pomogla da postepeno pobedi svoju prirodnu stidljivost. "U mom životu su nastale uzbuđljive promene." rekao je Stiv nedavno dok je sa mnom razgovarao o uticaju Svetog Duha u njemu. "Sada mi je dosada potpuno strana. Moja najveća želja je da služim svom Stvoritelju i svojim bližnjima i da sa svima njima delim večni život."

Nedavno sam razgovarao sa dva Duhom ispunjena advokata u različitim delovima zemlje, koji su ostavili svoje karijere i počeli da propovedaju evanđelje. Jedan proizvođač kamiona je bio pokrenut da da milione dolara za propovedanje evanđelja u Trećem Svetu i u zemljama Istočne Evrope. Jedna mlada majka je otpočela proučavanje Biblije sa pet ili šest osoba iz svog komšiluka. Jedan lekar je otvorio svoju ordinaciju kao centar za obučavanje malih grupa u praktičnom hrišćanstvu. Jedan student je organizovao 24 prijateljske grupe na svom kampusu. Dva srednjoškolska učenika su vodila proučavanje Biblije u predgrađu gde se nalazi njihova škola. Jedna starija žena je otkrila da može da pruži ohrabrenje i duhovnu snagu stanovnicima jednog staračkog doma. Jedna samohrana majka je tako održavala sedmične biblijske časove za osnovce da ni jedno od te dece nije ni pomišljalo da izostane. Jedan bivši alkoholičar je govorio u jednoj grupi za podršku i pomogao da se donesu nove pobede i da se probudi nada u mnogim porodicama.

IZ Pisma vidimo da svaki novorođeni hrišćanin prima od Boga jedan ili više posebnih darova za službu. Ovi darovi za službu su dodatak prirodnim darovima koje svaki hrišćanin može da koristi u Božjoj službi. Petar je rekao: "I služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različne blagodati Božje" (1 Petrova 4:10). Možda se ovo može odnositi na prirodne i nadprirodne darove, ali kada savetuje Timotija da ne odbaci već da iskoristi dar koji je primio kada su Pavle i starešine položile ruke na njega, Pavle mnogo određenije govori o nadprirodnom poreklu duhovnih darova (1 Timotiju 4:14; 2 Timotiju 1:6). U Rimljanima 12, 1 Korinćanima 12 i u Efescima 4, naglasak se posebno stavlja na duhovne darove. Očigledno, kao što se od zemaljskih roditelja nasleđuju prirodni talenti, tako se od Svetog Duha nasleđuju duhovni darovi. Kao što posle rođenja prirodni talenti

postepeno postaju očigledni, tako posle novorođenja duhovni darovi postaju jasni.

Jasno je da, sam po sebi, ni jedan dar nije znak Svetog Duha. "Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod. I različne su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu" (1 Korinćanima 12:4-6). Jedan Duhom ispunjeni hrišćanin je otvoren prema vođstvu Svetog Duha jer "ovo sve čini jedan i taj isti Duh, razdeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće" (stih 11).

Sveti Duh daje onako kako on želi, a ne kako mi hoćemo. U Rimljanima 12, Pavle naglašava da se darovi razlikuju prema milosti koja nam je data. Razvijeni su različiti instrumenti koji treba da osposobe hrišćane da otkriju ove duhovne darove. Neki takvi instrumenti su doveli do zloupotrebe biblijskog učenja o duhovnim darovima. Jedan vernik crkve, koji je odbio da finansijski podrži crkvu, je rekao da davanje nije njegov duhovni dar. Ipak, on je prisvojio dar administracije i želeo je da upravlja crkvom. Jedan drugi brat, koji je uputio oštar ukor drugom bratu, tvrdio je da ima dar proroštva a da, u isto vreme, nema dar milosrđa. Neki su odbili praktično da učestvuju u evanđeoskom radu crkve, tvrdeći da oni imaju dar molitve.

Iako su ove zloupotrebe uznemiravajuće, ne treba da se obeshrabrimo. Ništa nije uzbudljivije i više nagrađujuće nego kada otkrijemo i koristimo svoje duhovne darove. Pavle kaže da treba da želimo duhovne darove. Uz molitvu proučite tri spiska duhovnih darova (Rimljanima 12, 1 Korinćanima 12 i Efescima 4), tražeći od Boga da vam pomogne da razumete koje darove vam je On čudesno dao. Tražite savet od duhovnih prijatelja i ov crkvenih vođa. Isprobajte nekoliko različitih vrsta službi sve dok ne pronađete svoj dar. Iako ćete u službi najviše razvijati svoj osnovni duhovni dar, nemojte to koristiti kao izgovor da ne upotrebljavate svoje ostale talente i darove.

Jedan on najboljih načina za otkrivanje duhovnih darova je onaj koji je razvio Dr. Roj Naden, profesor religijskog vaspitanja na Endrjus Univerzitetu. Naden vidi šest grupa darova: grupa za podršku, grupa za savetovanje, grupa za poučavanje, pastirsko-evanđeoska grupa, grupa za vođstvo i grupa za

znake. Bez sumnje, otkrićete svoj dar ili svoje duhovne darove unutar jedne ili više od ovih grupa.⁴⁰

Vilijam Mekrej, u svojoj knjizi *Dinamika duhovnih darova*, pruža korisnu pomoć kada kaže da se u svakom duhovnom daru otelovljuju četiri događaja.⁴¹ Prvo, kaže on, nastaje sposobnost. Jedan uspešni pastor je nedavno izjavio da on nema dar pastoralne službe, već vođstva i propovedanja. Na koji način on, onda, obavlja pastoralnu službu u svojoj crkvi koja brzo raste? Mnogi njegovi vernici imaju dar pastoralne službe i zato ih on obučava i organizuje ih kao vođe malih grupa. Oni napreduju, crkva napreduje, a isto tako i pastor.

Drugi događaj u vezi duhovnih darova, prema Mekreju, je kvalifikacija. Neko je kvalifikovan da vodi hor, i to je njegov duhovni dar službe, a ne samo muzički talenat. Jedna učiteljica u Letnjoj Biblijskoj Školi nije kvalifikovana samo zato što ima vremena za to, već zato što želi da vidi spasenje dece i ima sposobnost da to iznese s ljubavlju.

Treći događaj je snaga. Izgleda da će pojedinac koji ima duhovni dar pokazati snagu u području tog duhovnog dara koja će zadiviti posmatrače. Kao osamnaestogodišnji stolarski šegrt nisam imao nikakvu ideju koji bi mogao da bude moj duhovni dar. Bio sam veoma nervozan kada sam govorio u javnosti i više sam voleo da čitam. Kada me je jedan pastor zamolio da propovedam, bio sam šokiran, ali uz mnogo molitve prihvatio sam njegov poziv. Kada sam počeo da govorim, otkrio se moj dar. Sve to je rezultiralo u službi koja mi je omogućila da propovedam malom i velikom slušalištvu u mnogim zemljama. Ponekada sam propovedao više puta svake sedmice tokom mnogih meseci, pokazujući snagu koja bi čak i meni bila neobjašnjiva da sam je odvojio od Božje sile.

Konačni događaj je odgovornost. Mi smo odgovorni ne samo za svoje duhovne darove već i za sve prirodne talente koje možemo upotrebiti da približimo Božje carstvo i da služimo čovečanstvu. Naša najstarija kćerka, Karolina, je uvek bila svesna svoje prirodne sposobnosti za poučavanje. Čak i

⁴⁰ Roy C. Naden, *Your Spiritual Gifts*

⁴¹ William McRae, *The Dynamics of Spiritual Gifts*, pp.19.20

pre nego što je pošla u školu, poređala bi kuce, mace i igračke i govorila im o temama koje je poznavala tek nešto malo bolje od svog razreda. Uskoro je sakupljala komšijsku decu da bi im pažljivo prenela ono što je sama naučila u školi. Danas je ona uspešni predavač na jednom kolexu. Ali, da li je ovo prirodni talenat koji je Bog iskoristio i kao duhovni dar? Očigledno da je tako, jer svake subote Karolina i njen suprug vode jedan omladinski subotnoškolski razred koji je promenio živote mnogih mladih osoba. To je jedna ilustracija svetovnog talenta koji je Bog upotrebio kao duhovni dar. S druge strane, njen suprug, Struan, ima duhovni dar muzičke kompozicije i nastupanja koji je dopreo do jednog prilično svetovnog dela mladih, dovodeći mnoge mlade do toga da se duboko zainteresuju za ciljeve hrišćanstva i za Isusovu ljubav. Ponekad njegova grupa vežba do kasno u noć, i on tada ima priliku da pokaže tu posebnu snagu koja ga osposobljava da ispuni odgovornost koju nose ovi darovi.

Da li će naše komšije znati da li da smatraju naše hrištanstvo i našu silu Svetog Duha vrednom ili ne? Rodovi i darovi Duha će pružiti odgovor. Ova dva spoljašnja dokaza će pružiti svedočanstvo, kao i unutrašnje svedočenje naših srca.

Deveto poglavlje

Veća dela od Isusovih

"Čekaj na čudo," govorila je pesma, i grupa koja je živo pevala ove reči izgledala je tako oduševljeno da sam se nehotice okretao očekujući da se svakog trenutka dogodi nešto neočekivano. Moderno obrazovanje u zapadnjačkim naučnim metodama je dovelo svet u skepticizam prema čudima, što je navelo mnoge da sumnjaju u Boga i da odbace nadprirodno. Bez obzira na to, da li ste nedavno zapazili da se klatno na satu kreće u suprotnom pravcu? Ne samo da se u čuda može verovati, već su mnogi ljudi ubeđeni da se ona danas mogu očekivati kao redovna pojava. Zašto je to tako? Možda je to zbog toga što smo se navikli na elektronski fenomen koji je stvarno pravo čudo (osim za nekoliko naučnika koji su kombinovali naučne principe sa prirodnim zakonima).

U jednom prekrasnom odmaralištu u Kalifornijskim San Bernardino planinama imao sam priliku da jednoj grupi Azijata govorim o sveprisutnosti Svetog Duha. Na početku predavanja zapazio sam jednog mladića sa volkmen radiom i slušalicama na ušima. Pozvao sam da ga izađe napred i objasnio sam da je vazduh oko nas pun zvukova i slika. To se činilo nemogućim dok smo posmatrali otvoreno zvezdano nebo nad amfiteatrom. Ali kao što smo zapazili kod volkmena, sa pravim prijemnikom možemo primiti čitav radio ili televizijski prenos. Za nekoga ko je živeo pre 150 godina ovo bi bilo nemoguće ili čudesno, ali za 200 ljudi koji su me to veče slušali, ovo je bilo sasvim verovatno.

Možda se neka čuda mogu objasniti zakonima koji su poznati Bogu, ili On možda povremeno zamenjuje prirodne zakone. Koliko god da je teško objasniti prava čuda, nema sumnje da se ona događaju. Dopada mi se definicija Petera Vagnera: "Dar čuda je posebna sposobnost koju Bog daje određenim članovima Hristovog tela da bi služili kao ljudski kanali kroz koje Bog čini silna dela za koja posmatračci kažu da su izašla iz uobičajenog toka prirode."⁴² Vagner nastavlja objašnjavajući da ova definicija ne zatvara vrata

⁴² C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts*, p. 237

kasnijim naučnim objašnjenjima, već prepoznaje činjenicu da Bog može i bira da radi posredstvom Svetog Duha na mnogo načina koji su ljudskim bićima danas, a moguće i zauvek, potpuno neobjašnjivi.

Čudotvorna služba

Iako su čuda više puta zabeležena u Starom Zavetu, pojavljuju se samo tri osnovne grupe. Vremena Izlaska, Ilije, Jelisija i Danila su označena značajnom nadprirodnom aktivnošću. Ali čak i ovi veliki događaji postaju beznačajni kada se uporede sa čudesnom Isusovom službom. Neka od 35 posebno spomenutih Isusovih čuda su sumirana kada su učenici Jovana Krstitelja došli da se raspitaju o autentičnosti Isusa kao Mesije. "A u taj čas isceli mnoge od bolesti i od muka i od zlih duhova, i mnogima slepima darova vid. I odgovarajući Isus reče im: idite i kažite Jovanu što videste i čuste: slepi progledaju, hromi hode, gubavi čiste se, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima propoveda se jevanđelje." Luka 7:21,22.

Novi Zavet oko 100 puta govori o znacima, čudesima i začuđujućim događajima koji su okružavali Isusa. Jevreji jasno pripisuju ove nadprirodne pojave delovanju Svetog Duha. "Kad i Bog posvedoči znacima i čudesima i različnim silama, i Duha Svetoga razdeljivanjem po svojoj volji." Jevrejima 2:4.

A sada zaprepašćujuće vesti. Kada je Isus pripremao svoje učenike za rastanak, dao im je jedno neverovatno obećanje. "Zaista, zaista vam kažem: koji veruje mene, dela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti: jer ja idem k ocu svome." Jovan 14:12. Kako će učenici moći da tvore dela veća i od Isusovih? Među 30 obećanja koja je Isus dao u Jovanu 14-16, najmanje četiri puta je naglasio da će Sveti Duh biti izvor i centar celokupnog rada učenika (Jovan 14:16,17,26; 15:24; 16:7-15). Marko zapisuje Isusovo obećanje učenicima o sili koja čini čuda (Marko 16.17,18).

Pogledajmo neka dramatična čuda kojima su učenici bili svedoci. Hromi čovek je izlečen u Jerusalimu (Dela 3); svi bolesni ljudi i oni koji su bili opsednuti demonima koji su bili donešeni pred učenike su bili izlečeni (Dela 5); zatim, tu su znaci i čudesa u Ikoniji (Dela 14); maramice i kecelje od Pavla su donele izlečenje od bolesti i od zlih duhova (Dela 19).

Čak i u vreme učenika ljudi su želeli da čudotvornu Božju silu koriste u svoje svrhe. Izgleda da je uvek postojao neko ko je bio spreman da iskoristi nadprirodno. Simon, kršteni Samarjanin, je bio zadivljen kada je video znake i čudesa koja je Filip učinio pod Božjom silom (Dela 8:13). Kasnije je pokušao da novcem kupi silu Svetog Duha jer je, bez sumnje, shvatao Svetog Duha kao davaoca nadprirodne sile (stihovi 18,19).

Iako je Simon pogrešio u svojim motivima, bio je u pravu što se tiče izvora sile. Pavle je rekao Rimljanima, "U sili znaka i čudesa silom Duha Božjega; tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevanđeljem Hristovim." Rimljanima 15:19. U svom pismu Galatima Pavle je povezo Svetog Duha i čuda sa verom. "Koji vam dakle daje Duha i čini čudesa među vama, čini li delima zakona ili čuvenjem vere?" Galatima 3:5. Pavlova služba je bila demonstracija Svetog Duha i sile (1.Korinćanima 2:4). To mu je omogućavalo da čini "znake, čuda i sile" (2.Korinćanima 12:12).

Dokazi o čudotvornoj sili Svetog Duha su neiscrpni. Ali možda ćete se pitati da li je to bilo tako samo za 11 učenika i za Pavla. Ne, setite se da je Filip činio čudesa u Samariji (Dela 8:13) i bio je Duhom ispunjeni đakon (Dela 6:5). Varnava je imao dar ohrabriranja (Dela 11:22-24), ali je isto tako imao udela i u čudotvornoj službi (Dela 14:3).

Da li su čuda zastarela?

Sada se prirodno pojavljuje pitanje: Da li su takvi darovi kao što su činjenje čuda i isceljivanje dati ranim hrišćanima samo da bi se otpočela i izgradila crkva? Ja u to ne verujem i imam neke dobre razloge da to kažem. Ali hajde da prvo pogledamo Biblijske dokaze. U Pavlovom spisku duhovnih darova u 1.Korinćanima 12, on spominje isceljivanje i čuda zajedno sa propovedanjem i administrativnom službom. Ranije u tom istom pismu on kaže, "Tako da nemate nedostatka ni u jednome daru, vi koji čekate otkrivenje Gospoda našega Isusa Hrista, koji će vas i utvrditi do samoga kraja da budete pravi na dan Gospoda našega Isusa Hrista." 1.Korinćanima 1:7,8.

Jakov ohrabruje one koji čekaju na Gospodnji dolazak i jasno ih upućuje da pomažu bolesnike uljem dok se mole za njihovo ozdravljenje. "Trpite dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak čeka

plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni... Muči li se ko među vama, neka se moli Bogu; je li ko veseo, neka hvali Boga. Boluje li ko među vama, neka dozove starešine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje. I molitva vere pomoći će bolesniku, i podignuće ga Gospod; i ako je grehe učinio, oprostiće mu se. Ispovedajte dakle jedan drugome grehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednika mnogo može pomoći." Jakov 5: 7-16. Ako su čudesa bila korisna u vreme organizovanja hrišćanstva, koliko mnogo će biti važnija sada kada je crkva uključena u napornu borbu koja prethodi Isusovom dolasku.

Dva događaja su me u potpunosti ubedila u izvesnost čuda u dvadesetom veku. Kao tinejxer, upoznao sam se sa V. E. Minsom, jednim iskrenim vođom u svojoj crkvi. Nisam pripadao ni jednoj crkvi i bio sam zadivljen Minsovim poznavanjem Biblije dok je proučavao Biblijska učenja sa mnom i sa mojom majkom u našem domu. Uskoro sam saznao za divan događaj koji se dogodio u životu ovog čoveka pre dve godine. Mins je dobio dijagnozu raka jetre, i kada su ga hirurzi operisali, videli su da se rak nalazi u poslednjem stadijumu. Gospodin Mins se vratio kući i nekoliko sedmica kasnije bio je u mogućnosti da poseti jedan hrišćanski kamp, gde je jedan dan molitve i posta okupio mnoge ljude da se zajedno mole za ovog vernog čoveka. Kada su ga pomazali uljem, prema Jakovu 5, gospodin Mins je bio ubeđen da ga je Gospod izlečio. Da li je to istina? Da li se to stvarno dogodilo? Na zaprepašćenje lekara i hirurga, dodatni testovi su pokazali da on sada ima potpuno zdravu jetru, kao u mladog čoveka. Ni jedna naučna teorija nije mogla da objasni ovu divnu promenu. Gospodin Mins je živio još 35 aktivnih godina kao zadivljujuće svedočanstvo čudotvorne Božje sile.

Život i iskustvo gospodina Minsa je uticalo na mene na načine koje nisam očekivao. Ne samo što sam odlučio da primim Gospoda u svoj život i da se krstim u Minsovoj crkvi, već u vreme kada mi je bilo 21 godina i ja sam se ozbiljno razboleo. Pojačani unutrašnji bol koji je trajao više meseci me je naveo da potražim medicinsku pomoć. Testovi su pokazali da imam veliki čir na dvanaestopalačnom crevu koji je odbio da se izleči čak i kada je tretiran raznim lekovima i ishranom. Stanje se postepeno pogoršavalo. Operacija bi

mogla nešto da olakša moj problem tako što bi uklonila jedan deo stomaka i dvanaestopalačnog creva, ali imao sam tek 21 godinu i nisam želeo da se to dogodi. Postepeno sam postajao sve slabiji, sve dok nisam imao dovoljno snage da se obrišem posle tuširanja ili kupanja. U toj situaciji sam se prisetio Minsovog iskustva, i nakon mnogih meseci po prvi put je zračak nade prodro u moje srce i misli.

Još uvek se živo sećam dana molitve i pomazanja. Učestvovao je pastor moje crkve, Erik Robinson, Mins i još nekoliko drugih crkvenih starešina. Kada sam bio pomazan, osetio sam kao da je električna struja prošla kroz moje telo i odmah sam znao da sam izlečen. Sledećeg dana posle pomazanja, neki vernici crkve su pomagali jednoj porodici, koja je u požaru izgubila svoj dom, da sagradi novu kuću. Kada sam posetio gradilište, shvatio sam, na zaprepašćenje prisutnih, da sam u stanju da nosim dva veoma teška xaka cementa. Još juče sam bio toliko slab da su mi morali pomoći da uđem u crkvu. Nekoliko dana kasnije posetio sam svog lekara koji je odredio nekoliko rendgenskih snimaka i testova. "Ja sam ateista," rekao je on sa jakim škotskim naglaskom, "Ali moram priznati da je ovo čudo. Nema čak ni ožiljka." Da, ja verujem u čuda i siguran sam da sada shvatate zašto.

Još nešto se dogodilo iz svega ovoga. Nekoliko meseci posle mog izlečenja, kćerka gospodina Minsa, Barbara, je postala moja supruga, i tokom mnogih godina mi smo zajedno gledali kako Bog čini čuda u našem životu i u životima drugih. Kao pastor, molio sam se za mnoge koji su bili izlečeni. S druge strane, molio sam se za mnoge koji nisu bili izlečeni, što je mnogo teže prihvatiti nego čuda.

Kada se čuda ne događaju

Ovo nas dovodi do pitanja o molitvi prema Božjoj volji. "I ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako što molimo po volji njegovoj poslušna nas." 1.Jovanova 5:14. Neki ljudi smatraju da je traženje Božje volje znak slabosti i nedostatka vere. Drugi smatraju da je ne traženje Božje volje prisiljavanje Boga da deluje. Staću na stranu ove druge rečenice, ali se dobro sećam jedne prilike kada sam upoznao jednog čoveka koji je veoma ozbiljno shvatio prvu rečenicu. Prodavao sam hrišćanske knjige i bio sam zamoljen da

posetim dom jednog veoma bogatog poslovnog čoveka. On nije bio zainteresovan za kupovinu knjiga, ali je želeo da se molim za njega. Kleknuli smo na debeli tepih u skupoceno opremljenoj dnevnoj sobi i ja sam se molio za njega, jer je imao Parkinsonovu bolest. "Gospode, neka bude Tvoja volja," iskreno sam rekao u sred moje molitve. Smesta je gospodin Fara skočio na svoje noge i naredio mi da napustim njegov dom. "Nije mi potreban takav nedostatak vere," vikao je, "Naravno da će me Bog izlečiti!"

Iako je izlečenje uvek Božja volja, ono se ne mora neophodno dogoditi u ovom životu. Ponekada će ono doći na dan vaskrsenja, kada više neće biti bolesti, bola ili smrti. Kada doživimo neko izlečenje, mi smo svedoci delića onoga što će se dogoditi u budućnosti (Jevrejima 6:5). Čak i Pavle, sa svojom čudesnom silom izlečenja, nije sam primio izlečenje. "Zato tri puta molih Gospoda da odstupi od mene. I reče mi: dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim. Dakle ću se najslađe hvaliti svojim slabostima, da se useli u mene sila Hristova." 2.Korinćanima 12:8,9. Pavle je pisao Timotiju, "Trofima ostavih u Miletu bolesna" (2.Timotiju 4:20). A Trofim je došao iz Efesa, gde "Bog činjaše ne mala čudesa rukama Pavlovim, tako da su i čalme i ubruščiće znojave od tela njegova nosili na bolesnike, i oni se isceljivahu od bolesti, i duhovi zli izlažahu iz njih" (Dela 19:11,12). Prema tome, čak ni Pavle nije mogao da izleči sebe ili druge prema svojoj sopstvenoj volji.

Ponekad ljudi koji nisu izlečeni posle posebne molitve postaju depresivni zato što im se čini da im nedostaje vere. Ovo nije istina. Pavle je imao neverovatnu veru, ali ipak nije bio izlečen. S druge strane, Isus je izlečio neke koji su imali veoma malo vere. Isto tako je istina da su svi oni koji su imali neverovatnu veru postepeno umrli i da čekaju onaj prekrasan dan kada će se raspadljivo obući u neraspadljivost i kada će se smrtno obući u besmrtnost.

Kakvo mesto zauzimaju čuda u iskustvu današnjih hrišćana? Da li biste želeli da se upravo sada dogodi neko čudo? Jedan čovek koji je uporno tvrdio da ne veruje u čuda kao u Božji sadašnji metod rada, jednog dana je dojurio u moju kancelariju i tražio da se molim za njegovu ženu koja se nalazila u bolnici na intenzivnoj nezi. Želeo sam da ga pitam kako to da on

odjednom veruje u čuda, ali sam se iskreno molio za ozdravljenje njegove supruge. Isus je naglasio da će znaci i čudesa pratiti one koji veruju (Marko 16.17). Čak ni učenici nisu gurali svoja čuda u prvi plan. U stvari, Isus je rekao da zla i preljubnička generacija traži znak (Matej 12:39).

Danas ima mnogo onih koji traže znake i čudesa da bi doživeli brzo religiozno oduševljenje i hrišćansku šou predstavu. Kada god se raspravlja o čudima, neko će uvek reći, "Zar ne znate da sotona koristi lažna čuda i zato moramo da budemo veoma pažljivi." Neko drugi će možda reći, "Opasno je moliti se za čudo izlečenja. To je radio Xim Xons, i pogledajte gde je dovelo ljude koji su ga sledili. Xim Beker se molio za znake i čudesa i završio je u zatvoru." Veoma sam svestan opasnosti i o hrišćanskom ratu ćemo govoriti u sledećem poglavlju, ali prevara je uvek pokazatelj da je istina prisutna i moguća. Ako postanemo zavedeni lažnom religijom, bićemo primorani da odbacimo skoro sve delove hrišćanstva, jer zlo uglavnom eksploatiše dobro. To je istina i za molitvu, propovedanje i pastoralnu službu. Crkveni darovi i saveti se zloupotrebljavaju. Ipak, ni jedan Duhom ispunjeni hrišćanin neće predložiti da se vitalni delovi hrišćanstva odbace ili unište. Kada su u pitanju čuda, došao sam do istog zaključka. Verujem da se ona mogu dogoditi, i da se događaju povećanim intenzitetom.

Uzbudljivo je slušati šta Bog čini, na primer, u Kini. U Hong Kongu sam govorio nekim mladićima koji su prisustvovali mom seminaru. Njihova Duhom ispunjena služba je neverovatna. Samuel Jang je rekao da hrišćani u Kini otvaraju svoje domove svojim susedima da bi proučavali Bibliju i da bi se molili, da se čuda događaju, da se bolesnici isceljuju i da se zli duhovi izgone.⁴³

Ovo će se događati u budućnosti sa povećanim intenzitetom. Jedan pisac koji je imao viziju o završnim događajima pre Isusovog povratka je rekao, "Božje slugе, osvetljenih lica koja sijaju od svete posvećenosti, će žuriti iz mesta u mesto da propovedaju nebesku vest. Upozorenje će se širiti svetom uz pomoć hiljade glasova. Događaće se čuda, bolesnici će biti

⁴³ *Adventist Review*, July 23, 1989

izlečeni i znaci i čudesa će pratiti verne."⁴⁴ "U noćnim viđenjima prikazan mi je veliki reformatorski pokret u narodu Božjem. Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su bili izlečeni, a bilo je i drugih čuda. Svi su se zalagali kao što su to učenici činili uoči velikog dana Pedesetnice. Stotine i hiljade su posećivale porodice i upoznavale ih s Rečju Božjom. Sila Svetog Duha je uveravala srca i svuda se osećao duh istinskog obraćanja."⁴⁵

Najveće čudo se događa kada se neka osoba obrati i kada se život radikalno menja pod silom Svetog Duha. Molim se da upoznate ovo čudo u svom životu. Možda niste doživeli čudo isceljenja, ali ako ste se nanovo rodili, verovaćete u prava čuda i ništa neće potresati vašu veru jer ste doživeli u svom životu najmanje jedno čudo. Jedan mladić mi je pričao o svom putovanju u alkoholizam i zloupotrebu droge. U sred toga njegov prijatelj ga je upoznao sa Isusom. Danas je Hozeov život tako radikalno promenjen da on vodi jednu malu grupu koja proučava Bibliju i priprema se za propovedničku službu. Ben je bio bokser koji je često vežbao na svojoj ženi. Naomi je dobijala batine od ovog čoveka koji je dolazio kući i istresao se na ovu hrišćanku koja se veoma dobro brinula za njega. Sve njene molitve su bile uslišene kada je njen suprug, Ben Grin, čudesno obraćen i kada je postao uspešni evanđelista koji mnoge dovodi ka Hristu posredstvom sile Svetog Duha. "Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade." 2.Korinćanima 5:17.

Da, i vi možete verovati u čuda, jer imate Boga koji čini čuda. Kao što je Isus obećao, prisutnošću i silom Svetog Duha Njegovi sledbenici će moći da čine veća dela od Isusovih, jer će ih On osposobiti da učestvuju u Njegovoj čudotvornoj sili bilo gde na svetu. Nemojte potcenjivati svoj potencijal kada se povežete sa Bogom u službi.

⁴⁴ Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 612

⁴⁵ Ellen G. White, *Testimonies*, sv.9, str. 127

Deseto poglavlje

Prepoznavanje i pobeđivanje neprijatelja

Iako je Duhom ispunjenim hrišćanima obećan mir, oni se često nalaze u sred konflikata. Jednako neobjašnjiva je i činjenica da ovi isti hrišćani u sred konflikata imaju mir. Ljudski govoreći, ovo prevazilazi svako razumevanje. Onima koji su puni Svetoga Duha mir nije samo osećanje ili stanje, već ličnost, Isus je Princ mira - Jahve Šalom. Isus je sumirao ovu čudnu koegzistenciju mira i konflikta u životu svojih sledbenika kada je rekao, "Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet." Jovan 16:33.

Izvori konflikta

Ni jedna dimenzija života ne može dugo sazrevati bez bolne, jasne stvarnosti konflikta. Ovaj svet je očigledno ratna zona. Spoljašnji pokazatelji ratnih događanja su samo vanredni dokazi o intenzivnoj duhovnoj borbi koja se vodi na svetu od kada je zlo razbilo spokojnost Edema. "Jer naš rat nije s krvlju i s telom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga sveta, s duhovima pakosti ispod neba." Efescima 6:12.

Xuli je plakala dok je sa mnom razgovarala telefonom, "Majk i ja smo u braku samo šest meseci i strašno smo se posvađali. On je tako sebičan. Ne mogu da nateram sebe da razgovaram sa njim." Xuli i Majk su toliko mnogo želeli da služe Gospodu. Šta će se sada dogoditi. Artur je poklonio veliku sumu novca crkvenom građevinskom fondu. Kada su se pročule vesti da se nalazi pred bankrotom, Artur je bio pun gorčine. "Nepošteno poslovanje mojih suparnika me je dovelo do ovoga," rekao je ljutito. "Đavo je učinio sve što je mogao da me upropasti, i izgleda da je uspeo u tome."

Da li je Xuli bila u pravu kada je rekla da je nevolja rezultat unutrašnjeg zla, ili je u pravu Artur koji kaže da je to delo đavola? Ustvari, prema Bibliji, duhovni rat se mora voditi na najmanje dva fronta. Znam da ovo nije baš utešavajuće, ali to je stvarnost. Evo Pavla koji se suočava sa unutrašnjom

borbom, "Ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se suproti zakonu uma mojega i zaboravlja me zakonom grehovnim koji je u udima mojima. Ja nesrećni čovek! Ko će me izbaviti od tela smrti ove?" Rimljanima 7:23,24. Jakov isto tako govori o unutrašnjoj borbi. "Otkud ratovi i raspre među vama? Ne otuda li, od slasti vaših, koje se bore u udima vašim?" Jakov 4:1. Petar priznaje da postoje "telesne želje koje vojuju na dušu" (1.Petrova 2:11). Vi poznajete ovu borbi isto tako dobro kao i ja. Rat je stvaran. Mi se borimo svakog dana. Čak i najodaniji hrišćani ponekada izgube bitku, ali u konačnoj borbi moći ćemo da kažemo, "A Bogu hvala koji nam daje pobedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista." 1.Korinćanima 15:57.

Drugo ratno područje sa kojim se suočavamo je spoljašnje. "Budite trezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere." 1.Petrova 5:8. Zapazite razlog ovoj povećanoj aktivnosti. "Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima." Otkrivenje 12:12. Veoma mi je koristilo kada sam otkrio da se "malo vremena" može prevesti i kao "ograničeno vreme". Kada su sotona i njegovi anđeli bili zbačeni sa neba (stih 9), on je još uvek verovao da će kao superiorni anđeo zauvek carovati na zemlji. Ali on je pobeđen Isusovom krvlju. "Budući da pak deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest, đavola." Jevrejima 2:14. Đavo zna da mu je ostalo samo jedno ograničeno vreme da uništi ljudske živote, i zato on radi sa veoma povećanim intezitetom. Njegova taktika je takva da može da navede ljude da misle da služe Bogu, kada su ustvari pod njegovom kontrolom.

Prepoznavanje prevara

Pre nego što porazgovaramo o oružju koje možemo koristiti za stalnu pobedu u ovoj unutrašnjoj i spoljašnjoj borbi, hajde da razotkrijemo neke prevare sotonskih sila. Zapazili smo da postoji koncentrisani napor da se falsifikuje delo Svetog Duha kada, u isto vreme, sile zla idu suprotno službi Svetog Duha. Ustvari, đavo i njegovi anđeli rade kao nesveti duhovi, uznemiravajući živote pojedinaca i čitavih nacija stalnim konfliktima. Ovo je tačno suprotno od službe Svetog Duha, koja je mir, nada i uteha. Nesveti

duhovi uvlače mlake i neobraćene hrišćane u blaženu pospanost i samozadovoljstvo, što je takođe suprotno delovanju Svetog Duha - ubeđenost o grešnosti, vođenje ka istini i proslavljanju Isusa.

Kao vrhunac svega ovoga, neprijatelj voli da izvodi prividne nadprirodne trikove. Isus je upozorio, "Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izbrane." Marko 13:22. "I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri, govoreći onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa." Otkrivenje 13:13,14. Većina sveta će biti toliko zaslepljena ovim prevarama da će postepeno biti dovedena do velike Armagedonske bitke. "Jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesa, i izlaze k carevima svega vasionoga sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja." Otkrivenje 16:14.

U Novom Zavetu "znaci" su isto što i "čudesa". Rezultat lažnih znakova ili čudesa je apsolutno tragičan. Zapazite kako Pavle objašnjava ovo. "Kojega je dolazak po činjenju sotoninu sa svakom silom, i znacima i lažnim čudesima, i sa svakom prevarom nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli." 2.Solunjanima 2:9,10.

Sećam se kada sam prvi put pročitao ove zastrašujuće reči i pitao se kako će svet biti bezbedan, da ne bude prevaren. Slušajte. Bog je svemoguć - On je El-Šadaj. Iako On dozvoljava đavolu da čini svoja uništenja i da pokazuje svoju nepopravljivu zlu prirodu, Bog daje svom narodu sve ono što mu je potrebno da bude potpuno bezbedan. Da li ste zapazili da Pavle u 2.Solunjanima naglašava da oni koji su prevareni sotoninim lažnim znacima i čudesima su oni koji "ljubavi istine ne primiše"? Zato je toliko važno da dopustite da vas Sveti Duh dovede do celokupne istine (Jovan 16:13). Sveti Duh je Duh istine. Otvarajmo svakoga dana svoje Biblije, proučavajmo i molimo se za vođstvo Duha, i tako ćemo ne samo razumeti već i zavoleti istinita učenja Božje Reči. Ovo nije teret, ovo je sigurnost. Čuvari jednog taoca na Srednjem Istoku su mu dali hranu koja je sadržavala arsenik. Čitanje etikete koja navodi sastojke bi bila spasilac, a ne teret taocu koji ništa nije sumnjao.

Sotona pokušava da sakrije istinu od nas kako bismo bili zatrovani prevarom. Ponekada nam ljudi govore da se na njihovim bogoslužjenjima događa delovanje Svetog Duha, ali Jovan naglašava potrebu za oprežnošću pre nego što otvorenih ruku prihvatimo da sve to dolazi od Boga. "Ljubazni! Ne verujte svakome duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svet." 1.Jovanova 4:1. Očigledno će veliki broj ljudi biti prevaren lažnim manifestacijama duhova, prema Pavlovom upozorenju u odnosu na događanja pri kraju sveta. "A Duh razgovetno govori da će u poslednja vremena otstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske." 1.Timotiju 4:1.

Nije nikakvo čudo što Biblija naglašava našu potrebu da istinom ispitamo sve duhovne fenomene. Drevni prorok Isaija nam daje siguran test za bezbednost od zlih duhova: "I ako vam reku: pitajte vračare i gatare, koji šapću i mrmljaju, recite: ne treba li narod da pita Boga svojega? Ili će pitati mrtve mesto živih? Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore." Isaija 8:19,20. Nema svetlosti u bilo čemu što je suprotno svedočanstvu Božje Reči istine ili zapovestima iz Pisma. Čak i ako je neko prividno čudo ili proročanstvo tačno ili neobjašnjivo, ono ne mora da bude pokazatelj istine.

Peter Vagner ilustruje ovo kada zapisuje jedno iskustvo iz jedne knjige koju je napisao Rafael Gason. "Jednom prilikom, u toku ratnih godina, jedan čovek, u želji da pronađe svog sina koji je bio u vojsci, doneo je Gasonu jedan predmet koji je pripadao njegovom sinu. Kroz svog duhovnog "vođu" (koji je bio duh jednog Afričkog vrača), Gason je pronašao da je vlasnik predmeta dobro i da je ratni zarobljenik. Otac je tada pokazao Gasonu jedan telegram u kome je ratno ministarstvo obavestavalo roditelje da je njihov sin pre dve nedelje poginuo u akciji. Gason se vratio svom vodiču i potvrdio da vojnik nije mrtav i da će njegov otac kroz tri dana dobiti dokaz za to. I naravno, tri dana kasnije otac je dobio telegram od ratnog ministarstva u kome su se izvinjavali zbog greške, govoreći da je mladić dobro i da je zarobljen."⁴⁶

⁴⁶ Wagner, *Your Spiritual Gifts*, p. 101

Iako sotona nema sposobnost da poznaje budućnost, on može da daje prividna proročanstva i da onda radi da ih ostvari. Ispunjavanje većine ovih lažnih proročanstava sprečava Božja ruka koja štiti svoj narod i ono što se događa na zemlji. Sotona može da utiče na ljude različitim bolovima i fizičkim poremećajima i da onda učini čuda jer uklanja svoju sotonsku silu od njih. Iako sotona ne može da čini prava čuda isceljenja (zato što nema kreativnu silu), njegove prevare će biti tako stvarne da će čak i Božji izabrani biti prevareni - ako to bude moguće (Matej 24:24). Jedan takozvani isceljivač uz pomoć vere je održao jednu misu isceljenja. Ljudi su odbacivali svoje štake, ustajali iz invalidskih kolica, prividno primajući vid i sluh. Isto tako, on je propovedao da današnji hrišćani više ne moraju da poštuju Deset zapovesti. "Mi smo slobodni u Hristu", bio je njegov slogan. Na žalost, ovaj čovek je uskoro bio proteran iz zemlje pod optužbom da je varalica i nemoralan čovek. Kao što je Isus rekao, "Po rodovima njihovim poznaćete ih" (Matej 7:16).

Divno oružje

Da bismo bili uspešni u unutrašnjoj i spoljašnjoj borbi, potrebno nam je pravo oružje. Dozvolite mi da vam ispričam o oružju koje je meni pomoglo. "Jer oružje našega vojevanja nije telesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli." 2.Korinćanima 10:4. Uz pomoć ovog duhovnog oružja koje nam je Bog dao mi možemo pokvariti sotonine pomisli. Molim vas, postanite posebno vešti u upotrebljavanju ovog oružja. Vaš duhovni opstanak zavisi od toga. Bog očekuje da kombinujemo svoje ljudske napore sa Njegovom silom u pobeđivanju neprijatelja.

Prvo oružje je potpuno poverenje u unutrašnju prisutnost Svetoga Duha. Kada govori o zlim duhovima, Jovan preporučuje naše prvo oružje protiv njih. "Vi ste od Boga, dečice, i nadvladaste ih, jer je veći koji je u vama negoli koji je na svetu." 1.Jovanova 4:4. Sveti Duh koji živi u nama je pun sile. "Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka." Efescima 3:16. Svet, telo i đavo ne mogu pobediti kada se suoče sa stalnom prisutnošću Svetog Duha u vašem životu. Zapazite da Pavle nastavlja govoreći da kroz Svetog Duha Isus Hristos verom živi u našim srcima (sih 17).

Isusovom krvlju mi smo očišćeni od greha. Ovo je način na koji nas unutrašnje svedočenje Duha vodi da pobedimo krvlju Jagnjetovom (Otkrivenje 12:11). Isus je mogao da kaže, "Evo ide knez ovoga sveta, i u meni nema ništa." Jovan 14:30. Kada vas Sveti Duh ubedi da vam je potpuno oprošteno i da ste očišćeni Isusovom krvlju, onda sotona nema nikakva prava na vas. Sa pouzdanjem možete reći, "Veći koji je u meni negoli koji je na svetlu". I u toj borbi unutrašnjeg i spoljašnjeg rata vi ćete biti potpuno uspešni.

Xorx je većinu svog života proveo u neuspehu. Konačno je postao zavisn od kocke, i postepeno je izgubio sve što je imao, uključujući i samopoštovanje. Jedan prijatelj je doveo Xorxa na evangelizaciju, i dok sam objašnjavao evanđelje iz Božje Reči, Xorx je predao svoj život Isusu i konačno se krstio u Božju porodicu. Ali ostalo je veliko pitanje: Ima li Xorx sile da se odupre iskušenju kocke? Đavo je čudesno nabavljao ulaznice za razne kockarske događaje. "Spalio sam ih," govorio je Xorx vrteći glavom, "Odakle mi samo snaga za to?" Xorx je ustvari znao odgovor, jer je veći Onaj koji je u Xorxu nego onaj koji je na svetlu. "Učinio si toliko mnogo zla i upropastio si svoj život, Xorxe - ti si potpuno bezvredan. Ti si propalica. Zato, uživaj. Još malo zla te neće povrediti. Samo razmišljaj o tome, ne moraš čak to ni raditi." Dok su ove misli više puta kružile Xorxovim umom, on je imao odgovor, koji je bio duhovno oružje pobeđe. "Krv Isusa Hrista. Meni je oprošteno Isusovom krvlju. Ja sam Božje dete. Veći je onaj koji je u meni nego onaj koji je na svetlu." Kada se prisetim nekih mojih tužnih poraza u rukama zloga, sada shvatam da sam za jedno vreme bio izgubio svesnost o prisutnosti Svetog Duha i Isusove ljubavi u meni. Ne želim da ponovo napravim tu grešku, jer sam iskusio radost pobeđe u Isusu.

Dozvolite mi da vam ispričam o još jednom oružju koje mi je mnogo pomoglo. Često sam citirao Rimljanima 8:28: "A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju." Sve ide na dobro - to mi zvuči kao pobeđa. Ali zapazite tajnu u prethodnom stihu, "A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo zašto ćemo se moliti, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. A onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božjoj moli se za svete." (stihovi 26,27) Sveti Duh radi na srcima i mislima onih koje ispunjava, izazivajući duboku iskrenost

i česte molitve koje pokazuju potpuno predanje Božjoj volji. Ovo se ponekad naziva "moljenje u Duhu" (Juda 20; 1.Korinćanima 14:15).

Nakon što je Pavle u Efescima 6 govorio o konfliktu i o neophodnom oružju, on ponovo skreće svoju i našu pažnju molitvi u Duhu. "I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu duhom bez prestanka, i uz to stražite sa svakim trpljenjem i molitvom za sve svete." (stih 18.) Profesor Klinton Arnold, koji je pisao o sukobu između Božjeg naroda i zla u Efescima, kaže: "Da je Pavle sumirao osnovni način za dobijanje pristupa ka Božjoj sili, on bi bez sumnje potvrdio da je to molitva. Pavle daje model za ovu aktivnost u njegove dve molitve koje su zapisane u Efescima 1 i 3. U suštini, Pavle se moli da Bog njegovim čitaocima da silu tako da mogu uspešno da se odupru sotoninim iskušenjima i da mogu biti božanski opremljeni da bez straha propovedaju evanđelje, bez obzira na demonsko neprijateljstvo."⁴⁷

Lična molitva koja je uspešna protiv đavola u nama i u svetu oko nas će zahtevati kvalitetno vreme provedeno u komunikaciji sa Bogom. Molitva u Svetom Duhu u toku protekle četiri godine me je dovela do dva oblika molitve koji su stari koliko i samo hrišćanstvo. Mnogi hrišćani danas otkrivaju veliku pomoć u molitvi Oče naš. Ovo je promenilo moj život. Dozvolite mi da ukratko sumiram način na koji se svakog dana krećem kroz ovu molitvu.

1. Postani svestan Božje prisutnosti. "Oče naš, koji si na nebesima". Uz pomoć Svetog Duha nebo je blizu i Bog je prisutan u nama. On je Jahve Šamah - Gospod koji je prisutan. Važno je da tokom čitavog dana budemo svesni Božje prisutnosti.

2. Slavite Gospodnje ime. Postoji 14 Božjih imena o kojima svakog dana razmišljam (Malahija 3.16). Slavite Boga za svaki od ovih prekrasnih vidova Njegovog karaktera koji je predstavljen Njegovim imenom. Vaše slavljenje proteruje sotoninu silu. Nikada nemojte propustiti priliku da slavite Boga. To je jedno od vaših moćnih oružja.

3. Sada dođite do potpunog predanja Bogu. "Neka bude volja tvoja". Stavite sebe i one sa vašeg spiska za molitvu u Božje ruke. Tako Sveti Duh

⁴⁷ In *Christianity Today*, Aug. 20, 1990, p.19

posreduje za nas prema Božjoj volji. Bog čini u nama svoju volju ako smo spremni da mu služimo. Ništa ne otklanja pritisak dnevnih obaveza kao ovo. Mogu da se suočim sa svakim danom u Božjoj volji a da nada mnom ne dominiraju moji sebični izbori.

4. Svaku potrebu možemo izneti pred Boga. On će nam dati "naš dnevni hleb", fizički i duhovni. U vreme velike potrebe On je na čudesan način obezbedio kuću za našu porodicu. Ne samo što smo mogli da kupimo odeću koja nam je bila potrebna, već je i naša bašta toliko rodila da smo mogli da podelimo sa prijateljima i komšijama.

5. Svesnost o opraštanju i sigurnost u spasenje kroz Isusovu krv je, kao što smo već zapazili, moćno oružje protiv zla. "Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima svojim." Duh opraštanja isto tako čini čuda u ličnoj pobedi.

6. Naravno, mi tražimo potpunu zaštitu od zla i izbavljenje od sila tame. On je Jahve-nisi, naša zastava pobeđe. Tražite ovu zaštitu. Verujte u ovu zaštitu. Bog nas neće izneveriti.

7. Molitva se završava ponovnim proslavljanjem Boga. "Jer je Tvoje carstvo i sila i slava." U ovoj svakodnevnoj molitvi postoji dvostruki naglasak na proslavljanju, jer je proslavljanje jedno od vaših najjačih oružja. Nikada nemojte propustiti priliku da javno slavite Boga.

Drugi metod molitve koji daje hrišćansku snagu je molitva kroz Pismo. Xorx Miler, veliki čovek vere, sledio je ovaj metod duhovnog jačanja. Ponekad sam uzimao Bibliju i molio se kroz nju, stih po stih, tokom jedne godine. Na taj način Sveto Pismo počinje da živi u mom umu i u mom srcu. Spremno se sećam obećanja i jasno prepoznajem prevare kada imam ovakvu vezu sa Rečju istine.

Zapazite kako je Pavle govorio o Svetom Pismu kada je opisivao duhovni rat. "I kacigu spasenja uzmite, i mač duhovni koji je reč Božja." Efescima 6:17. Mačem Svetog Pisma se možete odbraniti protiv unutrašnjeg i spoljašnjeg zla. Neprijatelj može biti poražen.

Evo još jednog metoda pobeđe. Iako nanovo rođeni, duhom ispunjeni hrišćanin nikada nije sam, postoji neizmerna snaga u zajedničkoj molitvi. Zato nas Sveti Duh dovodi u Hristovo telo. Mi smo kršteni u to telo (1.Korinćanima 12:13), i to telo je crkva (Efescima 1:22,23). Ovo telo se sakuplja u ljubavi i može da izgradi one koji su deo crkvene porodice (Efescima 4.16). Zbog ove snage, Isus je jasno rekao da paklena vrata neće nadvladati Njegovu crkvu (Matej 16.18).

Ovaj naglasak na telu je od suštinske važnosti, jer ne možete sami opstati u borbi protiv zla. Dozvolite mi da vam dam nekoliko ilustracija o tome kako su Novozavetni hrišćani pronašli u zajedništvu crkve snažno oružje protiv zla. Setite se da se u vreme Novog Zaveta reč "crkva" odnosi na male grupe ljudi koji su se uglavnom sastajali po kućama u okolini u kojoj su radili; ljudi koji su proučavali, molili se i delili ono što su imali. Kada su Petar i Jovan bili zastrašivani pretnjama, oni su došli svojim prijateljima radi udružene molitve (Dela 4:23-31). Snaga koja je nastala iz ovog sastanka je protresla svet. Pavle jasno izražava svoju želju da dođe u crkve u Rimu, i navodi razlog, "Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda našega Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu." Rimljanima 15:30.

Da li imate malu grupu prijatelja koji se bar jednom sedmično mole sa vama i koji se svakog dana mole za vas? Da li ste im dali Biblijsko obećanje na koje želite da se pozovu za vas? Ljudi koji su se molili za mene su mi dali neverovatnu snagu u Gospodu dok sam služio u mnogim delovima sveta. Sedeo sam na platformi u Brazilu dok je 1600 ljudi čekalo da govorim. Stari neprijatelj mi je govorio, "Suviše si umoran i bolestan. Neka neko drugi govori, ili pošalji ljude kućama." Iznenada sam se setio da se Don Xejkobsen moli za mene. Moja supruga, Barbara, se moli za mene. Moja deca se mole za mene. Setio sam se još dvanaestak ljudi koji su se molili za mene. Iznenada sam osetio kako snaga ispunjava moje telo i kako mi se misli razjašnjavaju. Kao rezultat, Gospod me je iskoristio da govorim na način koji je doneo više od 1,000 odluka za službu u Isusovo ime.

I vi možete prepoznati i pobeđiti neprijatelja koristeći vaše duhovno oružje. Obucite se u ceo oklop Božji. Oduprite se đavolu i on će pobeći od vas. On je pobeđeni varalica. Vi ste pobeđonosni hrišćani jer je veći Onaj koji

je u vama od onoga koji je na svetu. U ovom svetu ćete imati nevolju, ali zato što imate, posredstvom Svetog Duha, Princa Mira, i vi ćete imati mir, i taj mir će biti iznad svakog razumevanja za svet oko vas.

Jedanaesto poglavlje

Pitanje vodstva

"Zabranjeno za životinje", pisalo je na ulaznim vratima jedne velike robne kuće. Primetio sam takve natpise mnogo puta i zato sam bio iznenađen kada sam video jednog psa kako šeta među narodom na prvom spratu. Odmah sam shvatio da to nije neki običan pas. Jedna gospođa, čije su oči izgledale kao da su potpuno bez vida, je držala poseban kaiš koji je bio pričvršćen za njenog psa - vodiča. Sa potpunom sigurnošću se kretala kroz gužvu.

Vođena psom! Šta danas vodi mene? U duhovnom smislu, ono što nas vodi pokazuje kome ili čemu pripadamo. Iako gospođa iz robne kuće sigurno nije pripadala psu, pas je bio jasan pokazatelj da ona pripada svetu slepih. Biblija jasno ilustruje ovaj princip kada govori o ulozi Svetog Duha u našem životu. "Jer koji se vladaju po duhu Božijemu, oni su sinovi Božji." Rimljanima 8:14. Isus je koristio neke prilično humorističke slike da bi opisao rizik koji nastaje kada nas vode slepe zamene Svetog Duha. "... A slepac slepca ako vodi, oba će u jamu pasti." Matej 16:14. Božja deca ostaju izvan jame jer njihov Vodič poznaje put radosti i mira.

U pesmama Jevrejskog naroda Biblijskog vremena postojala je svesnost o potpunoj neophodnosti da Bog direktno vodi svoj narod. "Gospode, vodi me u pravdi svojoj" (Psalam 5:8). "Uputi me istini svojoj" (Psalam 25:5). "Vodi me pravom stazom" (Psalam 27:11). "Izvedi me na goru, gde se ne mogu popeti" (Psalam 61:2). Kako je David smatrao da će se ovakvo vodstvo dogoditi? U 139. Psalmu, nakon što je govorio o sveprisutnosti Svetog Duha, on kaže, "I onde će me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja" (stih 10). Ako imate vodiča koji može da bude svuda i koji ima svu silu, možete imati potpuno poverenje, jer ste stavili svoju ruku u Božju.

"Drži me za ruku". Koliko često majke i očevi kažu ovo svojoj maloj deci, posebno kada se suočavaju sa nekom mogućom opasnošću. Bog kaže, "Drži me za ruku i Ja ću te voditi putem pravednosti." Dozvoljavanje Bogu da

nas vodi je čin potpune zavisnosti od Njega. Mi Mu dragovoljno dajemo svoju volju, jer znamo da nas On nikada neće voditi drugačije od onoga što bismo i mi sami izabrali kada bi smo od početka znali kraj. Dragovoljnost da se podložimo Božjem vodstvu je moguća samo ako smo nanovo rođeni Duhom i ako smo deo Božje porodice. "Jer koji se vladaju po duhu Božijemu, oni su sinovi Božji." Rimljanima 8:14. Kakva porodica! Ova porodica zna ko je i gde ide. "Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije. Što je rođeno od tela, telo je; a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi." Jovan 3:5-7.

Na prednjem delu autobusa obično možete pročitati kuda ide. Ako putujete Duhom sa Božjom porodicom, vaš cilj je nebesko carstvo. Važno je biti u pravom autobusu koji ide ka pravom cilju.

Ko vodi?

Hajde da za trenutak razmišljamo o tome kako se naša porodična povezanost otkriva onim čemu dozvoljavamo da nas vodi. Na primer, ja volim neke rekreativne sportove i čak imam i fizičke koristi od njih, ali kada bi taj sport vodio moj život, onda bi moj cilj bio daleko od Božjeg carstva. Iako je potrebno da se oblačim uredno, čisto pa čak i atraktivno, prema kulturi u kojoj živim, ako dozvolim da mojim životom dominira moda i skupa odeća, moguće je da sam uhvatio nekog drugog boga za ruku. Nalazim se u autobusu koji ide u pogrešnom pravcu. Ovo je možda malo suviše lično, ali i vi i ja znamo da ima mnogo bogova koji mogu učiniti da pokidamo svoje porodične veze. Ako se ljudi još uvek nisu predali Isusu, onda ih ove slepe vođe mogu odvesti daleko od novorođenja u Božjoj porodici. Pomislite samo šta se dešava sa muzikom, sa jedenjem i pijenjem, sa kućama ili imanjem, itd, ako oni postanu bogovi. Oni guraju ljude u pogrešan autobus, a cilj je često katastrofa.

Evo jednog testa koji mi je stvarno pomogao. Na nekom tihom mestu, daleko od svih ometanja, pružam svoju ruku i pitam, pokušavajući da budem potpuno iskren prema sebi, "Ko ili šta me vodi? Ko ili šta drži ovu ruku i određuje pravac mog života?" U prekrasnoj maloj knjizi *Put Hristu*, pronašao sam neka pitanja koja izazivaju na razmišljanje. "Kome pripada naše srce?

Kome su posvećene naše misli? O kome volimo da razgovaramo? Kome poklanjamo svoja najtoplija osećanja i svoje najbolje snage?"⁴⁸ Molim vas, zapitajte sebe ova pitanja. Naravno, možda već znate odgovor, ali da li ste spremni da ga priznate pred sobom i pred Bogom? I sam sam se ovde borio više puta, ali sam srećan što nam Sveti Duh daje snagu da promenimo vođe i da dozvolimo Bogu da stvarno vodi naš život.

Da je Anđelo samo odvojio vremena da se iskreno zapita ko ili šta ga vodi! Anđelo nije samo vozio automobile, oni su vozili njega, jer je doneo odluku da bude deo porodica boga automobila. Anđelova ljubav prema skupim automobilima ga je naterala da radi dva posla. Kao električar, imao je visoku platu, i postepeno je ostvario svoj san. Za svoj medeni mesec Anđelo je kupio novi svetlo crveni Ferrari. Bila je to prekrasna mašina, lepotica za oči. Upravo pre venčanja Anđelo je promenio gume na svom novom automobilu, tako da bude savršen za dugu brzu vožnju preko cele države. Ali bog automobila je odveo Anđela u tragediju. U brzini od oko 150 km/sat, prednja guma je eksplodirala i u trenutku su Anđelo i njegova nevesta bili mrtvi u olupini svog automobila. Ne dešava se često da tragedija nastupa tako brzo, ali večne posledice vodsstva lažnih bogova će konačno postati bolno jasne.

Vođenje u službi

Gde nas Sveti Duh vodi? Sigurno ne u iskušenje (Matej 6:13). Kao Dobri Pastir, On nas vodi stazama pravdenim (Psalam 23:2). On nas posebno vodi ka potpunoj istini (Jovan 16:13). U principu, Sveti Duh je dat u svoj svojoj punini i celovitosti da vodi Božji narod, tako da oni mogu učestvovati u službi za svog nebeskog Oca. Na primer, Sveti Duh je vodio Filipa da se pridruži Etiopskom službeniku na njegovoj kočiji (Dela 8:29). Pavle i Varnava su bili odvedeni u Seleukiju i Kipar (Dela 13:4). S druge strane, Duh je zatvorio vrata u Bitiniji (Dela 16:7).

Možda se najupečatljivija ilustracija vođenja Duhom vidi u iskustvu Petra i Kornelija kao što je zapisano u Delima 10. Setićete se da je Pavle imao čudnu viziju punu čudnih stvorenja koja su se spustila sa neba u

⁴⁸ White, *Put Hristu*, str. 62

čaršavu (stihovi 9-16). Očigledno je Petar mnogo razmišljao i molio se o ovoj viziji. Iznenada je Duh direktno progovorio Petru, obaveštavajući ga da ga traže tri čoveka (stih 19). Voleo bih da imam takvu povezanost sa Svetim Duhom da mogu da čujem Njegov glas.

Ali nije samo Petar dobio viziju. I neznabožački Rimski kapetan Kornelije je dobio viziju. Iako se molio Bogu i davao velike priloge crkvi, Kornelije je smatran neprihvatljivim u Petrovim krugovima, zbog rasnih i religioznih predrasuda. Petar ne bi pošao sa ona tri čoveka koje je Kornelije poslao da pre toga nije dobio čudnu viziju o nečistim životinjama u čaršavu.

Zbog direktnog vodstva Svetog Duha Petar je prihvatio poziv da dođe na sastanak u Cezareji. Duh mu je rekao da ide i da ništa ne sumnja (Dela 11:12). Šest ljudi je putovalo sa Petrom i konačno su se našli u Kornelijevoj velikoj kući, gde su se skupili mnogi ljudi (Dela 10:24,27).

Sada je Petar otkrio da mu je Bog pokazao značenje njegove vizije. "I reče im: vi znate kako je neprilično čoveku Jevrejину družiti se ili dolaziti k tuđinu; ali Bog meni pokaza da nijednoga čoveka ne zovem pogana ili nečista." Dela 10:28. Moguće je propustiti prilike da podelimo Isusovu ljubav i da praktikujemo duhovne darove koje nam je On dao ako ljude oko sebe smatramo radikalno različitim od nas. Iako oni mogu biti druge rase, boje, religije, drugih standarda, drugog morala, obrazovanja ili drugog društvenog statusa od nas, Sveti Duh nas vodi da nikoga ne zovemo "poganim ili nečistim."

Više puta sam govorio u jednoj crkvi u Jerusalimu gde Jevreji i Palestinci zajedno dolaze na bogoslužjenje. Bio sam u crkvi u Seulu gde Korejci i Japanci zajedno slave Boga. Video sam crnce i belce kako se grle kao braća i sestre u Hristu. Siguran sam da i vi možete nabrojati više primera kada su se zidovi predrasuda srušili uz pomoć Isusove ljubavi. Da li to znači da Sveti Duh čini da smo svi jednaki? Ne. Uvek će postojati važne razlike između polova, rasa i kultura, i možemo slaviti Boga za to, ali vođeni Duhom, mi smo jedno u Isusu.

Kornelije u Delima 10 objašnjava grupi značaj svoje vizije. Jedan deo me posebno iznenađuje, mada sam to mogao da očekujem, a to je što je Bog

dao Korneliju tačnu Petrovu adresu. "Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar; on stoji u kući Simona kožara kod mora, koji kad dođe, kazaće ti." (stih 32) Pitam se kolikim ljudima je Bog dao moju adresu a kada ih je Sveti Duh doveo do mojih vrata, ja sam propustio priliku koju mi je Bog dao da im svedočim. Možda sam smatrao da su ti ljudi toliko drugačiji od mene i nikada više nisam ni pomislio na njih.

U ovoj prvoj crkvi u kući u Cezareji, Petar je vođen Duhom da proslavi Isusa. To je služba Duha i Duhom vođenih ljudi (Jovan 16.14). Tako je Petar hrabro izjavio da je Isus "Gospod svima" (stih 36). Petar zatim objašnjava začuđujuću silu koja je pratila Isusovu službu. "Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetim i silom, koji prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog bijaše s njim." (stih 38) "Za ovo svedoče svi proroci da će imenom njegovim primiti oprostjenje greha svi koji ga veruju." (stih 43)

Rezultati vere u Kornelijevoj domu su bili dramatični. Ekskluzivnost i ograničenost Jevrejskog hrišćanstva su zauvek odbačeni. Kao granata koja je eksplodirala u staklenoj kući, tako su se razbile sve predrasude kada se izlio Sveti Duh. To se dogodilo čak i pre krštenja. "A dok još Petar govoraše ove reči, siđe Duh sveti na sve koji slušahu reč. I udiviše se verni iz obrezanja koji bijahu došli s Petrom, videći da se i na neznabošce izli dar Duha svetoga. Jer ih slušahu gde govorahu jezike, i veličahu Boga. Tada odgovori Petar: Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha svetoga kao i mi? I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana" (Stihovi 44-48).

Mogu da zamislim zaprepašćenje šest hrišćana koji su došli sa Petrom, ali njihovo zaprepašćenje prevazilazi zaprepašćenje crkvenih vođa u Jerusalimu. Oni su ostali bez teksta. "A kad čuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći: dakle i neznabošcima Bog dade pokajanje za život." Dela 11:18. Da li ste se i vi nekada osećali ovako? Da li ste ikada ostali nemi kada ste čuli da se neko neočekivano napunio Svetog Duha? Onda kao i učenici, i vi možete slaviti Boga za još jedno čudo Njegove milosti.

Nedavno mi je jedan pastor ispričao o svom obraćenju i o ispunjavanju Svetim Duhom. On je odrastao u jednoj veroispovesti u kojoj su vladala nekontrolisana osećanja. Kao mladić je okrenuo leđa Bogu i postao pripadnik jedne divlje bande na motociklima. "Bio sam kriminalac." rekao mi je sa prizvukom kajanja u glasu. "Koristio sam droge, tukao sam se i spao sam na najniži mogući nivo." Deset godina kasnije Sveti Duh ga je uputio na proučavanje Biblije sa jednim iskrenim hrišćaninom, i dogodilo se čudo promene. Gospod je upotrebio ovog čoveka da dovede još mnoge ka Isusu.

Saplitanje o jezike

Iz Petrovog i Kornelijeovog iskustva se pojavljuje jedno veoma često pitanje. Video sam ovo više puta kada sam, putem televizije, uživo govorio o Svetu Duhu a gledaoci su mogli da pozivaju i da postavljaju pitanja o temi. Kada su telefoni počeli da zvone, ovo pitanje je stizalo sa svih strana: "Šta je sa jezicima? Da li je to znak ispunjavanja i vođstva Svetog Duha?" Hrišćani modernih vremena su veoma podeljeni kada se radi o daru govorenja jezika. Neki kažu da je to dar sposobnosti govorenja stranog jezika radi širenja evanđelja. Drugi kažu da, u svetlosti 1.Korinćanima 14, se radi o nebeskom jeziku. Mogu da citiram mnogo cenjenih autoriteta o oba stava, jer postoji mnogo hrišćanskih istraživača koji su pisali o ovoj temi.

Ipak, očigledno je da se u Petrovom i Kornelijeovom iskustvu govorenje jezika smatra znakom. Bez sumnje su ljudi u Cezareji primili Svetog Duha, jer je to odmah postalo očigledno darom govorenja jezika koji su primili. "A kad ja počeh govoriti, siđe Duh sveti na njih, kao i na nas u početku" (Dela 11:15). Jasno je da su jezici u Cezareji bili isti kao i jezici prilikom Pedesetnice. Setićete se iz čitanja Dela 2 da su ljudi iz najmanje 14 jezičkih grupa uzviknuli, "Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?" (Dela 2:8).

Dozvolite mi da vam iznesem nekoliko svojih zaključaka o jezicima. Možda se nećete složiti sa mnom, ali bar možemo zajedno ovo istraživati i moliti se za ljubav i prosvetljenje od Božjeg Duha. Želim da me i u ovom slučaju vodi Duh, jer sam dete Božje i želim da sledim Njegov put u istinu.

Prvo, veoma je verovatno da postoji nebeski jezik. Većina od nas misli da Bog govori našim sopstvenim jezikom, i siguran sam da On to i može, ali mi ne znamo koji je nebeski jezik. Neki veruju da je to španski i ne želim da se prepirem oko toga. Pavle kaže, "Ako jezike čovečje i anđeoske govorim..." (1.Korinćanima 13:1). Prema tome, možda anđeli koriste nebeski jezik, ali nisam ubeđen da Pavle ovde govori baš o tome.

Gde li smo pronašli da je dar govorenja jezika dat svim hrišćanima? "A ovo sve čini jedan i taj isti Duh, razdeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće... Eda li su svi apostoli? Eda li su svi proroci? Eda li su svi učitelji? Eda li su svi čudotvorci? Eda li svi imaju darove isceljivanja? Eda li svi govore jezike? Eda li svi kazuju?" (1.Korinćanima 12:11-30). Pavle očigledno želi da kaže da, čak i u njegovo vreme, nisu svi hrišćani imali dar govorenja jezika. U svetlosti ovoga, teško mi je da zamislim da bi Bog dao dar nebeskog jezika (ako je to u pitanju) nekolicini izabраниh hrišćana. Ustvari, Pavle jasno kaže da su jezici znak, ne za vernike da bi imali svoj privatni jezik molitve, već za nevernike, da bi mogli da čuju evanđelje (1.Korinćanima 14:22).

Drugo, očigledno je da ni jedan dar nije dat za ličnu korist vernika, već za svedočenje, ili za organizaciju i rast tela vernika, to jest crkve. Svi darovi koje Pavle navodi u Rimljanima 12 imaju za cilj da pomognu drugima. To isto se odnosi i na Efescia 4. U 1.Korinćanima 14 se čini da je misionarski dar govorenja jezika bio zloupotrebljen. Ljudi sa darom govorenja jezika su govorili u grupama u kojima niko ništa nije razumeo. Očigledno ni govornici nisu razumeli sami sebe, ali su ipak izvukli neku ličnu korist, znajući da su koristili svoj dar (stihovi 1-4). Niko drugi nije imao korist od ovih jezika ukoliko nije postojao prevodilac. Kada bi danas nastala ovakva situacija sa pravim darom govorenja jezika, verujem da bi bilo najbolje za jedinstvo i red u crkvi da se taj dar upotrebljava samo u misionarske svrhe ili privatno, u svom domu.

Treće, pitao sam Rika Odlu, bivšeg pastora koji je govorio jezicima i koji je završio dva Biblijska fakulteta, zašto je napustio jezike kao nepogrešivi znak krštenja Duhom. Njegov odgovor je bio veoma jednostavan. "Mnogo puta sam video jezike koji su bili veštački izazvani visoko nabijenim emocijama. Isto tako, video sam da mnogi moji vernici koji su govorili jezicima nikada ne svedoče o Isusu svojim komšijama ili prijateljima. Izgleda da ne

postoji želja za širenjem Isusove reči. Iskreno i temeljno sam proučavao ovu temu, uz iskrenu molitvu, i video sam da ne postoji podrška tvrdnji da je ovaj jedan dar znak sile Svetog Duha." Rik je i sam Duhom ispunjeni hrišćanin, Duhom vođeno dete Božje puno Isusove ljubavi. Danas se njegova služba fokusira na dovođenje ljudi ka Isusu, vodeći ih da upoznaju velike istine Biblije i pokazujući im kako ispunjavanjem Duhom mogu dobiti silu za pobeđu.

Gde nas On vodi?

Ponekada, kada nas vodi Sveti Duh, mi prolazimo kroz dolinu pre nego što dođemo do vrhunca proslavljanja. Ponekad postoje mnoge doline. David, dok je pisao o Božjem divnom vodstvu, isto tako je govorio o dolinama. "Da pođem i dolinom sena smrtnoga, neću se bojati zla" (Psalam 23:4).

Koliko daleko Sveti Duh vodi Božju decu? Nije teško pronaći odgovor. Duh vodi Božju decu kući. Ustvari, Sveti Duh stavlja u srca Božje dece težnju za domom.

"Jer mi duhom čekamo od vere nad pravde" (Galatima 5:5). Pavle je razumeo Duhom podstaknutu težnju Božje dece da budu sa svojim Ocem. Kakva je nada onima koji su opravdani verom? To sigurno nije nada za pravednošću. Duhom ispunjeni ljudi to već imaju u Isusu Hristu. Ovde se radi o nadi koju daje opravdanje verom. Jedan mladi propovednik, E. J. Waggoner, je to ovako rekao, "Ako, umesto da mislimo o sebi da smo toliko silni da možemo da ispunimo zakon, dozvolimo Svetom Duhu da uđe i da nas ispuni pravednošću zakona, imaćemo živu nadu koja će se nastaniti u nama. Nada Duha - nada opravdanja verom - nema u sebi elemenata nesigurnosti. Onaj koji nema pravednost koja se verom dobija od Boga, nema nikakvu nadu. Samo Hristos u nama je 'nad slave."⁴⁹

Prema tome, kakava je ova nada slave? Pavle govori o njoj u Rimljanima. "A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenja i izbavljenja telu svojemu" (Rimljanima 8:23). Prilikom obraćenja mi dobijamo kaparu Svetog Duha, koji je garancija

⁴⁹ E. J. Waggoner, *The Glad Tidings*, p.112

onoga što je Bog spremio za svoju decu (Efescima 1.14; 4:30; 1.Korinćanima 1:22; 5:5).

Kada je dan otkupljenja? Kada je otkupljenje tela? Bez sumnje, Biblija jasno ukazuje na drugi Hristov dolazak kao na veliki trenutak kada će, prilikom vaskrsenja, biti ispunjene sve nade Božje dece. "Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom arandelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake u susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti" (1.Solunjanima 4:16,17).

Imam jedan stari Biblijski komentar kojeg je u prošlom veku pisao anglikanski biskup Kristofer Vordsvort. Vordsvort je bio nećak jedno poznatog engleskog pesnika. Bio je brilijantni student u klasici i matematici na Kembrixi, i dok je bio direktor u Harou, osetio je poziv da služi Gospodu na jedan poseban način. 1856 godine je počeo da piše svoj Biblijski komentar i završio ga je neposredno nakon što je postao biskup u Linkolnu. Zapazite šta on kaže u vezi nade iz Galatima 5.5. "Jer mi, delovanjem Svetog Duha, gledamo napred u veri, koja je naš temelj, i čekamo blaženu nadu (Titu 2:13), nadu koja je postavljena na nebu (Kološanima 1:5), kao plod i nagrada opravdanja koje dobijamo kada se predamo Hristu... i koja svakodnevno prima novu količinu posvećenja dnevnim obnavljanjem u Duhu (Titu 3:5), i koja se nalazi na novom nebu i na novoj zemlji, gde pravda živi (2.Petrova 3.13)."⁵⁰

Kao što Vordsvort kaže, nada opravdanja verom se još, po Pavlu, naziva i blaženom nadom i slavnim pojavljivanjem našeg velikog Boga i Spasitelja Isusa Hrista (Titu 2:13). Bez sumnje, oni koji su vođeni Duhom će u svom srcu imati razgorelu nadu u drugi Hristov dolazak. Kada jedan pojedinac ili grupa u crkvi izgubi svoju želju za drugim dolaskom i za vaskrsenjem, to je jasan pokazatelj da u svom životu nisu dali potpuni pristup Svetom Duhu.

Evo pitanja: Ko ili šta te vodi danas? Da li ideš kući? "Jer koji se vladaju po Duhu Božijemu, oni su sinovi Božji" (Rimljanima 8:14).

⁵⁰ Christopher Wordsworth, *New Testament*, vol.2, p.68

DVANAESTO POGLAVLJE

Da li žalostimo Svetog Duha ili mu pomažemo?

"Anđela i ja smo drugarice već tri godine, ali danas u školi nije htela da razgovara sa mnom." Dijana je očigledno bila uznemirena zbog ovog čudnog ponašanja. "Pitala sam je da li želi da zajedno radimo domaći zadatak, ali ona je samo rekla, 'Ostavi me na miru'".

Petar, jedan novokršteni hrišćanin, je bio veoma oduševljen svojom novopronađenom verom u Isusa. "Nemoj se toliko uzbuđivati," rekao mu je jedan stariji vernik crkve uz smešak koji je pokazivao kako on sve zna, "Uskoro ćeš biti duhovno mrtav kao i svi mi ostali." Rendi je većinu vremena provodio pred televizorom dok su svi njegovi prijatelji sa fakulteta vredno učili. Rendi je objasnio svojim zbunjenim prijateljima, "Fakulteti su ionako bezvredni. Mogu da dobijem koji god hoću posao uz pomoć veza koje imam sa nekim porodičnim prijateljima."

Xesika je upitala dve gospođe sa kojima je proučavala Bibliju da li žele da se moli sa njima. "Molimo vas, nemojte!" brzo su odgovorile. "Nećete se moliti istom Bogu u koga mi verujemo."

Šta je zajedničko u ovih nekoliko iskustava? Možda samo jedna stvar. Ona ilustruju nekoliko čudnih načina na koje se hrišćani i nehrišćani ponašaju prema vašem i mom prijatelju, Svetom Duhu. "I ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja" (Efescima 4:30). "Duha ne gasite" (1.Solunjanima 5:19). "Vi se jednako protivite Duhu Svetome" (Dela 7:51). "Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostiće se ljudima; a na Duha svetoga hula neće se oprostiti ljudima. I ako ko reče reč na sina čovečijega, oprostiće mu se; a koji reče na Duha svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome svetu ni na onome" (Matej 12:31,32).

Nakon proučavanja ove knjige u kojoj se govori kako biti ispunjen Svetim Duhom i kako primati Njegove svakodnevne blagoslove, oklevajući

moramo razmotriti i mogućnost gubitka ili odbacivanja Svetog Duha. Nažalost, ovo se može dogoditi i događa se.

Želim da vam uputim neke rane upozoravajuće signale, jer ljudi koji su progresivno zatvoreni prema Svetom Duhu postaju sve manje i manje zainteresovani za Njega. Oni misle da mogu imati uspešan život u ovom svetu bez neke stvarne pomoći od Boga: njihove prirodne sposobnosti i poslovni kontakti će im pomoći da to postignu. Neki čuvaju jedan deo kulturne religije samo da bi olakšali svoju savest. Potrebno je razotkriti sotoninu veštinu kojom nas postepeno odvaja od utehe i snage koju nam daje Sveti Duh. To će nam omogućiti da upoznamo njegova sredstva (2.Korinćanima 2:11).

Kada sam upitao jednu grupu zašto je potrebno da stalno budemo ispunjeni Svetim Duhom, jedan čovek je odgovorio, "Zato što propuštamo!" lako je ovo objašnjenje po malo grubo, ono pokazuje jednu važnu tačku istine. Kada je pukotina u brani mala, ona se može popraviti i curenje vode se može zaustaviti. Kada brana pukne, poplava odnese sve nade, i pobesnele vode odnose živote i imanja u propast. Želim da prepoznamo rane znake "curenja" tako da odmah možemo da popravimo štetu uz pomoć Isusove isceljujuće sile.

Da li je stvarno moguće izgubiti Svetog Duha? David je bio duboko zabrinut zbog ovoga kada se molio, "Svetoga Duha svojega nemoj uzeti od mene" (Psalam 51:11). Očigledno je David sam duhovno odlutao daleko od Boga i to ga je dovelo do strašnog greha. Sada je shvatio koliko je daleko od ispunjavanja Svetim Duhom. Izgubio je sigurnost spasenja i ponovo je čeznuo za službom Svetog Duha. "Vrati mi radost spasenja svojega, i duh vladalački neka me potkrepi" (stih 12).

Sveti Duh je promenio Saula u drugog čoveka (1.Samuilova 10:6), ali postepeno, Saulov ponos i neposlušnost ga je dovela do trenutka kada ga je Gospodnji Duh napustio (1.Samuilova 16:14).

Ožalošćavanje milostivog Prijatelja

U svetlosti Davidovog i Saulovog iskustva, zapažamo Pavlovo hitno upozorenje, "I ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja" (Efescima 4:30). Pavle je očigledno govorio obraćenim ljudima, jer on kaže da su oni zapečaćeni Svetim Duhom. Zainteresovala me je reč "ožalošćavanje" jer ona predstavlja težinu u srcu. Kada je Isus bio u Gecimaniji, rekao je, "Žalosna je duša moja do smrti" (Matej 26:38). Reč "žalostan" se izvodi iz istih reči kao što su "ožalošćavanje" i "težina". Koja dela u životu jedne obraćene osobe mogu izazvati ovaj bol kod Svetog Duha?

Sam Sveti Duh nam daje upozorenje, "Nego se utešavajte svaki dan, dokle se danas govori, da koji od vas ne odrveni od prevare grehovne" (Jevrejima 3:13). Kako ovo odrvenjavanje i neverovanje počinje da se događa jednom hrišćaninu? Moram ovde biti veoma praktičan i podeliti sa vama ono što sam posmatrao u svom sopstvenom životu i u životima mnogih drugih. Mnogo puta u Hong Kongu su ulični krojači predlagali da mi uzmu meru i da mi sašiju odelo za koje su garantovali da će biti gotovo do ujutro. Sotona je "iskrojio" duhovne smetnje po meri svake osobe, od detinjstva do starih godina, ali većina od njih upada u jedan broj opštih područja.

Na primer, duhovnost mnogih ljudi je napadnuta mnogim časovima koje oni provode pred televizorom. Toni Švarc, profesor telekomunikacija na univerzitetu u Njujorku kaže da ni jedan proizvod nije tako brzo prihvaćen kao televizor. Nastalo je mnogo kontroverzornosti oko uticaja televizora na moral i na društvo. S druge strane, citirani su dokazi o vaspitnoj, informativnoj i relaksirajućoj vrednosti televizije. Ipak, nema sumnje da je televizija odvela mnoge hrišćane u materijalizam i traženje zabave, dok je u isto vreme umanjila važnost greha i sebičnosti plasirajući kao zabavu stvari kao što su besmrtnost i nasilje. Ispred televizora, ne samo da nestaje vreme za proučavanje Biblije i molitvu, već isto tako nestaje i želja da se provede vreme u druženju sa Bogom.

Ne govorim vam da je potrebno da se oslobodite svojih televizora (iako su neki to učinili i dobili brojne blagoslove), već vam predlažem da bar isto toliko vremena koliko provodite pred televizorom, provedete u proučavanju

Božje Reči i u molitvi. Naravno, ne mislim da ako uopšte ne gledate televizor da to znači da nije potrebno da uopšte proučavate i da se molite. Možda postoje neka druga iskušenja koja treba da savladate u svom duhovnom životu.

Postoji veoma malo sličnosti među stvarima ovog sveta i stvarima Svetog Duha. Ne govorim o svetu kao o ljudima ("Jer Bogu tako omilje svet" - Jovan 3:16), ili kao o mestu ("Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj" - Psalam 24:1), već kao o principu. Govoreći o svetu na ovaj način, Jovan kaže, "Ne ljubite sveta ni što je na svetu. Ako ko ljubi svet nema ljubavi očine u njemu. Jer sve što je na svetu, telesna je želja, i želja očiju, i ponos života, nije od oca, nego je od ovog sveta. I svet prolazi i želja njegova, a koji tvori volju Božiju ostaje dovek" (1.Jovanova 2:15-17).

Postoji mnogo toga u svetu zabave pa čak i u štampanom materijalu, što nas može dovesti da ožalostimo Duha a da se zbog toga uopšte ni ne zabrinemo. Prezbitarijanski pastor Albert Barnes navodi iz Svetog Pisma 6 načina na koje se Sveti Duh može ožalostiti: 1) otvorenim i odvratnim gresima, 2) ljutnjom, 3) nedozvoljenim željama i mislima, 4) nezahvalnošću, 5) zanemarivanjem, i 6) odbijanjem ili otporom.⁵¹

Duh se žalosti ne samo kada vidi kako naša srca otvrdnjavaju grehom, već isto tako i kada smanjimo naš otpor prema grehu i bolesti tako što zloupotrebljavamo svoje telo. Xejms Stjuart, veliki propovednik u Škotskoj crkvi i profesor Novog Zaveta na univerzitetu u Edinburgu, naglašava ovo kada piše o razlozima za "curenje" Svetog Duha u današnjim hrišćanima. Govoreći o jednom iskustvu u životu dr. Timotija Ričarda, jednog misionara pionira u Kini, on kaže, "Dr. Ričard je dao jednom obrazovanom, kulturnom Kineskom gospodinu jedan primerak Novog Zaveta. Ovaj gospodin je obećao da će ga pročitati. Kada su se ponovo sreli, gospodin je rekao, 'Pa, pročitao sam Novi zavet kao što sam i obećao.' 'Dobro,' rekao je doktor, 'Šta je na tebe ostavilo najdublji utisak?' Na misionarevo iznenađenje, on je odgovorio, 'Prekrasna istina da telo može da bude hram Svetoga Duha.' Sigurno je ovaj paganski gospodin zapazio slavu i misteriju hrišćanskog života. Da li ste vi

⁵¹ Albert Barnes, *Notes on the New Testament*, vol.7, p.93

odbijali da priznate da vaše telo pripada Hristu? Da li ste ožalošćavali Svetog Duha zbog telesnog greha? Mnogi vernici odbacuju duhovnu silu jer nisu predali svoja tela Svetom Duhu. Često se iznenadimo kada vidimo kako neki takozvani hrišćani preteranim jedenjem i pijenjem uništavaju zdravlje tela koje je Božji instrument."⁵²

Jedan drugi pisac to ovako kaže, "Bog ne može dozvoliti da se Njegov Sveti Duh spusti na one koji, iako znaju da treba da jedu radi zdravlja, nastavljaju putem koji će oslabiti um i telo."⁵³ Kada sam shvatio da je jedini način na koji Sveti Duh može dobiti pristup u moje telo je kroz moje moždane ćelije, odlučio sam da proučim osam zakona dobrog zdravlja koji su doneli vitalnosti telu i bistrinu umu kod miliona ljudi. Svaki od ovih prirodnih lekova i zdravstvenih principa, kada se pravilno koristi u pravilnoj ravnoteži, može ojačati vašu otvorenost, korisnost, hrabrost i veru u silu Svetog Duha. "Čist vazduh, sunčeva svetlost, umerenost, odmor, kretanje, pravilna ishrana, upotreba vode i pouzdanje u Božju pomoć."⁵⁴

Shvatio sam da je Sveti Duh žalostan i kada sam pokušavao da svojom silom uradim ono što je moglo biti urađeno samo Isusovom silom. Sedeo sam podrumu muškog internata na Endrus univerzitetu čekajući da se moj veš osuši, kada je pored mene prošao najmišićaviji čovek kojeg sam ikada video. Ostao sam bez reči posmatrajući ogromne mišiće koji su se sijali jer su bili premazani uljem. Kasnije sam saznao da je taj čovek prvak u dizanju tegova. Zamislio sam, i nasmešio se na pomisao, da mi je ovaj čovek prišao u vešernici i da me je zamolio da mu pomognem da podigne korpu sa vešom. Ogromna snaga mu je na dohvat ruke, ali on se muči da uradi najmanji zadatak! Možete li to zamisliti?

Za novorođene hrišćane sila Svetog Duha je neizmerno velika. Slušajte ovo: "A onome koji može još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama" (Efescima 3:20). Kada Sveti Duh vidi da se mučimo sa grehom, pokušavajući da podignemo teške terete, ili kada se svojom

⁵² James A. Stewart, *Heaven's Throne Gift*, pp. 146.147

⁵³ Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, pp.55,56

⁵⁴ Ellen G. White, *Zdravlje i sreća*, str. 104

sopstvenom snagom borimo protiv greha, On je veoma ožalošćen, jer zna da nikada ne možemo uspeti. On zna da samo kroz Njegovu silu možemo biti pobjednici.

Moguće je da se tako zabrinemo oko gubljenja Svetog Duha da se toliko uplašimo i da uopšte ni ne primimo. "Kada Hristos dođe da Duhom živi u mom srcu, On će mi dati sve blagoslove i On će nagraditi moj unutrašnji život svojom posebnom brigom. Onaj koji veruje u ovu istinu vidi da život koji je blagosloven Duhom je život koji je slobodan od brige i treba da bude okarakterisan neprekidnom srećom. Gospod je došao u svoj sveti hram. On će tu i ostati i sve voditi na dobro. On želi samo jednu stvar - da ga naša duša poznaje i da Ga proslavlja kao vernog Pastira, Isusa, koji nam daje blagoslov Svetog Duha i koji će sigurno ostati u nama."⁵⁵

Voda preko vatre

Sveti Duh se ne može samo ožalostiti već i ugasiti (1.Solunjanima 5:19). Mi obično povezujemo "gašenje" sa vodom. Na dan Pedestnice Sveti Duh se spustio sa vatrom (Dela 2.4). Kada je Duh proroštva sišao na Jeremiju, Bog je stavio svoje reči u usta mladog proroka (Jeremija 1:4-10). Ovaj Božji sveti čovek je govorio pokrenut Svetim Duhom (2.Petrova 1:21). Kada mu se kasnije činilo da ne može da nastavi svoju proročki službu, rekao je: "Ali bi u srcu mom kao oganj razgoreo, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više" (Jeremija 20:9). Odmah posle upozorenja o gašenju Duha Pavle kaže, "Proroštva ne prezirite" (1.Solunjanima 5:19). Očigledno je postojalo odbacivanje Duhovnih darova, zbog čega je Pavle bio zabrinut. Izgleda da su postojale neke prevare, pa su zato ljudi sipali vodu na vatru Svetog Duha. Umesto da to rade, Pavle ih savetuje, "A sve kušajući dobro držite" (stih 20).

Iako je moja veroispovest u svojoj ranoj istoriji a i kasnije bila obeležena velikim pokretima Svetog Duha, postoje najmanje dve prilike kada se Sveti Duh gasio. Jedno takvo iskustvo se dogodilo u kolexu u Batl Kriku. "Oni žele druge blagoslove, ali ne i onaj koji Bog najviše želi da da kao otac

⁵⁵ Murray, *The Believer's Full Blessing of Pentecost*, p.64

koji daje dobre darove svojoj deci, koji se nesebično nudi prema beskrajnoj Božjoj punini, i koji, ako se primi, može da poveže sve ostale blagoslove. Nebeski glasnik je bio odbijen čvrstom odlukom, 'Dovde možeš doći, ali ne i dalje. Nije nam potreban entuzijazam u našim školama, niti uzbuđenje. Zadovoljniji smo kada sami radimo sa svojim učenicima.' Tako je učinjena velika nepravda Božjem glasniku milosti, Svetom Duhu."⁵⁶ Slična tragedija se dogodila jednom drugom prilikom na jednom velikom sastanku crkve. "Neki su se ponašali prema Svetom Duhu kao prema nezvanom gostu, odbijajući da prime bogati dar, odbijajući da ga prepoznaju, okrećući se od njega i osuđujući ga kao fanatizam."⁵⁷

Umesto da gasimo vatru Svetog Duha, mi treba da se zauzmemo da je hranimo i razgorevamo.

Neoprostiva hula

Iako Biblija govori o odbijanju Svetoga Duha (Dela 7:51) i o vređanju Duha milosti (Jevrejima 10:29), možda je najstrašnije situacija hula na Svetog Duha. Ovo se često smatra neoprostivim grehom. Zapazimo šta Isus govori o tome u Mateju 12:31,32.

Razgovarao sam sa mnogim ljudima koji su u velikom strahu da njihovi gresi ne mogu biti oprosteni. Jedna mlada žena je skoro nekontrolisano plakala, "Znam da sam učinila neoprostivi greh. Znam da sam izgubljena. Nikada ne mogu biti spašena." Njeno preljubochinstvo je uništilo jednu prekrasnu porodicu i šteta se više nije mogla popraviti. Čovek koji je prilikom pljačke ubio jednog prodavca se pitao da li je učinio neoprostivi greh. Kao David, on je rekao, "Greh je moj jednako preda mnom" (Psalam 51:3). Da li je preljuba, ubistvo ili kršenje neke od Deset zapovesti greh koji se nikada ne može oprostiti?

Jovan kaže da postoji greh koji vodi u smrt i greh koji ne vodi u smrt (1.Jovanova 5.16,17). On je jasno prepoznao greh koji ne vodi u smrt kao greh koji je priznat i očišćen iz našeg života (1.Jovanova 1:9). Delo Svetog

⁵⁶ Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, p. 434

⁵⁷ Ellen G. White, *Testimonies to Ministers*, p.64

Duha je da nam ukaže na greh i da nam da silu za pobjedu. Tako možemo zaključiti da jedini greh koji vodi u smrt, jedini greh koji se ne može oprostiti, je onaj koji nismo priznali i odbacili. D. L. Mudi je jednom rekao, "Ako je čovjek zabrinut zbog svojih greha, to je delo Svetog Duha, jer sotonu mu nikada neće reći da je grešnik. Sotonu čini da verujemo da smo ustvari prilično dobri; da smo dovoljno dobri i bez Boga, sigurni bez Hrista i da nam nije potrebno spasenje. Ali kada čovjek shvati činjenicu da je izgubljen i da je grešnik, to je delo Svetog Duha, i ako ga Sveti Duh vodi, on neće ostati u tom stanju."⁵⁸

U kontekstu Matej 12, hula na Svetog Duha se odnosi na pripisivanje rada Svetog Duha sotonu. Kada je Isus činio čuda kroz Svetog Duha, Njegovi neprijatelji su rekli da to čini sotonskom silom. Čudno, religiozne vođe tog vremena su bili oni koji su učinili ovaj greh. U naše vreme se dešava ista situacija. Nikada nisam čuo da neki ateista ili kritičar hrišćanstva kaže da su Isus ili Sveti Duh oružja sotonine sile, ali sam čuo ljude koji za sebe kažu da su hrišćani kako na ovaj način osuđuju druge.

Na dan Pedesetnice kada se Sveti Duh izlio, oni koji nisu bili pokrenuti Svetim Duhom su rekli da su apostoli pijani. Xon Vesli je pisao svom bratu Semjuelu o delovanju Svetog Duha na jednom sastanku. "Jedan posmatrač, neki Xon Hajdon, je bio veoma uznemiren zbog ovoga, i pošto nije mogao da poredi da se dogodilo nešto natprirodno, zaključio je da je to đavolsko delo."⁵⁹ Jedan drugi adventistički pisac potvrđuje ozbiljnost ovih optužbi. "Šta čini greh protiv Svetog Duha? Ako se namerno pripisuje sotonu delovanje Svetog Duha!"⁶⁰

Da li ovo znači da treba da prihvatamo svako učenje ili svaki natprirodni događaj kao da je od Boga? Ne. U jednom ranijem poglavlju smo izneli načine za razlikovanje istine od greške, ali ponekada sam morao da težim putem naučim da ne sudim na osnovu brzih mišljenja ili religioznih predrasuda.

⁵⁸ Moody, *Secret Power*, p.122

⁵⁹ John White, *When the Spirit Comes With Power*, p.78

⁶⁰ E. G. White, *Testimonies*, vol.5, p.634

Neki, kao Dijanina prijateljica Anđela, su odbacili Svetog Duha, unoseći žalost u Njegovo srce ljubavi. Drugi, kao Piterov brat u crkvi su ugasili vatru Svetog Duha u svojim životima i odlučili su da izliju vodu na plamen u bilo čijem srcu. Kao Rendi, neki su odbacili Svetog Duha, odgurujući Ga i oslanjajući se na svoje sopstvene sposobnosti da opstanu u svetu. Xesika je bila zaprepašćena izjavom svojih posetilaca da se moli neistinitom Bogu.

Neka naša srca svakodnevno budu otvorena neprekidnom vodstvu Svetog Duha. Zamolimo Boga da učini da budemo svesni ranih upozoravajućih znakova žalošćenja Svetog Duha na bilo koji način. U stalnoj komunikaciji sa Duhom se nalazi sigurnost.

Trinaesto poglavlje

Počinje kiša

Odrastao sam u jedno predivnom delu Novog Zelanda, gde su kiše prilično česta pojava. U stvari, kada su Maori otkrili Novi Zeland, nazvali su ga Aotearoa, "Zemlja dugačkog oblaka". Nekoliko sedmica bez kiše predstavljalo je za nas pravu sušu, a naše "vremenske molitve" su se najčešće upućivale radi prestanka kiše, tako da se neki događaj može odigrati. Kada smo se preselili u Australiju, sećam se kako smo se moja supruga i ja iznenadili kada smo otkrili da se jedna cela crkva moli za kišu. Njihove molitve su bile iskrene i hitne: kiša nije padala već dve godine, i situacija je bila očajna.

Da li ste zapazili da Biblija isto tako govori o moljenju, ili traženju kiše? Slušajte reči drevnog proroka: "Išтите od Gospoda dažda u vreme poznoga dažda." (Zaharija 10:1)

Iznenadujuće je otkriti koliko mnogo Biblijske simbolike se odnosi na poljoprivredne sezone i na kiše u drevnoj Palestini. Možda danas ovo ne izgleda važno nama koji živimo u ovom današnjem društvu, ali pogledajte to za trenutak zajedno sa mnom, jer će nam pomoći da razumemo neke važne činioce u vezi Svetog Duha.

Žetva po kiši

Kada mi sejemo baštu, to je uvek u proleće, posle zimskih mrazeva. Mi navodnjavamo naše bašte i onda, od kasnog leta pa do jeseni, žanjemo žetvu. Za ljude u drevnoj Palestini situacija je bila prilično drugačija. Posle dugih suvih letnjih meseci, jesenji meseci oktobar i novembar donosili su kišu koja je omekšavala zemljište. Tada su zemljoradnici mogli da upregnu volove i da uzoru zemlju. U vreme rane kiše se seje seme. Ove kiše su nastavljale da padaju tokom zime, doživljavajući vrhunac u prolećnim kišama u martu ili aprilu. Ovo je označavalo vreme prvog meseca jevrejske svete godine. Ove kiše u prvom mesecu su bile poznate kao pozne kiše. Kombinovane sa toplotom leta koje je dolazilo, one su činile da usevi budu spremni za žetvu.

"Tada ću davati dažd zemlji vašoj na vreme, i rani i pozni, i sabiraćeš žito svoje i vino svoje i ulje svoje" (5.Mojsijeva 11:14). Kada su bile završene sve žetve pšenice i voća, leto se završavalo radosnom proslavom Božje bezgranične dobrote i divne brige za svoj narod.

Ukoliko niste zemljoradnik, sve ove poljoprivredne informacije će za vas imati samo prolazan interes. To jest, sve dok ne vidite direktnu vezu vašeg rasta sa Gospodom kroz silu Svetog Duha. Na primer, zapazite kako Isus koristi simboliku žetve: "A on odgovarajući reče im: koji sije dobro seme, ono je sin čovečij; a njiva je svet; a dobre seme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla; a neprijatelj koji ga je posejao je đavo; a žetva je pošljedak ovoga veka; a žeteoci su anđeli" (Matej 13:37-39). Biblija kaže da je žetva kraj sveta. U knjizi Otkrivenje nalazimo istu simboliku. "I videh, i gle oblak beo, i na oblaku seđaše kao sin čovečij, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. I drugi anđeo iziđe iz crkve vičući velikim glasom onome što sedi na oblaku: zamahni srpom svojim i žnji, jer dođe vreme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko" (Otkrivenje 14:14,15).

U vreme priprema za žetvu nastaje veliko, konačno probuđenje, veliko izlivanje Svetog Duha. Drevni jevrejski proroci govore o ovome kao o poznom daždu. "I vi, sinovi Sionski, radujte se i veselite se u Gospodu svojem, jer će vam dati dažd na vreme, i spustiće vam dažd rani i pozni na vreme. I gumna će se napuniti žita, a kace će se prelivati vinom i uljem" (Joilo 2:23,24).

Uzbuđujuće je razmišljati o neverovatnoj kiši Svetog Duha, poznaj kiši koja će se izliti na zemlju pre Isusovog povratka. Ja se molim za to - kao što se molio i Zaharija, tražeći od Boga poznog dažd. Želim da budem natopljen poznim daždom, i molim se da i vi doživite isto iskustvo. Znaci pokazuju da upravo sada živimo u početku vremena poznoga dažda.

Danas počinje da pada kiša. Bili Greham, u svom završnom govoru na jednoj velikoj evanđeoskoj konferenciji, naglašava svoju veru u padanje kiše. "Verujem, dok se približavamo poslednjim danima pred Hristov dolazak, da će nastati vreme velikog probuđenja. Ne smemo zaboraviti mogućnost i obećanje o probuđenju, o osveženju u poslednjim danima, o izlivanju Svetog Duha koje je obećano u Joilu 2.28 i ponovljeno u Delima 2:17. To će se

dogoditi neposredno pre povratka Gospoda Isusa Hrista. Izgleda da Jakov povezuje pozni dažd sa Hristovim povratkom. Zlo će postati još gore, ali u isto vreme i Bog će biti silan u poslu. Molim se da u sledećim mesecima i godinama vidimo "pozni dažd", kišu blagoslova, pljuskove koji padaju sa neba na sve kontinente pre Gospodnjeg povratka."⁶¹

Prvo izlivanje Svetog Duha na apostole u Jerusalimu na dan pedesetnice se naziva ranim daždom. Veliko probuđenje koje se dešava među novorođenim hrišćanima širom sveta neposredno pred Hristov povratak se naziva poznim daždom.

Pre nego što pogledamo neke veoma zanimljive činjenice o proročkom poznom daždu, želim da zajedno zapazimo tri druga delimična ispunjenja ranog i poznog dažda koji su mi pomogli da shvatim konačno silno delo Svetog Duha.

Isus i učenici u kiši

Da li ste zapazili iskustva ranog i poznog dažda u Isusovom životu i službi? Isus je začet u Mariji Svetim Duhom (Luka 1:35). Kasnije Luka zapisuje da, "Dete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija beše na njemu" (Luka 2:40). Isus nije imao samo snagu Duha, već i duhovni dar mudrosti (1.Korinćanima 12:8). Božja milost je bila na Njemu, što, kako smo već zapazili, ukazuje na silu Svetog Duha koja je od rođenja ispunjavala Isusa.

Isusove tri ipo godine poznog dažda su počele prilikom Njegovog krštenja. "Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duho svetim i silom, koji prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog bijaše s njim" (Dela 10:38). U Isusovoj službi postoji potpuni dokaz da On nije primao Duha u ograničenim količinama (Jovan 3:34; Luka 4:18). I kroz tog Duha Isus je mogao savršeno da otkrije Oca svima onima koji su iskreno želeli da Ga upoznaju (Jovan 14:9).

⁶¹ J. D. Douglas, *Let the Earth Hear His Voice*, p. 1446

Zbog snažnog delovanja Svetog Duha u Isusovom životu, tri grupe, koje su se međusobno smatrale neprijateljima, Fariseji, Sadukeji i Rimljani, su se združili da unište Spasitelja. Na dan vaskrsenja, na potpunu zbunjenost Njegovih neprijatelja, Duh je oživeo Isusa (1.Petrova 3:18). Konačno, Sveti Duh je bio taj koji je signalizirao čovečanstvu da je Isus vraćen na svoj položaj autoriteta i službe na nebu (Dela 2:33).

Bio sam iznenađen kada sam otkrio da je ono što se dogodilo Isusu samo minijatura onoga što treba da se dogodi Njegovoj crkvi. Povezanost između novozavetnih događaja i hrišćanske istorije je neverovatna. Pogledajmo ponovo ovo u kontekstu Isusovih učenika. Iako je izlivanje Svetog Duha na dan pedesetnice očigledno bio rani dažd za hrišćansku crkvu, nije teško videti da su učenici doživeli svoj pozni dažd u iskustvu sa danom pedesetnice i u događajima koji su sledili. Ali, da li su oni imali iskustvo ranog dažda? Izgleda da se to dogodilo na sam dan vaskrsenja. "Ovo rekavši dunu, i reče im: primite Duh sveti" (Jovan 20:22). Rod ovoga jasno se vidi u radosti učenika još pre pedesetnice."I oni mu se pokloniše i vratiše se u Jerusalem s velikom radošću. I bijahu jednako u crkvi hvaleći i blagosiljajući Boga" (Luka 24:52,53). Oni su se stalno molili u Duhu i Duhom su dovedeni u neraskidivo jedinstvo (Dela 1:14; 2:1). Ovo ispunjenje Duhom je omogućilo učenicima da naglavačke prevrnu tada poznati svet.

Nije samo propovedanje i poučavanje u javnim crkvama i u crkvama po kućama promenilo svet. Postojalo je više. Kao što je Isus otkrio Očev karakter, tako su ovi učenici sada počeli da odražavaju Isusov karakter. "A kad videše slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, a znadijahu ih da bijahu s Isusom" (Dela 4:13).

Zapazićete da se pojavljuje još jedna paralela sa Isusovim iskustvom. Učenicima su se nasilno suprotile dve grupe koje se međusobno nisu volele. I jevrejske vođe i rimski autoriteti su pokušavali da unište hrišćanstvo. Većina učenika je umrla mučeničkom smrću, kao i mnogi drugi rani hrišćani, ali ništa nije moglo da zaustavi napredni pokret Duhom ispunjenih hrišćana. On je dopreo, kao što je Pavle rekao, u ceo svet i do svakog stvorenja (Kološanima 1:6, 23).

Moderni hrišćani u kiši

Kao što se iskustvo ranog i poznog dažda videlo u životu Isusa i u životima učenika, isto tako može biti i za svakog pravog hrišćanina danas. I vi to možete odmah doživeti i ja se molim da bude tako. Kao što smo proučavali u ranijim poglavljima, prilikom obraćenja osoba postaje mesto prebivanja Svetog Duha (Efescima 1:13,14; Rimljanima 8:9). "Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju, izliću duh svoj na seme tvoje i blagoslov svoj na tvoje natražje. I procvetaće kao u travi, kao vrbe pokraj potoka" (Isaija 44:3,4).

Pavle je objašnjavao Titu kako se proročanstvo iz Isaija ispunjava kada prihvatimo Isusa kao svog Spasitelja. "Ne za dela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom preporođenja i obnovljenjem Duha svetoga, kojega izli na nas obilno kroz Isusa Hrista spasitelja našega" (Titu 2:5,6). Naše prihvatanje Svetog Duha prilikom obraćenja se potvrđuje spoljašim činom vodenog krštenja kada smo sahranjeni u ime Oca, Sina i Svetoga Duha (Matej 28:19,20) i kada ustajemo da hodimo u novom životu duhovne sile (Rimljanima 6:3,4).

Ovaj novi život koji doživljavamo je kao klijanje semena u Palestinskoj zemlji. Verovali ili ne, mi smo stvoreni "po Bogu u pravdi i u svetinji istine" (Efescima 4:24). Ovo je neverovatno! Pogledajte pažljivo i videćete zašto sam zapanjen. Kao što je Isus odražavao Božji karakter, i kao što su učenici zaprepašćivali svoje neprijatelje odražavanjem Isusovog karaktera, tako smo i mi stvoreni da odražavamo svetost i pravednost našeg Gospoda. Ljudski govoreći, ovo je nemoguće i ni jedan pravi hrišćanin se ne oseća dostojnim takve časti, ali silom Svetog Duha prava svetost postaje cilj svih onih koji se svakog dana predaju Isusu. Ako neko prepozna ovu svetost u vama, siguran sam da ćete biti iznenađeni kao i Pavle, "Po blagodati Božjoj jesam što jesam" (1.Korinćanima 15:10).

Ukoliko se ne dogodi rani dažd Svetog Duha u našim životima, ne možemo se pripremiti za pozni dažd. Povremeno bi u Palestini bila strašna jesen, kada ne bi bilo kiše koja bi omekšala zemljište pripremajući je za seme.

Pozne kiše nisu mogle ništa da urade osim da isperu tvrdo zemljište u proleće. Onda je jedini rod bila glad i tragedija za gladni narod.

Svakodnevno krštenje ili ispunjavanje Svetim Duhom može da bude povezano sa ličnim poznim daždom. Ovo, naravno, ne ispunjava proročki značaj poslednjeg izlivanja Svetog Duha. Individualno, vi svakog dana možete biti potpuno ispunjeni Svetim Duhom. Već sada možete doživeti lični pozni dažd. "Možda smo imali izvesnu meru Duha Božjega, ali verom i molitvom treba stalno da tražimo više Duha. Ako ne napredujemo, ako ne primimo dažd i rani i pozni, izgubićemo svoje duše i zato ćemo sami biti krivi. 'Išтите od Gospoda dažda u vreme poznog dažda.' Ne čekajte bezbrižno, misleći kako će, kad za to bude vreme, doći dažd. Tražite ga... Crkveni sabori, redovna bogoslužjenja i sve slične prilike gde se ulaže lični napor za duše, jesu od Boga određene prilike za izlivanje ranog i poznog dažda."⁶² Isti pisac dalje kaže, "Moramo da se molimo da Bog otpečati izvor vode života, ali mi sami moramo da pijemo od te vode. Molimo se najusrdnije, skrušenog i poniznog srca, da se sada, u vreme poznog dažda, obilje milosti izlije na nas. Na svakom bogoslužnju kome prisustvujemo, treba da se dižu naše tople molitve Bogu da bi podario toplotu i vlagu našoj duši."⁶³

Da li naše krštenje Svetim Duhom zavisi od toga da li ga primaju i drugi oko nas? Isus je sam bio svakog dana ispunjen Svetim Duhom, kao što su bili i učenici nakon pedesetnice, koji su, odvojeni od svoje sopstvene male grupe bili, kao i Isus, okruženi neprijateljstvom. Jovan na ostrvu Patmos je bio ispunjen Svetim Duhom iako je većini crkava kojima se obraćao bilo potrebno pokajanje (Otkrivenje 2; 3).

Važno je da ne primenimo uslove za konačno, proročko izlivanje poznog dažda Svetog Duha individualnim ispunjavanjem Svetim Duhom. Na primer, mora li cela crkva biti u savršenom zajedništvu pre nego što mogu primiti ispunjenje Svetim Duhom? Ne. Jedinstvo u crkvi se može postići samo onda kada su pojedinci ispunjeni Duhom. Pavle ovo naziva jedinstvom Duha (Efescima 4:3). Rod Duha je ljubav koja je osnova jedinstva.

⁶² E. G. White, *Svedočanstva za propovednike*, str. 465

⁶³ E. G. White, *Svedočanstva za propovednike*, str. 466

Ista situacija se primenjuje i kada se radi o grehu. Bog izliva svoj Sveti Duh na nesavršene, iako ne namerno neposlušne, ljude. To daje snagu i silu za pobedu nad grehom. Petar ovo naziva "posvećenje Duhom" i kaže da je moguće kroz Duha biti poslušan istini (1.Petrova 1:2,22). "Onaj koji pokušava da dospe do neba svojim sopstvenim delima, držanjem zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji poseduje samo legalističku religiju, obličje pobožnosti. Hrišćanski život nije preinačavanje ili poboljšanje staroga, već preobražaj prirode. To znači umiranje svome "ja" i grehu i potpuno novi život. Ova promena može se sprovesti samo uspešnim delovanjem Svetoga Duha."⁶⁴ "Sveti Duh treba da bude podaren kao sila koja preporuča, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna... Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim delovanjem Trećeg lica Božanstva, koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći."⁶⁵ Vi možete živeti u pobedi. Vi ne morate biti poraženi.

Radost u poznom daždu

Jakov povezuje pozni dažd sa Isusovom povratkom. "Trpite dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni. Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi" (Jakov 5:7,8). Jakov kaže da strpljivo čekamo, ali ja sam nestrpljiv za poznim daždom. Vreme poznog dažda će biti najuzbuđujući period u ljudskoj istoriji. Sveti Duh će pokrenuti ljudska srca silom koja se nikada ranije nije videla. Jedan razlog za to je što na zemlji konačno postoje ljudi koji su toliko predani Bogu da bi radije umrli nego sagrešili. Kroz Božju milost oni odražavaju Isusov karakter. Sotona radi sa velikim besom da uništi i obeshrabri, ali Božji pravi narod je skupljen zajedno iz svih veroispovesti i religija. Sa radosnim iščekivanjem, oni čekaju da budu "požnjeveni" za vreme konačne velike žetve.

Pitate li se kako će se dogoditi ovaj neverovatni vrhunac? Proučite sa mnom nekoliko stihova iz Biblije i videćete kako se sve savršeno uklapa.

⁶⁴ E. G. White, *Čežnja vekova*, str. 131

⁶⁵ E. G. White, *Čežnja vekova*, str. 577

Joilo koristi terminologiju poznoga dažda da bi opisao događaje koji prethode žetvi (Joilo 2:22-24). Ovo se objašnjava kao veliko izlivanje Svetog Duha pre kraja sveta (stihovi 28-32). Tada će biti izbavljeni verni ostatak (stih 32). Ovaj ostatak predstavlja narod koji priziva Gospodnje ime. Njihova potpuna vera je u Boga i oni su "požnjeveni" prilikom Isusovog drugog dolaska.

Kao što su sam Isus i učenici u vreme istorijskog ranog dažda bili okruženi prevarama i sotoninim napadima, tako nas Isus ponovo upozorava, "I izići će mnogi lažni proroci i prevariće mnoge. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnjeće ljubav mnogih. Ali koji pretrpi do kraja, blago njemu" (Matej 24:11-13). Izdržati do kraja će biti moguće, pa čak i radosno, kroz silu Svetog Duha. Zato je Isus ispričao priču o deset devojaka. Iako su sve prošle kroz period duhovnog dremeža, na kraju je pet mudrih devojaka bilo spremno za svadbu jer je njihova rezerva ulja bila dovoljna da njihove lampe gore do kraja (Zapazi kako se simbolika ulja koristi za Svetog Duha na takvim mestima kao što je Zaharija 4:1-7 i 1.Samuilova 16:13).

Veoma je interesantno otkriti kako je proroštvo o poznom daždu Svetog Duha u Joilu i konačno propovedanje evanđelja u Mateju 24 objašnjeno u Otkrivenju 14. Neposredno pre žetve će Božji Duhom ispunjeni narod konačno ispuniti propovedanje trojice anđela. Ostatak o kome Joilo govori su oni koji "drže zapovesti Božje i imaju veru Isusovu" (Otkrivenje 14:12).

Poslednja knjiga u Bibliji je veliko Isusovo otkrivenje i nadahnuta je Svetim Duhom. Glavni naglasak Otkrivenja je da kroz Isusovu krv i kroz silu Svetog Duha mi možemo pobediti i imati pobedu u svakoj krizi u životu.

Oni koji su proučavali Bibliju su videli pozni dažd naslikan u simbolici anđela iz Otkrivenja 18:1: "I posle ovog videh drugog anđela gde silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove". U Otkrivenju 18 je dato upozorenje o padu prevarnih sila zla. Božji narod je pozvan iz zbrke koja je predstavljena Vavilonom, a radost zbog žetve i drugi Isusov dolazak su prikazani u Otkrivenju 19.

Poslednji, pozni dažd Svetoga Duha će biti poslednje veliko duhovno probuđenje koje će podeliti čitav svet u dve grupe. Kao što je Isus rekao, biće samo jedna grupa Njegovog Duhom ispunjenog naroda. "I druge ovce imam koje nisu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; i чуće glas moj, i biće jedno stado i jedan pastir" (Jovan 10:16). Kao u vreme prvih učenika, velika milost će biti na pravom Božjem narodu u vreme poznog dažda. U stvari, samo kroz milost oni će biti pripremljeni za konačnu žetvu. "Kad se pripadnici zajednice Hristove budu približavali poslednjem sukobu, 'vremenu Jakovljeve muke', oni će se podići u Hristu i primiće u velikoj meri odlike Njegovog Duha."⁶⁶ "Ali pred kraj zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje Duhovne blagodati da bi se zajednica pripremila za dolazak Sina Čovečijeg."⁶⁷

Poslednjem velikom probuđenju će se suprotiti dva ekstrema koji se međusobno ne vole, ali će se ujediniti protiv Božjeg naroda ostatka. Jedan ekstrem je bio prevaren od strane lažnog probuđenja. Njihova religija se sastoji od emocionalzima, galame i uzbuđenja, a odbacuje kao legalizam pozivanje Božje reči na sveti život prema zapovestima i veri Isusovoj. Oni odbacuju pravo probuđenje, jer su ga povezali sa legalizmom (vidi 2.Solunjanima 2:9,10).

S druge strane, neki su hladni i legalistički, otkrivajući duh osuđivanja i optuživanja. Oni čine sve što mogu da odvuku od pravog probuđenja i od Božje crkve (vidi Dela 20:30). Ovi ljudi odbacuju pravo probuđenje jer su ga povezali sa liberalizmom lažnog probuđenja.

Liberalni i legalistički neprijatelji će se ujediniti u civilnu silu kao što se dogodilo u Isusovom iskustvu. Legalistički fariseji i liberalni Sadukeji su se povezali sa svetovnom Rimskom silom da unište Isusa. Tako će biti i u poslednje dane. Otkrivenje prikazuje scene u kojima su smrtni dekreti i razni bojkoti protiv onih koji su ispunjeni Duhom u poslednjem izlivanju poznog dažda (Otkrivenje 13).

Mladi i stari koji su ispunjeni Svetim Duhom nastavljaju da traže dažd u vreme poznog dažda. Božje proročanstvo koje se odnosi na Njegov narod

⁶⁶ E. G. White, *Testimonies*, vol.1, p. 353

⁶⁷ E. G. White, *Dela apostola*, str. 40

ostatka će uskoro biti ispunjeno: "Jer će on izvršiti reč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro reč svoju na zemlji" (Rimljanima 9:28). Obraćenja će nastajati tako brzo da će se čak i crkva iznenaditi. Mnoga deca iz hrišćanskih porodica, koja su odlutala iz Božje zajednice, će se vratiti. Cenjene narodne vođe, kao Nikodim, javno će zauzimati mesto na strani istine.

Kakav dan! On počinje sada! Kiša počinje da pada. Danas dok se približavamo vremenu poznog dažda, ne smemo otvoriti svoje duhovne kišobrane tako da kiša pada na srca oko nas a da mi propustimo njen blagoslov. Počinje kiša. Hodajmo, trčimo i radujmo se u prekrasnoj kiši Svetog Duha.

Biblijske reference o

Svetom Duhu

1. Mojsijeva 1:2 - Duh se dizao nad vodom.

6:3 - Moj Duh se neće doveka prepirati sa čovekom.

41:38 - Josif - čovek u kome je Gospodnji Duh.

2. Mojsijeva 31:3 - Veseleilo - ispunjen Duhom Božjim u mudrosti, u razumevanju, u znanju i u svakoj veštini.

3. Mojsijeva 11:25,26,29 - Božji Duh je sa Mojsija bio podeljen na 70 starešina, kada su ga primili, oni su prorokovali.

24:2 - Božji Duh je sišao na Valama i on je prorokovao.

27:18 - Isus Navin, čovek u kome je Duh.

Sudije 3:10 - Duh Božji je sišao na Gotonila, Halevovog mlađeg brata.

6:34 - na Gedeona.

11:29 - na Jeftaja.

12:25 - na Samsona od rođenja.

14:6 - na Samsona za snagu.

14:19 - na Samsona.

15:14 - na Samsona.

1. Samuilova 10:6 - Duhom ćeš postati drugi čovek.

10:10 - na Saula koji je prorokovao.

11:6 - na Saula.

16:13 - na Davida.

16:14 - napustio je Saula.

19:20 - na Saulovim glasnicima, koji su prorokovali.

19:23,24 - na Saula, koji je prorokovao i ležao go.

2.Samuilova 23:2 - Duh Gospodnji govori preko Davida.

1.Carevima 18:12 - Avdija se uplašio da će Duh odneti Iliju.

2.Carevima 2:9 - Dvostruki deo duha na Jelisiju.

2:16 - Duh je odneo Iliju.

2.Dnevnika 15:1 - Na Azariji, radi prorokovanja.

20:14 - na Jazailu, radi prorokovanja.

24:20 - na Zahariji.

Jov 33:4 - Duh Božji me je stvorio

Psalam 51:11 - Nemoj me odbaciti od svog prisustva i nemoj
uzeti svog Svetog Duha od mene.

104:30 - Ti šalješ svog Duha, oni su stvoreni.

106:33 - Izrailj se pobunio protiv Duha.

139:7 - Gde da odem od Tvog Duha?

Priče 1:23 - Izliću svog Duha na tebe.

Isaija 63:10 - Oni su se pobunili i ožalostili Njegovog Svetog
Duha.

63:11 - Metni svoj Sveti Duh među njih (Izrailj).

63:14 - Duh Gospodnji tiho vodi.

Jezekilj 2:2 - Duh je ušao u Jezekilja dok je Bog govorio

3:12 - Duh je podigao Jezekilja.

3:14 - Duh ga je podigao i odneo.

3:24 - Duh je ušao i govorio reči Jezekilju.

8:3 - Duh je odneo Jezekilja u viziji u Jerusalim.

11:1 - Duh je opet uzeo Jezekilja.

11:19 - Može se dobiti novi duh.

11:24 - Duh je odneo Jezekilja u Haldejsku.

18:31 - Novo srce i nov duh.

36:26 - novo srce i nov duh su od Svetog Duha.

37:1 - Duh je odneo Jezekilja u dolinu suvih kostiju.

37:14 - Duh je oživeo suve kosti.

39:29 - Duh čini da poznajemo Boga.

43:5 - Duh je odneo Jezekilja u Božji hram.

Danilo 4:8,9,18; 5:11,14 - Oni su znali da je Danilo pun Božjeg Duha.

Joilo 2:28 - U poslednje dane Duh donosi snove i vizije.

Mihej 2:7 - Božji Duh nije ograničen.

3:8 - Mihej je znao da je pun sile Duha.

Agej 2:5 - Duh je bio sa Zorovaveljem, ali mu je bila potrebna sigurnost.

Zaharija 4:6 - Ne ni snagom ni silom, već Duhom.

7:12 - Duh je došao preko pređašnjih proroka.

12:10 - On će izliti Duh milosti i molitava.

Matej 1:18 - Marija je bila trudna Duhom Svetim.

1:20 - Dete je začeto Svetim Duhom.

3:11 - On će vas krstiti Svetim Duhom i vatrom.

3:16 - Videli su da se Duh spušta u obliku goluba.

4:1 - Isusa je Duh odveo u pustinju.

10:20 - U času iskušenja Duh će govoriti kroz nas.

12:18 - Duh je dat Isusu da bi proglasio pravdu.

12:31 - Hula na Duha se neće oprostiti ljudima.

12:32 - Ko govori protiv Duha, neće mu biti oprošteno.

22:43 - David je u Duhu govorio o Isusu.

28:19 - Krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.

Marko 1:8 - On će vas krstiti Svetim Duhom.

1:10 - Duh je spustio kao golub.

3:29 - Ko huli na Duha, ne može mu biti oprošteno.

12:36 - David je govorio Svetim Duhom.

13:11 - Kada budete uhvaćeni, Sveti Duh će vam reći šta da govorite.

Luka 1:15 - Jovan Krstitelj je bio ispunjen Svetim Duhom, još od utrobe.

1:35 - Sveti Duh će sići na Mariju.

1:41 - Jelisaveta je bila ispunjena Duhom.

1:67 - Zarija je bio ispunjen Duhom i prorokovao je.

1:80 - Isus je rastao i bio je jak u Duhu.

2:26 - Sveti Duh je otkrio Simonu da će videti Mesiju.

2:27 - Duh je doveo Simona u hram.

3:16 - On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

3:22 - Sveti Duh se spustio u obliku goluba.

4:1 - Isus je bio ispunjen Duhom i vođen Duhom.

4:14 - Isus se vratio u Galileju u sili Duha.

4:18 - Duh Gospodnji je na meni.

11:13 - Sveti Duh se daje onima koji ga traže.

12:10 - Onome koji huli na Svetog Duha neće biti oprošteno.

12:11,12 - Kada vas uhvate, Sveti Duh će vas naučiti u tom času.

Jovan 1:32 - Duh se spustio kao golub.

1:33 - Isus - On krštava Svetim Duhom.

3:5 - Ako se ko ne rodi vodom i Duhom, neće videti carstva.

3:6 - Šta je rođeno od Duha, Duh je.

3:8 - Rođeni od Duha je kao vetar - dolazi i odlazi kako želi, ali ne znate gde.

3:34 - Bog ne daje Duha na meru.

4:23 - Pravi vernici služe u Duhu i istini.

4:24 - Bog je Duh.

6:63 - Duh daje život. Isusove reči su duh i život.

7:38,39 - Ko veruje u mene, iz njegovog srca će poteći reke žive vode. Ovo je govorio misleći na Duha, koga će primiti oni koji veruju u Njega. Sveti Duh još nije bio dat jer Isus još nije bio proslavljen.

11:33 - Isus je uzdisao u Duhu.

14:16,17 - Duh je pomoćnik. Duh istine, koga svet ne može primiti jer ga ne vidi niti ga poznaje, živeo je u učenicima pre Pedesetnice.

14:26 - Pomoćnik, Sveti Duh, koga će poslati Otac u ime moje, će vas naučiti svemu i podsetiće vas na sve što sam ja rekao.

15:26 - Duh Istine dolazi od Oca, On svedoči za Isusa.

16:7-11 - Duh opominje za sud, za greh i za pravdu.

16:13,14 - Duh istine će vas uputiti na svaku istinu.

20:22 - Isus je dunuo na njih i rekao, "Primate Duha."

Dela 1:2 - Isus je dao zapovesti kroz Svetog Duha.

1:5 - Jovan je krštavao vodom, ali vi ćete biti kršteni Svetim Duhom.

1:8 - Primićete silu kada siđe Duh na vas.

1:16 - David je govorio Duhom Svetim.

2:4 - Oni su bili ispunjeni Duhom i govorili su jezike.

2:17,18 - Pedesetnica je ispunila Joilovo obećanje o Duhu.

2:33 - Isus je primio obećanje Svetog Duha i izlio ga na učenike.

2:38 - Pokajte se i krstite se i primićete dar Duha.

4:8 - Petar je bio ispunjen i govorio je Duhom.

4:31 - Molili su se i mesto se zatreslo, bili su ispunjeni Duhom i hrabro su govorili.

5:3,4 - Ananija je lagao Svetom Duhu, Bogu.

5:9 - Ananija i Safira su kušali Duha.

5:32 - Duh je svedok koji se daje onima koji su poslušni Bogu

6:3 - Tražite ljude koji su puni Svetoga Duha.

7:51 - Fariseji su se uvek odupirali Svetom Duhu.

7:55 - Stefan je bio pun Duha i video je Božju slavu.

8:15 - Apostoli su se molili da i drugi prime Duha.

8:29 - Duh je govorio Filipu.

8:39 - Duh je odneo Filipa.

9:17 - Ananija je položio ruke na Pavla, i on je primio Duha.

9:31 - Crkve su imale utehu Svetog Duha.

10:19 - Duh je govorio reči Petru.

10:38 - Bog je pomazao Isusa Svetim Duhom.

10:44 - Dok je Petar govorio, Duh se spustio na one koji su slušali Reč.

10:45-48 - Neznabošci su primili Svetog Duha pre krštenja i govorili su jezicima.

11:12 - Duh je rekao Petru da ide sa neznabošcima.

11:15,16 - Dok je Petar govorio, ispunili su se Duhom.

11:24 - Varnava je bio pun Duha Svetoga.

11:28 - Agav u Duhu upozorava na veliku glad.
13:2 - Duh je rekao da se Pavle i Varnava razdvoje.
13:4 - Duh je poslao Pavla i Varnavu.
13:9 - Pavle je propovedao ispunjen Duhom.
13:52 - Učenici su bili ispunjeni radošću i Duhom.
15:8 - Bog ih potvrđuje davanjem Duha, baš kao i nama.
15:28 - Svetom Duhu se činilo dobro da ne stavlja još tereta na neznabošce.
16:6,7 - Sveti Duh im je zabranio da idu u Aziju.
18:5 - Duh je navalio na Pavla da svedoči Jevrejima.
19:2-6 - Ljudi koje je krstio Jovan Krstitelj nisu primili Duha, ali su se pokajali. Kršteni su u Gospodnje ime i Pavle je spustio ruke na njih i oni su primili Svetog Duha i govorili su jezicima i prorokovali.
20:23 - Sveti Duh je u svakom gradu svedočio Pavlu, govoreći mu da ga čekaju lanci i nevolje.
20:28 - Sveti Duh postavlja vladike.
21:14 - Određeni učenici kroz Duha upozoravaju Pavla da ne ide u Jerusalem.
21:11 - Sveti Duh prorokuje Pavlu kroz jednog čoveka.
28:25 - Sveti Duh je govorio kroz Isaiju.

Rimljanima 1:4 - Duh svetosti.

5:5 - Božja ljubav se preko Svetog Duha izliva u naša srca.
7:6 - Mi u novini služimo Duhu.
8:1 - Nema osuđenja onima koji hodaju po Duhu.
8:2 - Zakon Duha oslobađa od zakona greha i smrti.
8:4 - Pravda zakona ispunjava one koji žive po Duhu.

- 8:5 - Oni koji žive po Duhu, misle duhovno.
- 8:9 - Ako nemate Duha, niste Hristovi.
- 8:10 - Ako je Hristos u vama telo je mrtvo, ali je Duh živ radi pravde.
- 8:11 - Duh daje život smrtnom telu.
- 8:13 - Duhom ubijamo telesne poslove.
- 8:14 - Oni koje vodi Duh su sinovi Božji.
- 8:15 - Duh posinaštva viče, "Ava, Oče!"
- 8:16 - Duh svedoči našem duhu da smo deca Božja.
- 8:23 - Iako smo u Duhu, i mi uzdišemo čekajući posinaštva.
- 8:26 - Duh nam pomaže u slabosti i u molitvama.
- 8:27 - Duh se moli za svete.
- 9:1 - Moja savest svedoči Svetim Duhom.
- 14:17 - Carstvo Božje je pravednost, mir i radost u Duhu.
- 15:13 - Ispunjenje nade silom Duha.
- 15:16 - Dar neznabožaca posvećen Duhom.
- 15:19 - Silni znaci i čudesa silom Duha.
- 15:30 - Pavle govori u ljubavi Duha.
- 1.Korinćanima 2:4 - Pavlovo propovedanje pokazuje silu Duha.
- 2:10 - Bog je otkrio tajne kroz Duha.
- 2:11 - Samo Duh zna Božje poslove.
- 2:12 - Kada primimo Duha, mi znamo Božje poslove.
- 2:13 - Govori rečima koje Sveti Duh uči.
- 2:14 - Duhovne stvari su ludost telesnom čoveku.
- 3:16 - Telo je Božji hram, Duh živi u vama.
- 6:11 - Mi smo oprani, posvećeni i opravdani Duhom.

6:19 - Telo je hram Svetog Duha.

7:40 - Pavle misli da ima Duha po pitanju celibata.

12:3 - Samo Duhom možemo priznati Isusa kao Gospoda.

12:4 - Duh je isti, ali su darovi različiti.

12:7 - Darovi su manifestacija Duha na korist svima.

12:8-10 - Darove daje isti Duh.

12:11 - Duh daje darove po svojoj volji.

12:13 - Jednim Duhom svi smo kršteni.

2.Korinćanima 1:22 - On nas je zapečatio i dao nam je zalag Duha.

3:3 - Dela čini Duh.

3:6 - Duh daje život.

3:8 - Služba Duha je slavnija od zakona.

3:17 - Gospod je Duh. Gde je Duh, tu je sloboda.

3:18 - Mi se menjamo uz pomoć Duha u obličje Božje.

5:4,5 - Duh je garancija našeg večnog života.

6:4-6 - Da se pokažemo kao sluge Božje u Duhu.

13:14 - Zajednica Svetog Duha neka bude sa vama.

Galatima 3:2 - Duh se prima čuvenjem vere.

3:3 - Duh čini savršenima.

3:5 - Duh čini čudesu čuvenjem vere.

3:14 -Primanje obećanja Duha kroz veru u Hristovo otkupljenje.

4:6 - Sinovi primaju Duha Sina koji viče, "Ava, Oče!"

4:29 - Deca tela proganjaju decu Duha.

5:5 - Kroz Duha željno čekamo nadu opravdanja verom.

5:16 - Hodajte po Duhu i nećete izvršavati telesne želje.

5:17 - Duh i telo se suprote jedno drugome, tako da ne radimo ono što želimo.

5:18 - Ako nas vodi Duh, nismo pod zakonom.

5:22,23 - Rodovi Duha.

5:25 - Ako živimo po Duhu, hodajmo u Duhu.

6:8 - Onaj koji seje u Duh požnjeće večni život.

Efescima 1:13 - Zapečaćenje Svetim Duhom.

2:18 - Kroz Isusa imamo pristup Ocu u Duhu.

2:22 - Mi smo sazidani u Duhu za stan Božji.

3:5 - Duh otkriva znanje koje se nije pre znalo.

3:16,17 - Duh ojačava unutrašnjeg čoveka, tako da Hristos može živeti u nama.

4:3 - Jedinstvo Duha.

4:4 - Jedno telo i jedan Duh.

4:30 - Ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.

5:9 - Duhovni rodovi su dobrotu, pravdenost i istina.

5:18,19 - Budite ispunjeni Duhom.

6:17 - Mač Duhovni je Reč Božja.

6:18 - Molitva i moljenje u Duhu.

Filibljanima 1:19 - Spasenje kroz molitvu i moljenje Duha.

2:1 - Zajednica Duha.

Kološanima 1:8 - Ljubav u Duhu.

1.Solunjanima 1:5 - Evanđelje je došlo u sili i u Svetom Duhu.

1:6 - primivši reč sa radošću Duha.

4:8 - Seksualna nemoralnost odbacuje Boga, koji nam je dao svog Svetog Duha.

2. Solunjanima 2:13 - Spasenje kroz posvećenje Duhom.

1.Timotiju 3:16 - Bog se opravdao u Duhu.

4:1 - Duh prorokuje o gubitku vere u poslednjim danima.

4:14 - Dar dat Timotiju kroz rukopoloženje.

2.Timotiju 1:14 - Dobre stvari sačuvaj Duhom Svetim.

Titu 3:5 - On nas je spasio obnovljenjem Duha.

Jevrejima 2:4 - Bog svedoči znacima, čudesima i darom Duha.

3:7 - Sveti Duh kaže, "Danas".

6:4 - Nemoguće je prosvetliti one koji su postali zajedničari Duha.

9:8 - Sveti Duh pokazuje da se još nije otvorio put.

10:15 - Sveti Duh svedoči.

10:29 - Sveti Duh može biti vređan do našeg uništenja.

1.Petrova 1:2 - Posvećenje Duhom.

1:11 - Stari proroci su imali Duha.

1:12 - Evanđelje se propoveda Svetim Duhom.

1:22 - Očišćenje duše kroz poslušnost istini kroz Duha.

3:18 - Duh je oživeo Hrista.

4:6 - Život prema Bogu u Duhu.

4:14 - Ako ste ukoreni radi Hrista, onda Hristov Duh počiva na vama.

2.Petrova 1:21 - Proroštvo je došlo kroz Svetog Duha.

1.Jovanova 3:24 - Bog živi u nama Duhom koji nam je dao.

4:2 - Duh Božji svedoči da je Hristos došao u telu.

5:6 - Duh svedoči o Hristovoj žrtvi, jer je Duh istina.

Juda 19 - Oni koji se odvajaju nemaju Duha.

20 - Molitva u Duhu.

Otkrivenje 1:10 - Jovan je bio u Duhu u dan Gospodnji.

2:7,11,17 - Duh govori crkvama.

2:29; 3:6,13,22 - Duh govori crkvama.

4:2 - Jovan je odmah u Duhu.

11:11 - Božji Duh ulazi u dva svedoka.

14:13 - Duh govori da se sveti odmore.